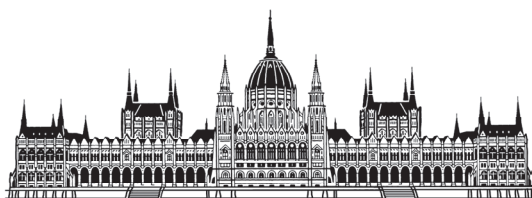

Országgyűlési Napló

Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Mirkóczki Ádám, Pogácsás Tibor*

Az ülésnap megnyitása	133
-----------------------------	-----

Bejelentés az Együtt-PM parlamenti csoportjának megalakításáról.....	133
--	-----

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	133
<i>Dr. Budai Gyula</i> vidékfejlesztési minisztériumi államtitkár	135
<i>Dr. Aradszki András</i> (KDNP).....	137
<i>Hölvényi György</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	138
<i>Balczó Zoltán</i> (Jobbik)	139
<i>Szatmáry Kristóf</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	141
<i>Potápi Árpád János</i> (Fidesz)	143
<i>Németh Zsolt</i> külügyminisztériumi államtitkár.....	144

Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat sürgős eljárásban

történő általános vitája	145
--------------------------------	-----

<i>Lázár János</i> (Fidesz), a napirendi pont előadója	146
--	-----

Felszólalók:

<i>Dr. Répássy Róbert</i> közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	155
<i>Szijjártó Péter</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	155
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	160
<i>Dr. Rubovszky György</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	163
<i>Balczó Zoltán</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	165
<i>Schmuck Erzsébet</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	169
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP).....	173
<i>Pócs János</i> (Fidesz)	173
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP).....	174
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	178
<i>Lázár János</i> (Fidesz).....	182
<i>Dr. Latorcai János</i> (KDNP)	183
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	184
<i>Balczó Zoltán</i> (Jobbik)	185
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP)	185
<i>Kiss László</i> (MSZP)	186
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	190
<i>Dr. Józsa István</i> (MSZP).....	193
<i>Ikotity István</i> (LMP)	198
<i>Pócs János</i> (Fidesz)	200
<i>Teleki László</i> (MSZP).....	201
<i>Dr. Latorcai János</i> (KDNP)	202
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	202
<i>Balla György</i> (Fidesz).....	208
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	209
<i>Dr. Józsa István</i> (MSZP).....	210

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	212
---	-----

Az ülés bezárása	212
------------------------	-----

Az ülésen jelen voltak:

DR. BUDAI GYULA vidékfejlesztési minisztériumi államtitkár, NÉMETH ZSOLT külügyminisztériumi államtitkár, SZATMÁRY KRISTÓF nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, HÖLVÉNYI GYÖRGY emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
4. ülésnapja
2014. május 13-án, kedden
(14.01 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Pogácsás Tibor és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: (Csenget.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 4. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Pogácsás Tibor és Mirkóczki Ádám jegyzők lesznek segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! Bajnai Gordon, Kónya Péter, Szabó Szabolcs és Szabó Timea független képviselők arról tájékoztattak, hogy a határozati házszabály 6. §-a alapján **megalakították az Együtt-PM parlamenti csoportját**. A képviselői tevékenységgel összefüggő célra létrehozott csoport nem minősül képviselőcsoportnak.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Sallai Benedek úr, az LMP képviselője: „Mekkora a gazdák vesztesége a kormány mulasztása miatt?” címmel. Sallai képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Életem első parlamenti felszólalásában egy nagyon aktuális témára kell hogy felhívjam a figyelmet. Minden magyar mezőgazdaságban dolgozó - és így a Fidesz padosraiban ülő - több gazdálkodótársam is tudja, hogy ez a hét legtöbb esetben a gazdálkodóknak az egységes kérelem beadásáról szól. Május 15. a határidő, amikor az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap első pilléres közvetlen kifizetési támogatására be lehet adni a kérelmet, és ez az idei évben nagyon-nagyon megnehezíti jó néhány ember sorsát.

A rendszerváltás óta jó néhányszor volt szó arról, hogy az osztatlan közös tulajdon felosztása miért szükséges és miért indokolt, és a földtulajdoni szerkezetnek ez a speciális formája miért tér el az európai uniós jogtól. A múlt évben a földforgalmi törvény ideiglenes intézkedései között február 15-től gyakorlatilag jogszabályi okok miatt lehetetlenné vált az, hogy osztatlan közös tulajdonban a termőföld használatát jogszerűen be lehessen jelenteni. A jogszabályváltozás azt eredményezte, hogy míg korábban a termőföld használóinak kellett hozzájárulni egy osztatlan közös esetében, múlt év február 15-től a tulajdonosoknak kell hozzájárulnia a termőföld jogszerű használatának bejelentéséhez. Ez már a múlt évben is nagyon-nagyon sok problémát okozott, és egy MVH-s állásfoglalás alapján a múlt évben kialakult az a könnyítés, hogy a termőföld tulajdonosai, illetve

jogszerű földhaszonbérleti beadhatták a kérelmet. Viszont az idei évben kijött az MVH állásfoglalása, amely szerint csak jogszerű bejelentés alapján lehet az egységes kérelmet beadni, és csak az jogosítja fel a mezőgazdasági termelőket az egységes kérelem beadására. Magyarországon ez sok ezer hektárt és több ezer tulajdonost jelent, akik így elesnek a mezőgazdasági támogatástól.

Lehet, hogy vannak olyan részek, ahol intenzív szántóföldi művelésben lévő területeknél maga a mezőgazdasági termelés nyereséges lehet, de nagyon sok olyan osztatlan közös pannon szikes gyepek van az országban, aminek csak az extenzív használata lehetséges, ami egy legeltetési állattartással, támogatási rendszer nélkül csak veszteséges lehet.

A tegnapi nap folyamán én örömmel láttam azt, hogy az országgyűlési törvény módosításáról szóló törvény milyen könnyen haladt, és milyen egységes vélemény volt arról, hogy azokat a jogszabályokat, amelyek akadályozzák a munkánkat, az életünket, meg kell változtatni gyorsan, hogy semmi ne akadályozza azt. Ehhez gyakorlatilag az egész Ház partner volt, mert az országgyűlési törvénynek azon szakaszai, amelyek a kistéleplési polgármestereket vagy a megyei közgyűlések vezetőit érintették - az mindenkinek érdeke volt, hogy ne gátoljuk ebben a képviselői munkában. Én arra kérem a tisztelt Házat és főleg a kormánypártokat, hogy tekintsék ugyanennyire fontosnak azoknak a mezőgazdasági termelőknek a sorsát, akiket ugyanígy akadályoz egy olyan jogszabály, amely hibásan és tévesen lett kialakítva, és nem vette figyelembe azt a gyakorlati elvet, hogy Magyarországon 2011 óta, mióta megígérte az előző kabinet, hogy az osztatlan közösök jogintézményét amennyire csak lehet, megszünteti, ez ügyben sajnos semmi nem történt. Ez a mulasztás eredményezi azt, hogy idei évben május 15-ig nagyon sok gazda nem tudja beadni ezt a bizonyos egységes kérelmet, és ezáltal jó néhányan attól a lehetőségtől esnek el, hogy a gazdálkodásuk egyáltalán nullásra kijöjjön, és biztosan vállalhatják esetleg a veszteséget.

Nagyon kérem, senki ne higgye azt, hogy itt néhány aranykoronáról van szó, vannak olyan osztatlan közös területek, ahol egy helyrajzi szám akár száz hektárt jóval meghaladó nagyságrendű, és ebben akár több tíz- vagy százhektáros nagyságrendje lehet egy-egy tulajdonosnak. Ezek az emberek az idei évtől mind elveszítik azt a lehetőséget, hogy a mezőgazdasági támogatást igénybe tudják venni.

Az egységes kérelem szabálya az, hogy május 15-én van a beadási határidő, és a következő egy hónapban lehet ezt módosítani. Abban az esetben, ha a kormánypárt részéről megvan a támogatás ahhoz, hogy minél többen hozzáférjenek ehhez a támogatáshoz, megnyílik a lehetősége annak, hogy egy jogszabály-módosítással június 15-ig gazdálkodók sokasága tudja változtatni az egységes kérelmét.

Azt gondolom, hogy nem lehet a kormánypártnak sem célja az, hogy európai uniós első pilléres mezőgazdasági támogatást azért tartson vissza, mert egy jogszabályi hivatkozás helytelenül ítéli meg az osztatlan közösök helyzetét, és azért, mert sajnos a kormányzat nem tudta megtartani azon ígérését, hogy az osztatlan közösöket felszámolja.

Arra kérem tehát a tisztelt Házat, hogy a következő időszakban fontolja meg azoknak a jogszabályoknak a módosítási lehetőségét, amely a következő egy hónapban megváltoztatható, és ezáltal lehetőség lesz arra, hogy sok-sok mezőgazdasági termelő hozzáférjen azokhoz a támogatási rendszerekhez, amelyek osztatlan közös tulajdonban vannak számukra.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az ügyvezető kormány nevében Budai Gyula államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. BUDAI GYULA vidékfejlesztési miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm szépen a hozzászólását ebben a kérdésben, de azt gondolom, hogy ezt a vitát már itt jó néhányszor lefolytattuk a parlamentben, és azt gondolom, hogy ebben a kérdésben már többször elmondtuk, hogy mik azok a nagyon fontos intézkedések, amelyeket a kormány megtett annak érdekében, hogy a 2013-ban megigényelt földalapú támogatások a gazdák részére kifizetésre kerüljenek.

Az a probléma, amit most ön elmondott, az 2013-ban is megvolt, és ennek érdekében számos olyan intézkedés született, amely alapján kifizetésre kerülnek az uniós földalapú támogatások a gazdák részére.

A jogszerű földhasználat fogalmát az MVH-nál a 2009-ben végzett európai uniós ellenőrzés tette szükségessé, az Unió bennünket erre kötelezett, hogy a jogszerű földhasználat tekintetében a kifizetéseket csak így foganatosíthatja az MVH.

Valóban, az egységes földalapú támogatások kifizetése egyértelműen a jogszerű földhasználók részére lehetséges, és valóban, ahogy ön is elmondta, közeledik a május 15-ei időpont, amely a támogatási kérelem beadásának határideje lehet. Ugyanakkor a földhasználati bejegyzést 2014. június 9-éig rendezni kell mindenki vonatkozásában.

A képviselő úr azt kifogásolta, hogy az elmúlt négy évben mi ebben a kérdésben nem tettünk semmit. Engedje meg, hogy néhány olyan nagyon fontos dolgot elmondjak önnek, amely ebben az időszakban született meg. Először is, könnyítést vezetünk be az osztatlan közös tulajdonban álló termőföldekre vonatkozóan, majd pedig a családi gazdaságok jogszerű földhasználatára került bevezetésre sokkal megenge-

dőbb szabályozás alapján. A közös tulajdonban álló földrészek vonatkozásában az az ügyfél is jogszerű földhasználónak minősült, aki az adott földterület vonatkozásában a földhasználati nyilvántartásba nem került bejegyzésre, de a használati megosztásra vonatkozó megállapodás vagy a földhasználati rendre irányuló döntés hiányában a június 9-én fennálló földhasználati jogosultságot igazoló okirattal rendelkezett.

(14.10)

Ugyanakkor az osztatlan közös tulajdon vonatkozásában a megosztási vázrajz január 1-jétől nem volt kötelező, tehát ebben is egy sokkal egyszerűbb lehetőséget biztosított a kormányhatározat.

A családi gazdaságok vonatkozásában 2013-tól kezdődően akkor is jogszerű földhasználónak minősült az adott családi gazdálkodó, ha a terület, amelyre földhasználatot jelentett be, valamelyik más családi gazdálkodó vagy családi gazdaság tagjának a használatában volt, de amennyiben erre a területre nem nyújtott be használatot, így jogosult lett a földhasználat bejelentésére. 2014 februárjától pedig jogszerű földhasználónak minősült a 2013. évi támogatási kérelmet benyújtó földhasználó, aki a földhasználatát bármilyen okirattal tudta igazolni, sőt annyiban könnyítettük, hogy a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara falugazdája által kiadott okirat is megfelelő volt arra, hogy a támogatáshoz hozzájusson.

Én úgy gondolom, hogy ezek mind-mind könnyítették a földhasználókat abban a kérdésben, hogy a támogatáshoz hozzájussanak, sőt a haszonbérelő, alhaszonbérelő is ilyen alapon már jogosult volt a támogatási kérelem felvételére. A legújabb adat alapján a mai napon az NVH 4300 ügyfélnek több mint egymilliárd forintot utalt át a földalapú támogatásból 2013-ra vonatkozóan, akik már a megkönnyített támogatási rendszer alapján nyújtottak be támogatási kérelmet.

Tehát én azt gondolom, hogy a képviselő úr nyitott kapukat dönget abban a kérdésben, hogy még egyszerűbbé, még kevésbé bürokratikusá tegyünk a földhasználatnak a bejelentését. Valóban, azok a problémák, amelyek az elmúlt időszakban, akár az osztatlan közös, akár a közös tulajdon vonatkozásában felmerültek és nehézséget jelentettek a támogatási kérelmek kifizetése során, egyszerűsödtek, jóval kevésbé lettek bonyolultak, és azok a jogintézmények, amelyeket felsoroltam, mind-mind azt bizonyítják, hogy a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy a gazdálkodók a lehető legkönnyebben és a legnagyobb mértékben hozzájussanak a támogatáshoz.

Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólásra jelentkezett Aradszki András képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „Politikai bátorság és igazságosság” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Alig több mint két hete a Szent Péter téren avatta szentté Ferenc pápa elődjét, II. János Pált, azt a Péterutódot, aki ellen ma 33 éve, május 13-án ugyanazon a helyen gyilkosságot kísérelt meg Ali Agca, a török merénylő, azon a napon, amikor a katolikus világ a Szűzanya fatimai megjelenését ünnepli.

Vajon miért volt fontos bizonyos politikai körök számára, hogy egy egyházi vezetőt likvidáljanak? II. János Pál pápa, akit 1978-ban lengyel bíborosként választottak meg Szent Péter székébe, nem követte elődei gyakorlatát, a hidegháborús retorika lépésének gyakorlata messze állt tőle. Lengyelországból érkezett a pápai trónra, és nem tartotta be a hallgatólagos egyezséget a békés egymás mellett élést illetően. Őszintén képviselte az igazságot, amiben hitt, a szabadság és az emberi méltóság elsődlegességét, a politikai, katonai és gazdasági rendszerekkel szemben.

A gyilkossági kísérlet nem félemlítette meg, hanem hitéből fakadó bátorsága korszakalkotó életre sarkallta. 27 éves uralkodása maradandóan belevészté történelmünkbe és tudatunkba azt, hogy minden ember egyenlő jogokkal rendelkezik, mivel mindnyájan Isten gyermekei vagyunk. Tudatosította, hogy a megkeresztelt embernek a közjó megvalósítása céljából kötelessége részt venni a politikai életben. Arra biztatott, hogy bátran merjünk állást foglalni az igazság mellett, és mindig az igazságosságra törekedjünk. Ez azt jelentette számára, hogy el kell utasítanunk az erkölcsi relativizmust, fel kell számolni az igazságtalan politikai és gazdasági rendszereket, és a globális politikának a jó mellett kell állást foglalnia. Erőteljesen hirdette, hogy minden embernek joga van a családalapításhoz, a munkához, a tisztas megélhetéshez, a munkásoknak a szervezkedéshez, a családoknak a magánélethez, a szabad vallásgyakorláshoz, és minden embernek az élethez, a fogantatástól kezdve a természetes halálig.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szent János Pál pápa társadalmi tanítása kétségtelenül mély nyomot hagyott a politikai és a gazdasági élet szereplőiben egyaránt. Élete példa nekünk, kereszténydemokratáknak, tanítása pedig megkerülhetetlen minden jóakaratú politikus számára is.

A hitünk lényegéből fakadó felismerések eredménye lett az, hogy megalkottuk hazánk keresztény szellemiségű alaptörvényét. Az elmúlt négy év kormányzati tevékenysége az ország gazdasági stabilitá-

sának megerősítésére, a családok védelmére, a szolidaritásra, a munkahelyek biztosítására, „a munka jobb, mint a segély” elvének következetes betartására koncentrált.

A KDNP kész arra, hogy a keresztény ihletettséggű kormányzás útját a következő négy évben még nagyobb elmélyüléssel folytassa és támogassa, nemcsak hazánkban, hanem az európai politika színterén is. Elkötelezettségünk erejét segítően fontos a mai nap, amit úgy tartunk számon, mint az igazságosságért való bátor áldozatvállalás ünnepét.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az ügyvezető kormány nevében Hölvényi György államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

HÖLVÉNYI GYÖRGY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban ritka, hogy egy ilyen életútról emlékezessünk meg. Az április 27-én szentté avatott II. János Pál pápa személyisége és a belőle áradó erő a mai napig hat, és formálja valóban sokunk világnézetét.

Szállóigévé lett a székfoglaló beszédének fordulata, a „Ne féljete!”, a mondat, amely egyszerre spirituális és világnézeti üzenetet is hordozott, hívó és nem hívó milliók számára adott kapaszkodót. A keresztény emberek számára azt üzenté, hogy nem magába zárt, problémájával, kérdéseivel, szenvedéseivel magára hagyott, véges lény az ember, de üzenetet hordozott az egész világ számára, minden jóindulatú ember számára a „Ne félj!” felszólítás - a reményvesztettség, a kiszolgáltatottság és a „semmit nem tehetek” érzésének az elutasítását, a hitből, meggyőződésből fakadó közösségi felelősségvállalást. A felszólítást lengyelországi útján hangsúlyosan megismétlő egyházfőt, nyugodtan mondhatjuk, hogy a kommunista diktatúra szellemi lebontójaként tartjuk ma már számon, de nagyon fontos, hogy a világ átrendeződését követően szinte azonnal a globalizmus és a kialakuló fogyasztói társadalom kihívására adandó válaszok megfogalmazását sürgette. Hiszen ahogyan a szentté avatott pápa mondja, akkoriban, de azt hiszem, ma is érvényes módon, legalábbis számomra: „A ma legnagyobb betegsége nem a lepra, sem a tuberkulózis, hanem a nemkívántság és kivetettség érzése.”

Ezekben a napokban nagyon fontos, sajnos sokat beszélünk Európáról. Az egyház Európában című apostoli buzdításában így ír erről a volt egyházfő, engedjék meg, hogy idézzem: „Az átalakulási folyamatban, melyet Európa most él át, elsősorban az a feladata, hogy újra megtalálja a maga identitását. Európának ugyanis - jóllehet már most nagyon vál-

tozatos összetételű - meg kell alkotnia a különbözőségben az egység új modelljét, megbékélt nemzetek közösségét, mely nyitott a többi földrészek felé, és részt vesz a zajló globalizációs folyamatban. Hogy saját történelme új lendületet nyerjen - mármint Európáé -, kreatív hűséggel kell fölismernie és újra visszaszereznie azokat az alapvető értékeket, melyek megszerzésében a kereszténységnek meghatározó része volt."

Ennek alapján mi is valljuk, hogy a XXI. század kihívásaira az adott válaszok csak egy részben újrafogalmazott emberképből indulhatnak ki, aki autonóm személyiség, képes a közösségi cselekvésre, szolidáris, elköteleződni tudó, értékek mentén élő ember.

(14.20)

Az ilyen ember képes a válságot meghaladva felépíteni a XXI. századi Európát. Ebben a munkában is erőt ad, erőt adhat Szent II. János Pál személyisége és hitvalló élete.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Balczó Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Az elmúlt négy év gazdasági szabadságharcának eredménye” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Orbán Viktor az előző ciklus kezdetén kijelentette, hogy a legfőbb ellenség az államadósság, az ellen kell küzdeni, majd meghirdette az ország gazdasági szabadságharcát. Nézzük most, négy év elteltével a tényeket!

2010 áprilisában 19 323 milliárd forint volt az államadósság, ma 24 256 milliárd, azaz 4933 milliárddal, 25,5 százalékkal növekedett, a GDP-hez mért bővös arány 83 százalék. Nem is tudjuk értékelni ezeknek a számoknak a nagyságát, ezért hadd fordítsam le egy családra, mint ahogy a rezsicsökkentést is. Az egy családra jutó államadósság négy év alatt 1 millió 203 ezer forinttal növekedett. Lehet erre azt mondani, de kérem, hát ezt sosem kell kifizetni. Sosem tudjuk így kifizetni! Egyre növekszik az államadósság, ugyanakkor 1200-1300 milliárd forintnyi kamatterhet fizetünk évente. Mennyi ez? Három 4-es metró tokkal-vonóval. Ez az összeg, amit minden évben kivisznek ebből az országból. Ezek az összegek azok, amiért Magyarországnak nincs önálló fejlesztéspolitikája, amiért csak arra van forrás, hogy az Unióból érkező, az általuk meghatározott célokat próbálja a fejlesztésben megvalósítani.

Hogy állunk az IMF-hittel? Igen, visszafizette az ország, azért, mert 2013 februárjában dolláralapú államkötvényt bocsátottunk ki az Egyesült Államokban. Nem az a baj, hogy magasabb kamattal, hanem azok a gazdasági-társadalompolitikai elvárások, amiket megfogalmaztak 2008-ban az IMF-ben a Gyurcsány-kormánynak, tovább élnek. A családi pótlék nem változott. Igen, tudjuk, a családi adókedvezményt bevezették, újraindították; nagyon helyes. Ugyanakkor a köztisztviselői illetményalap változatlan, a közalkalmazotti bértábla befagyasztva, változatlan. Súlyos reálérték-veszteségek vannak; a gyógyszerkassza drasztikus csökkentése. Ezt mind az IMF írta elő 2008-ban a Gyurcsány-kormánynak a hitelért, és ezek mind tovább élnek.

Azt mondják, hogy Orbán Viktor nagyon keményen lépett fel az Európai Parlamentben. Igen, de milyen ügyekben: alaptörvény megvédése, médiatörvény, bírák nyugdíjazása, ügyek áthelyezése, adatvédelmi biztos ügye, csupa olyan ügyek, amiket a kétharmad olyan módon iktatott törvénybe, hogy a saját, jól felfogott érdekeit szolgálja. Ezzel együtt azt mondom, helyes volt, hogy kiállt Orbán Viktor, mert az országunkat is méltánytalan támadás érte. Nem véletlenül Morvai Krisztina EP-képviselőnk is ebben a kérdésben a kormány mellé állt, Magyarország mellé állt, mert ezeket az ügyeket nekünk itthon kell megoldani.

Néhány szót még a gazdasági szabadságharcról. Idézek; 2012. október 9-én Orbán Viktor nyilatkozik, amikor az Európai Bizottság kevesli a megszorító csomagot: „Akármit csinálunk, sosem elég. Mondják meg, mennyi hiányzik, a magyar kormány elő fogja teremteni a pénzt.” 2013. május 10.: az Európai Bizottságnak kétségei vannak a 2013-as költségvetéssel kapcsolatban, és egy 100-120 milliárd forintos kiegészítő megszorító csomagot kér. Mit mond Varga Mihály? „Amit Brüsszel tőlünk kér, az méltánytalan, igazságtalan, szükségtelen, de teljesíteni fogjuk.” Hát ez egy gazdasági szabadságharc? Ez ennek az országnak a gazdasági önállósága?

A Fidesz és a kormány szlogenekben a nemzetek Európájáról beszél, eközben az intézkedéseivel elősegíti az európai egyesült államok építését. Hadd idézzem Barroso elnököt, aki - amikor Orbán Viktort mint miniszterelnököt beiktatták, a Fidesz megnyerte a választást - a következőképpen méltatta a szerepét. Azt mondta, hogy nagyon sokat tett Orbán Viktor a gazdasági kormányzás megszilárdítása érdekében abban a fél évben, amikor Magyarország töltötte be a soros elnökséget. Valóban, hatos jogszabálycsomag és egyéb olyan jogszabályok akkor születtek meg, amelyek jelentős továbblépést eredményeztek az európai egyesült államok útján.

Olyan sokszor mondják azt, hogy a Fidesz kifogja a szelet a Jobbik vitorlájából. Tisztelt Képviselőtársaim! Hát akkor legyen világos a helyzet! Akkor

valóban vállaljanak igazi gazdasági szabadságharcot, akkor tételesen vállalják ezt a küzdelmet! Mert az, hogy önök most egy európai parlamenti választás előtt látják azt, hogy a szavazók számára mennyire szimpatikusabb a nemzetek Európája, amit a Jobbik képvisel, mint az önök integrációs törekvése, akkor ezt a kérdést tegyük világossá.

Vagy igazat mondjanak, vagy változtassanak az előző négy éven! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az ügyvezető kormány nevében Szatmáry Kristóf államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

SZATMÁRY KRISTÓF nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Balczó Képviselőtársam! Valóban, az elmúlt négy évben sokat beszélgettünk az ország gazdasági helyzetéről, és ne is haragudjon, de lehetne ezt a hozzászólását úgy is értelmezni, mint egy kicsit elkésett, a kampányban talán értelmezhető hozzászólást. S talán leegyszerűsített válasz lenne, ha azt mondanám, hogy az ország gazdasági helyzetéről, kilátásairól egyébként az állampolgárok április 6-án, legalábbis fő irányokban elmondták a véleményüket. Mégis engedje meg, hogy az ön perspektíváját a gazdaság helyzetéről egy picit talán érdekesebb szempontból tegyem.

Természetesen egy adott pillanatfelvételt az ország állapotáról, ahogy a Jobbik nagyon sok kérdésben megnyilvánul, egy abszolút negatív, talán a félig teli és félig üres pohár példájával tudnám mondani. Önök mindenben csak azt keresik, azt látják, azt akarják láttatni, és azt a fajta elégedetlenséget próbálják meglovagolni, hogy még nem minden olyan, mint amit szeretnénk. Természetesen mi is azt mondtuk a kampányban, hogy nagyon hosszú utat tett meg Magyarország, nagyon fáradtságos módon gazdaságpolitikai szempontból az elmúlt négy évben, de azért mégis azt javasolnám önnek, illetve a Jobbiknak, hogy érdemes a pillanatfelvétel negatív eszenciáját egy picit folyamatában értelmezni és úgy látni a gazdaságot.

Bármilyen gazdasági mutatót néz, mint például a gazdaság kérdését - és engedje meg, hogy csak egy példát említsek a gazdaság kérdéséről -, azt gondolom, hogy óriási utat tett meg Magyarország, hogy például az adósságot jelentős részben belülről tudja finanszírozni. Nem külső diktátumok által ránk kényszerített, akár IMF-kölcsön formájában, hanem például a belföldi kötvény- és államkötvényvásárlásokon keresztül ma már közel 30 százalékban képes az ország saját magát belülről finanszírozni. S azt is nagy eredménynek gondolom, hogy a magyar kormány valóban otthagya az IMF kényszerzubonyát, a piacról tud megélni.

De egyébként, ha folyamatokról beszélni - és ezt érdemes talán nézni -, azért önök is elismerhetik, hogy akár az államadósság növekedésének megállítása, akár a devizaadósság problémája döntő részének kezelése, akár a foglalkoztatásban, a munkaerőpiacban elért eredmények, illetve a gazdaság növekedése mind-mind olyan tendencia, ami 2010-től 2014-ig pozitív képet fest, és amit valóban folytatni kell. Ha csak a legutolsó, most megjelent adatokra gondolunk, akkor azért elég impozáns és valóban követendőnek mondható az ipar 10 százalékos bővülése, ezen belül az építőipar közel 30 százalékos bővülése, a 8 százalékos feletti kiskereskedelmi forgalom bővülése, és egyébként a két számjegyű külkereskedelmi bővülés is. Ha ehhez hozzávesszük azt, hogy ma Magyarországon közel 360 ezer emberrel többen élnek munkából, mint négy évvel ezelőtt, akkor azt gondolom, hogy ez az a politika, amit ugyancsak folytatni kell. Ha csak azt vesszük ide, hogy a nettó keresetek az elmúlt négy évben 14 százalékkal lettek magasabbak, a vásárlóerejük pedig 7 százalékkal, akkor azt gondolom, hogy ezek is fontos tényezők, még akkor is, ha egyébként nem értük el azt a szintet, amit tőlünk nyugatra elértek, és amit a magyar emberek nagy része szeretne. De az út jó, amin elindultunk, amin megyünk, amin nagyon sok konfliktust vállaltunk az Európai Unióval.

S ne haragudjon, képviselő úr, azért némileg több visszafogottságot és elismerést várnék abban a vitában, amit akár a rezsicsökkentést jelenti, tehát amit a közműcégekkel szemben vállalt a magyar kormány, amit a devizahiteles probléma megoldására tett, a bankokkal szembeni fellépésben, vagy akár más nagy multinacionális cégekkel szemben - lásd kereskedelem - felvállalt a magyar kormányzat, lásd csak az Európai Unióval folytatott kötelezettségszegési eljárásainkat; ezek mind-mind arra szolgáltak, hogy a magyar embereknel akár a rezsicsökkentéssel, akár a devizaadósság megoldásával több pénzt tudjon hagyni, és próbálja növekvő pályára, próbálja lehetőségek elé állítani a magyar kis- és középvállalkozói szektort, ahol ugyancsak vannak pozitív tendenciák.

(14.30)

Én azt hiszem és azt látom, hogy az a politika, amit az elmúlt négy évben a magyar kormány a magyar vállalkozásokért és a magyar emberekért tett Brüsszelben, a konfliktusvállalásokkal együtt, folytatandó. Jó úton járunk, és ez a jó út talán a választási eredményekben is visszatükröződött. Kérem a Jobbikot, hogy ezt a politikát támogassa.

Köszönöm szépen figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Potápi Árpád képviselő úr, a Fidesz részéről: „Tűrhetetlen és elfogadhatatlan a Pásztor Istvánt ért inzultus” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Felháborító, agresszív és gyalázatos esemény történt múlt hét kedden a Kossuth téren. Inzultálták, leköpték és hazaárulónak nevezték Pásztor Istvánt, a Vajdasági Magyar Szövetség elnökét. Egy olyan embert, aki egész életét a magyarság szolgálatára áldozta, és a legutóbbi szerb parlamenti választásokon is a vajdasági magyarságot sikerre vezette. A Pásztor Istvánt ért agresszív verbális és fizikai támadás azért is különösen felháborító és fájó, mert amellett, hogy mélységesen igazságtalan, ezt minden jó érzésű magyar ember a nemzet egysége elleni támadásként éli meg. Ezzel a tettel azt a közel 600 ezer határon túli kettős állampolgárt is arcul köpték, akik bátran vállalják hovatartozásukat, akiknek ősei a vérüket áldozták Magyarországot, később, a kisebbségi sorban magyarságukért.

Az egyik támadó ellen már megindult a rendőrségi eljárás, de az igazi bűnösök azok, akik cinkosként hallgatnak, a háttérből uszítanak, és amikor felelősségükről kérdezik őket, akkor úgy tesznek, mintha ott sem lettek volna.

Aki tüntetést szervez, az felelős a megjelentekért, felelős azért, hogy az uszításnak milyen következményei vannak. Az elmúlt hónapokban több hasonlót láthattunk a baloldalon. A bukott baloldal hungarocellszobrokat döntött, fejeket rugdosott, videót hamisított, székházakba és középületekbe tört be, szegény sorsú embereket használt fel aljas politikai céljaihoz. Aztán pedig a kezüket mosták, mint akik semmiről sem tehetnek. Most ugyanezt látjuk a szélsőjobb oldalon.

A Jobbik európai parlamenti listavezetőjével az élen uszítanak és hergelnek, aztán úgy tesznek, mintha ott sem lettek volna. Pásztor Istvánt majdnem meglincselték a jobbikos listavezető európai parlamenti képviselőjelöltjének rendezvényén. Morvai Krisztina pedig azóta is magyarázkodik. De ezúttal nem elég a széles mosoly és a semmitmondó magyarázkodás. Morvai Krisztinának bocsánatot kell kérnie, meg kell követnie a vajdasági magyarság vezetőjét. Ezt a mai napig nem tette meg. A köztársasági elnök úr már a múlt héten bocsánatot kért e szégyenteljes atrocitásért, tegnap itt, a parlamentben a kormány képviselője szintén. Azonban éppen azok nem kértek bocsánatot itt, a tisztelt Házban, akik előszeretettel verik a mellüket magyarságukban.

Vona elnök úr a tegnapi napirend előtti felszólalásában megtehetette volna, hogy a nyilvánosság előtt

megköveti Pásztor Istvánt, de ő inkább a mellébeszélést választotta. A Jobbik a bocsánatkérést nem egyszerűen elmulasztotta, hanem sokkal rosszabbat tett. A pártelnök hallgat, a párt védi Morvai Krisztinát (*Közbeszólások a Jobbik soraiból, többek között Balczó Zoltán: Két közleményt adtunk ki. - Hazudsz!*), és Morvai Krisztina védi Gaudi-Nagy Tamást. Kéz kezet mos. (*Dr. Staudt Gábor közbeszól.*) Akárcsak a bukott baloldalon. Azt kell mondjam, hogy önök semmivel sem jobbak, mint a másik oldal.

Morvai Krisztinát ráadásul még az sem gondolkodtatta el, hogy harcostársa, ahogy ő mondja, Gaudi-Nagy Tamás ahelyett, hogy bocsánatot kért volna a történetekért, másnap tovább fokozta a gyűlöletkeltést. Azt mondta, hogy a vajdasági magyarok vezetője megérdemelte, hogy leköpték, és örüljön, hogy ennyivel megúsza, mert a hazaárulók a lámpavason szoktak lógni. Tervezett gyilkosságot, önbíráskodást emleget, miközben önök folyamatosan keresztényi érzéseket, Istenbe vetett hitüket hangoztatják. Mi is valójában a Jobbik értékrendje? Morvai Krisztina ezek után is kiállt a gyakorlatilag már fizikai agresszióval fenyegető elvtársa mellett, sőt közölte, hogy Brüsszelbe viszi jó fizetésért, hogy ott adjon neki tanácsokat. Mégis, milyen képviselőre készül a Jobbik? Hogyan akarja a magyar nemzetet, a magyarországiakat és a külföldiakat egyaránt képviselni?

Tisztelt jobbikos Képviselőtársaim! Önök Morvai Krisztinával és Gaudi-Nagy Tamással akarnak eredményeket elérni Brüsszelben?

Tisztelt Országgyűlés! A Pásztor elnök úr elleni agresszív támadás a nemzet egysége elleni támadás. Ezt a szélsőséges viselkedést ugyanúgy elutasítjuk, ahogy elutasítottuk 2004-ben a határon túli magyarok elleni uszítást is. Szégyen ez, amit a Jobbiknak kell viselnie, de nem az országnak. A választókat pedig meg kell óvni ettől a szélsőséges és hiteltelen politikától, és erre lesz mód május 25-én.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az ügyvezető kormány nevében Németh Zsolt államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

NÉMETH ZSOLT külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Főlháborító és tűrhetetlen, amit Gaudi-Nagy Tamás megengedett magának. Gaudi-Nagy Tamás, aki Morvai Krisztinának, a Jobbik listavezetőjének mind a mai napig tanácsadója.

Először is a leghatározottabban elítéljük az emberi méltóságában megalázott, a leköptött személy, egyén meggyalázását. Nem tudom, hogy bárki élt-e már meg hasonlót, amikor egy csürhe ilyen formá-

ban és ilyen mértékben alázza meg. Azt gondolom, Pásztor Istvánnak kijár ennek a legegységesebb és leghatározottabb elítélése, az együttérzés és támogatásnyújtás.

Másodszor, ahogy képviselő úr is fontosnak tartotta hangsúlyozni, valóban elvárható és ezért indokolt, hogy felszólítsuk azt a politikai erőt, amelyhez közel áll ez az incidens, hogy egyértelműen és világosan határolódjanak el (*Balczó Zoltán: Megtörtént.*), és ne maszatoljanak tovább Morvai Krisztinának és a Jobbik európai parlamenti listájának az érdekében.

Harmadsorban szeretném üdvözölni azt, hogy a hatóságok nagyon gyorsan és határozottan megtették a szükséges intézkedéseket, őrizetbe vették az érintett személyeket. Ugyanakkor fontosnak tartom azt, hogy vizsgálja meg a törvényhozás, vizsgálja meg a kormány, hogy az ilyen esetek ellen a jövőben milyen további intézkedéseket lehet tenni. És valóban, ahogy köztársasági elnök úr is fontosnak tartotta, hogy megkövesse a csűrhe helyett Pásztor István elnök urat, én is fontosnak gondolom azt, hogy mind Pásztor Istvánt, mind pedig azokat, akik súlyosan sértve érezhetik magukat ez által a nagyon durva gesztus által, a külhoni magyarokat, illetőleg különösen is a vajdasági magyarokat, a köztársasági elnök úrral együtt kövessük meg mi is.

És azt is nyilvánítsuk ki egyértelműen és világosan, hogy az a munka, amit Pásztor István elnök úr a VMSZ elnökeként végez, élvezzi messzemenő támogatásunkat, hiszen a nemzeti integráció területén a vajdasági magyarság élen jár, a legnagyobb arányban igényelték az állampolgárságot, de az autonómia területén is élen jár a vajdasági magyarság.

(14.40)

Hiszen létező kulturális autonómiai intézményrendszerrel rendelkeznek, és élen jár egy harmadik nagyon fontos tevékenység területén is, a magyar-szerb megbékélési folyamat vonatkozásában is a Vajdasági Magyar Szövetség, élén Pásztor István elnök úrral. Fontosnak tartom, hogy ebben a helyzetben is nyilvánítsuk ki egyértelműen, hogy élvezik a legmesszebbmenő támogatásunkat.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Soron következik a **Magyarország miniszteriumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat sürgős eljárásban történő általános vitája** a lezárásig. Orbán Viktor és Semjén Zsolt képviselők

önálló indítványa T/106. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslatához tegnap további 12 képviselő előterjesztői csatlakozást jelentett be. A tegnap elfogadott sürgős tárgyalásra figyelemmel emlékeztetem önöket, hogy a törvényjavaslatához módosító javaslatot a mai vita lezárásáig lehet benyújtani. A részletesvita-szakasz pedig az általános vita lezárásával nyílik meg.

Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására az igazságügyi bizottságot jelölte ki.

Most pedig elsőként megadom a szót Lázár János úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem ígérem, hogy a 30 perces, néhány régi képviselőtársam számára még egészen szokatlan és kifejezetten nagyvonalú időbeli kerettel az előterjesztők nevében élni fogok, de mindenestre szeretném a képviselőház, a parlament figyelmét és támogatását kérni a T/106. előterjesztéshez, amelyet eredetileg Orbán Viktor miniszterelnök és Semjén Zsolt, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke terjesztett be annál az oknál fogva, hogy a Magyar Országgyűlés 2014. május 14-én az április 6-án kapott felhatalmazás alapján, Áder János köztársasági elnök előterjesztésére Orbán Viktort Magyarország miniszterelnökének megválasztotta, immár harmadik alkalommal.

Miniszterelnök úr szombat délután az Országgyűlés számára beterjesztette azt a törvényjavaslatot, amelyben élni kíván a magyar közjogban, alkotmányjogban hagyományosan erős és speciális miniszterelnöki jogkörök egyikével, amely a kormány személyi összetételének kizárólagos meghatározása mellett a kormány szervezeti működésére vonatkozólag is speciális jogköröket biztosít a mindenkori miniszterelnök számára. Ezért az új kormány megalakulásának érdekében terjesztette elő Orbán Viktor miniszterelnök a Kereszténydemokrata Néppárt elnökével, Semjén Zsolttal közösen a törvényjavaslatot, amelyhez jó néhány képviselőtársammal közösen csatlakoztunk, és ma az általános, majd a bizottsági részletes vitában részt veszünk.

Tisztelt Országgyűlés! Először is arról szeretném önöket tájékoztatni, hogy a miniszterelnök úr a törvényjavaslat értelmében élni kíván azzal a jogával, amit az előbb már említettem: mármint 1848 óta a mindenkori magyar miniszterelnöknek szinte töretlen polgári jogi, illetve polgári közjogi hagyományok alapján speciális jogkörei vannak. A miniszterelnökök sorában az egyik legerősebb miniszterelnöki intézmény alakult ki Magyarországon az 1848-as

áprilisi törvényeket követően 1867-1918, 1920-1944, majd 1945-1949 között, végül pedig 1989-1990-ben.

Nemcsak az a speciális helyzet, hogy a magyar miniszterelnök nem a kormány elnöke, nem a kormánynak van elnöke, hanem a kormányfőnek van kormánya, tehát a miniszterelnöknek van kormánya, nemcsak ez a speciális helyzet igazolja ezt a régi magyar jogtörténeti hagyományt, hanem a konstruktív bizalmatlansági indítvány módja és megoldása is a legerősebb német kancellári intézményt idézi fel mindannyiunkban. Az elmúlt huszon-egynéhány esztendőben ez töretlen közjogi hagyomány, amellyel az új alaptörvény sem szakított, sőt azt megerősítette több ponton, hogy teljes személyi és szervezeti felhatalmazást ad a végrehajtó hatalom egyes számú vezetője számára abban a pillanatban, amikor a Magyar Országgyűlés megválasztja Magyarország miniszterelnökének.

Miniszterelnök úr ezzel a lehetőséggel kíván élni, és ennek jegyében nyújtotta be az Országgyűlés számára a korábbi, elmúlt 24 éves gyakorlathoz képest jóval rövidebb törvényjavaslatát, amelyben azt kéri az Országgyűléstől, hogy a következő évekre a kormány szerkezetét alapvetően határozza meg, mégpedig a következő pontok szerint.

Azt kéri a miniszterelnök úr, Semjén Zsolt, és a csatlakozó parlamenti képviselőtársainkkal közösen azt kérjük önöktől, hogy támogassák a javaslatnak az alábbi rendelkezését.

A Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat két részből áll: a magyar kormány koordinációs feladatáért, az összköordinációért kvázi politikai minisztériumként a Miniszterelnökséget nevesíti, és szakpolitikai minisztériumként pedig a Belügyminisztériumot, az Emberi Erőforrások Minisztériumát, a Földművelésügyi Minisztériumot, a Honvédelmi Minisztériumot, az Igazságügyi Minisztériumot, a Külgazdasági és Külügyminisztériumot, a Nemzetgazdasági Minisztériumot és a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot sorolja föl. Ez a 2010-es vagy az azt megelőző évek kormányzati struktúráját részben követő, részben pedig azzal érdemben szakító javaslat a következők szerint.

Először is, a magyar közjogi hagyomány 1990 óta töretlenül támaszkodik a '48-as parlamenti, illetve alkotmányos és kormányzati hagyományokra. A kormány összetételét, a minisztériumok felsorolását - az előbb említett jó néhány minisztérium már szerepelt 1848-ban az áprilisi törvények alapján létrejövő első magyar kormányban, de töretlen a hagyomány a tekintetben is, hogy -, ezt a kormányzati struktúrát az elmúlt 150-160 esztendőben folyamatosan megtartották azok, akik az ország végrehajtó hatalmát irányították, és az országot kormányozták. Ez a hagyomány az elmúlt 24 esztendőben is töretlen volt, 13, 11, 10, 8 és most 9 minisztériumra tesz javaslatot a miniszterelnök. Az elmúlt években, 1990-

ben volt a legtöbb, majd folyamatosan csökkenő számot vagy stagnáló számot mutat a végrehajtó hatalom irányítására létrejött minisztériumok számaránya, amely az én szerény véleményem szerint nem ügydöntő jelentőségű, de sokan gondolják azt, hogy a mai politikában és társadalompolitikában mégis van annak jelentősége, hogy mennyibe kerülnek a minisztériumok, mennyibe kerülnek a miniszterek, és sokakat ez motivál.

Engem sokkal inkább az motivál, hogy hogyan kormányozható az ország jól, hogyan lehet hatékonyan irányítani az országot az adófizetők pénzének kímélete mellett, lehetőség szerint a minél nagyobb elszámoltathatóságot, átláthatóságot követve és annak a szempontjait betartva.

Ennek jegyében javaslok önöknek támogatásra, hogy azt az új megoldást is támogassák a minisztériumok hagyományos felsorolása, szakpolitikai megosztása mellett, amely a Miniszterelnökségből 1990 óta először minisztériumot szervez, és a Miniszterelnökségre bízva az összkormányzati koordinációt. Ez nem hagyomány nélküli, a magyar közjogi hagyományokban a miniszterelnöknek mindig saját miniszterelnöki munkaszervezete létezett, mint ahogy a miniszterelnök mindig személyében erős a magyar alkotmányjogi rendszerben. Természetesen a munkaszervezete is a kormányzaton belül folyamatosan ellátta a koordinációs felelősséggel járó tevékenységeket, megpróbálta összehangolni a kormányzati munkát, megpróbálta behajtani a választóknak tett kormányzati ígéreteket, és megpróbálta a társadalompolitikai szempontokat - nyilvánvalóan - érvényesíteni.

Így volt ez 1990-ben is, amikor először a Miniszterelnöki Hivatalt, élén közigazgatási államtitkárral megszervezték, így volt ez 1998 és 2002 között is, ahol a Miniszterelnöki Hivatal ugyan nem lett minisztérium, de mégiscsak miniszter vezette Stumpf István személyében. Lényegében ennek a struktúrának a megtartása mellett, bár bizonyos szervezeti egységek folyamatos változásával működött a struktúra egészen 2010-ig.

2010-ben érdemi változásokra került sor a Miniszterelnöki Hivatal formális megszüntetése mellett, a miniszterelnök munkakörnyezetének leszűkítése mellett és egy más típusú koordinációs feladat ellátása okán. Ezt az indokolta, hogy a kétharmados történelmi többséggel rendelkező Fidesz-KDNP-pártszövetség 2010-ben kísérletet tett az ország közjogi berendezkedésének újraalkotására, egy új alaptörvény, egy új jogrendszer megalkotására, ezért a politikai, társadalompolitikai, összkormányzati koordinációt döntően a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium látta el, hiszen maga a feladat és a munka is alapvetően igazságügyi jellegű volt. Figyelmeztetem önöket, és ajánlom figyelmükbe, hogy 2010 és 2014 között, bár nagy vitákkal, de a Magyar

Országgyűlés lényegében az elmúlt évtizedek közjogi rendszerét teljes egészében újraalkotta, és lezárta a rendszerváltozás korszakát azzal, hogy új alaptörvény született.

(14.50)

Megszülettek a kétharmados törvények, megszületett az új polgári törvénykönyv, az új büntető törvénykönyv, és sorolhatnám azokat az ágazati törvényeket, amelyek újraszabályozzák a társadalom bizonyos részeinek működését és megteremtik annak kereteit. Ehhez a munkához a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium tevékenységére volt szükség. Most a miniszterelnök úr azt javasolja önöknek, hogy újtásként a korábbi magyar közjogi berendezésben a minisztériumok között legyen különbségtétel: a szakpolitikát az előbb felsorolt minisztériumok, míg az összkormányzati koordinációt elsősorban ellátva a Miniszterelnökség dolgozzon. Azért mondom, hogy elsősorban az összkormányzati koordináció lesz a Miniszterelnökség feladata, mert ez nem kizáró fogalom, tehát a Miniszterelnökségnek természetesen lehet olyan feladata is, amely szakpolitikai jellegű a kormány feladatellátásának keretében.

Úgy gondolom, hogy a javaslatról általánosságban el lehet mondani, hogy mégiscsak Magyarország demokratikus jogviszonyai között kivételesen három alkalommal megválasztott magyar miniszterelnök terjeszti azt elő. Bízhatunk abban, hogy akár tetszik a miniszterelnök tevékenysége a parlamenti képviselőtársaim jelenlegi kisebbségének, akár tetszik a parlamenti képviselőtársaim jelenlegi többségének, nem vitathatjuk el, hogy az elmúlt 25 évben az ország irányítását, működtetését illetően a miniszterelnök úr jelentős tapasztalatra, mondhatni, páratlan tapasztalatra tett szert. Azt hiszem, ez felhatalmazza arra, hogy olyan kormányzati struktúrára tegyen javaslatot, amely legjobb belátása szerint elsősorban az ország javát szolgálja, és azt, hogy ez az ország jól kormányozható legyen, és a jó kormányzás legyen jellemző arra a munkára, amelyet a végrehajtó hatalom természetesen nagy társadalmi kritikák által övezve folyamatosan végez.

Úgy hiszem, hogy ez egy letisztult, világos, egyértelmű, nem bonyolult, nem körülményeskedő, nem balanszírozó, nem politikai egyensúlyra törekvő kormányzati struktúra. Természetesen könnyű a helyzete a miniszterelnöknek, hiszen nem koalíciós kormánya, hanem egy kétharmados parlamenti felhatalmazással bíró és egy mögötte kétharmados parlamenti többséget tudó kormánnyal kell a következő négy évbe belevágnia. Nyilván más annak a helyzete, aki koalíciós kormányzásra kényszerül, az

rányomja a bélyegét a kormány jellegére, struktúrájára. Sok-sok téma, sok-sok szakpolitika, sok-sok jó szándék vált áldozatává az elmúlt 24 esztendőben a koalíciós kormányok kormányzati struktúrájának. Mi is sokat tudnánk beszélni, főleg agrárius képviselőtársaim, hogy 1998 és 2002 között hogyan szenvedtük meg a koalíciós kormányzás néhány fantasztikus gyümölcsét.

A mondandóm lényegére visszatérve tehát azt hiszem, hogy letisztult, világos és egyértelmű mindannyiunk számára az előterjesztés. Ennek kapcsán szeretném megjegyezni, hogy a miniszterelnök úr nem véletlenül szombaton, a megválasztása után terjesztette be ezt az előterjesztést, és nem véletlenül kértem én tegnap - a támogatók szavazatát most is megköszönve - a sürgős eljárást. A miniszterelnöknek, Semjén Zsolt képviselőtársamnak és minden előterjesztőnek velem együtt az a kérése, hogy az Országgyűlés tárgyalja meg ezt a javaslatot, az előterjesztőket tiszteljük meg a képviselőtársaim a véleményükkel, még akkor is, ha az elmúlt 24 évben az a hagyomány alakult ki, hogy a kormányalakítás szerkezeti és személyzeti rendjét az ellenzéki pártok általában mértéktartó visszafogottsággal szemlélték és kritikájukat így fogalmazták meg. *(Derültség a kormánypártok padsoraiban.)* Tartok tőle, hogy a mai közállapotok ettől még messze vannak, hogy egy ilyen kellemes délutánban legyen részünk. Ezt a mértékletességet és méltányosságot kérve és kívánva mindannyiunknak, azt szeretném kérni a Háztól, hogy június 6-ára fogadja el ezt a törvényt, mégpedig oly módon, hogy az Országgyűlés tárgyalja meg a módosító indítványokat, vitassa meg, szavazzon azokról, szavazzon az előterjesztésről, és tegye lehetővé, hogy a Ház elnöke kézjegyével az elfogadott törvényt lássa el, majd adjon lehetőséget arra, hogy Áder János köztársasági elnök úr még június 6-a előtt azt kihirdethesse. Kérem ezt azért, mert a miniszterelnök úr felhatalmazott arra, hogy megerősítsem azt a korábban bejelentett szándékát, hogy június első hetében, várhatóan június 6-án kívánja a Magyar Országgyűlésnek az új magyar kormányt bemutatni. Ennek a kormánynak az eskütételéhez, hivatalba lépéséhez erre a törvényre elengedhetetlenül szükség van.

Nem visszaélve a türelmükkel, az általános célokat felsorolva szeretném még néhány kitételre felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét. A kormány felhatalmazást kér az előterjesztésben arra is, hogy a korábbi joggyakorlattól eltérően, az új alaptörvény adta lehetőséget felhasználva, a kormány belső feladatmegosztására vonatkozóan rendeletet hozzon, és a kormány eskütételének napján a rendelet megalkotásával alakuljon ki a kormány működési rendje, statútuma, ami a kormány belső feladatmegosztását illeti. Ezért azon képviselőtársaim számára, akik ma nagy vehemenciával készülnek arra, hogy

bizonyos szakpolitikák sorsa felől érdeklődjenek, felhívják a végrehajtó hatalom vezetőinek figyelmét arra, hogy mekkora felelősség, hogy van vagy nincs éppen egy-egy ágazatnak önálló minisztériuma, mintha ebben rejlene maga az ágazat sikeressége - ismerjük ezt a régi mondást, a szakértelemmel kapcsolatban Csurka István néhai képviselőtársunknak is volt speciális megjegyzése és mondata mindannyiunk számára (*Közbeszólások az ellenzéki pádsorokból: Látszik! - Dr. Harangozó Tamás: Ez rajtatok látszik is! - Derűltég.*) -, de azon képviselőtársaim számára jelezném, hogy nem vagyunk abban a helyzetben, magam sem vagyok abban a helyzetben, hogy az egyes tárcák végleges feladatköréről, hatásköréről az önök számára megnyugtató és kielégítő tájékoztatást adjak. Azért nem vagyok ebben a helyzetben, mert miniszterelnök úr, nyilvánvalóan az első két kormányalakítási kísérletéből a tanulságokat levonva, egy konzultációt kezdeményezett, amely messze meghaladja a politikai szövetségesek szintjét.

Hétfő reggel óta folyamatos tárgyalásokat folytat a társadalom szereplőivel, érdek-képviselői szervezetekkel, olyan gazdasági, társadalmi, közéleti, közjogi szereplőkkel, akiknek a véleménye meghatározó lehet az Országgyűlés, illetve a végrehajtó hatalom, a kormány számára a kormány megalakulását megelőzően. Ezért kereste fel a miniszterelnök természetesen a szövetségi partnerét, a KDNP frakcióját, de ezért fogadta a hétfői nap folyamán a Tudományos Akadémia új és régi elnökét, ahol a kutatás-fejlesztés, az innováció, a tudománypolitika aktuális állásáról kapott tájékoztatást, és jó néhány kérdés fogalmazódott meg, amely érdemben befolyásolja majd a kormányzati struktúrát, például a kutatás-fejlesztés vagy az innováció helyét és szerepét. Hasonlóan fontos megbeszélés részese volt a miniszterelnök a Művészeti Akadémia vezetőjének látogatásakor, amely szintén érdemben fogja befolyásolni a kormányzat működését. Utalok itt csak a sajtó néhány nappal ezelőtt megjelent híreire, ami a Nemzeti Kulturális Alap működésére vagy jövőjére vonatkozik adott esetben.

Fogadta a miniszterelnök úr az Állami Számvevőszék elnökét és alelnökét, akik érdemi javaslatokkal érkeztek az állam, a kormányzat működésére, az ellenőrzési mechanizmusok, a belső ellenőrzési struktúrák kialakítására, megerősítésére. Konkrét témákat említettek, ahol a kormányzati jó szándék, a társadalmi szervezetek együttműködése ellenére a hatékonyság, az átláthatóság, a gazdaságosság szempontjai az elmúlt években nem vagy csak részben érvényesültek. Ez is olyan kérdés volt, amely érdemben fogja befolyásolni a kormányalakítási folyamatát, és azt, hogy melyik minisztériumnak mi lesz a feladata és a felelőssége.

Hétfő délután a miniszterelnök úr, először a magyar országgyűlések történetében 1990 óta, nem-

zetiségi szószólókkal találkozott. Mindannyian fontos kötelességünknek tartjuk parlamenti képviselőként, bárhol ülünk is a parlamentben, hogy a nemzetiségi szószólók feladatait, felelősségét, lehetőségeit megtaláljuk, támogassuk, és kialakuljon az a munkamegosztás, amellyel a nemzetiségek szempontjai akár a törvényhozás, akár a végrehajtó hatalom munkájába beépülhetnek. Egy nagyon tanulságos, szintén a kormányzati feladatleosztásra érdemi befolyással bíró beszélgetése volt a miniszterelnöknek, amellet, hogy nyilvánvalóan, azt hiszem, hagyományt kell kialakítani, hogy a mindenkori kormánynak és miniszterelnöknek nemcsak a parlamenti megszólalási lehetőséggel bíró frakciókkal és képviselőkkel, a parlamenti választásokon egyéni vagy listás mandátumot szerzett képviselőkkel kell kapcsolatban állnia, hanem a szószólók intézményével és a szószólókkal is.

Ezen túl a miniszterelnök úr fogadta a Kúria elnökét, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, fogadta Polt Péter legfőbb ügyész urat. Erre a beszélgetésre meghívta Trócsányi László párizsi nagykövet urat is, talán nem véletlenül. Ennek a beszélgetésnek az volt a legfontosabb eleme, hogy az igazságszolgáltatás átalakítása, ami a legkényesebb és legszenzitívebb része volt talán az alaptörvény elfogadásának és az alkotmányozás folyamatának, hogyan alakult az elmúlt négy esztendőben, van-e a társadalom várakozásában és megítélésében pozitív változás, ami az igazságügyi részét illeti a munkánknak, az igazságszolgáltatásról mi a visszajelzés. A most előterjesztett törvényjavaslatban ennek a beszélgetésnek a rezüméje, az önálló új, klasszikus igazságügyi minisztériumnak a felállítása már visszaköszön, de erre még egy mondattal szeretnék visszatérni.

A miniszterelnök úr ma fogadta a Magyar Nemzeti Bank elnökét, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnökét, az Agrárkamara elnökét. Meghívta magához még a hétre a Nagycsaládosok Országos Szövetségének a vezetőit, a Megyei Jogú Városok, a Települési Önkormányzatok Szövetségét, az Olimpiai Bizottságot, az Orvosi Kamarát, a Gyógyszerészeti Kamarát, a Rendvédelmi Kart és a Pedagógus Kar vezetőit.

(15.00)

Ezeknek a beszélgetéseknek a rezüméje érdemben fogja befolyásolni azt, hogy melyik szaktémának melyik kormányzati ágazatban, melyik minisztériumban lehet a helye. Azt hiszem, a harmadik miniszterelnöki eskütételhez méltó bölcsességre vall, ha az ember meghallgatja ezeknek a társadalmi szervezeteknek a véleményét a minisztériumi feladatmegosztás kialakítása kapcsán.

A szakminisztériumokról némi megjegyzést szeretnék tenni. Természetes az a vita, amely megelőzi az Emberi Erőforrások Minisztériumának működését, mint ahogy követte a kialakítását is, hiszen sokan vannak ebben az országban - pártállástól függetlenül -, akik jó szándéktól vezérelve úgy gondolják, hogy ebben a minisztériumban annyi minden van, hogy az a jó és hatékony működés rovására megy csak, ha ennyi téma, ennyi széttartó téma együtt van. Ez a dilemma természetesen a kormányzásban korábban dolgozó, jelenleg is munkát vállaló vagy parlamenti többséghez tartozó képviselőtársaim számára is érdemi dilemma.

Alapvető szempontok miatt, a következő hét évben rendelkezésre álló hazai és európai uniós források humán-infrastruktúrára fordítható része miatt különösen fontosnak gondoljuk azt, hogy miután ennek az országnak a legnagyobb versenyképességi előnye maga az ember, maga a polgártársaink közössége, ezért minden, ami velük kapcsolatos, akár a jóléttel, az egészséggel, az oktatással, a tudással kapcsolatos képesség, készség, ennek az erősítése egy minisztériumban kell hogy összehangolásra kerüljön.

Egy klasszikus Földművelésügyi Minisztérium létrehozására tesz kísérletet a miniszterelnök és tesz javaslatot a Háznak, hogy ezt támogassa. Ez részben az agrárium Fidesz társadalompolitikáján belüli szerepére is vall, részben pedig annak a figyelemfelhívása is, hogy a magyar kormányoknak és a magyar parlamentnek sürgősen és érdemben kell foglalkozni a magyar vidék megtartóképeségével. A Földművelésügyi Minisztériumnak arra a kérdésre kell első helyen és elsősorban válaszolnia, hogy a rendelkezésre álló természeti és agrár- vagy gazdasági erőforrások hogyan lesznek úgy újraoszthatóak, hogy az a falvak és a vidéken élők helymegtartó képességét, az élethelyek megtartóképeségét érdemben befolyásolják a következő időszakban.

Klasszikus Honvédelmi Minisztériumra számítnak azok a képviselőtársaim, akik a törvényjavaslat vitájában részt vesznek.

És ahogyan az előbb említettem, kiemelten fontosnak tartjuk - magam nagy támogatója és híve vagyok - egy klasszikus jogászminisztérium, egy klasszikus Igazságügyi Minisztérium létrehozásának, amelynek az elsődleges feladata ennek az új igazságügyi rendszernek, az új alaptörvénynek és a hozzá kapcsolódó új jogrendszernek az implementációja, társadalmi megítélésének, megbecsülésének emelése, nyilvánvalóan elfogadtatása is. Azt hiszem, akik jogászok, pontosan tudják, hogy az új polgári törvénykönyv megszületését viszonylag széles szakmai-társadalmi konszenzus övezte, és más jogszabályok mögött is a jogásztársadalom, az érdekképviselők egy jó része fel tudott sorakozni, ezért különösen fontosnak gondolja a miniszterelnök úr és az előter-

jesztők közössége, hogy az Igazságügyi Minisztérium ebben a munkában a klasszikus jogász-igazságügyi minisztériumokra jellemző feladatokat és munkát kapjon.

Nem véletlen, hogy a külgazdasági és a külügyi területen valóban érték- és érdekeltolódás és hangsúlytolódás az, aminek a törvényjavaslat a kifejezése. A kormány a következő négy évben - Orbán Viktor miniszterelnök szándéka szerint - a külgazdasági kérdésekre, a külgazdasági kapcsolatokra fogja helyezni a hangsúlyt. Ez nem a Fidesz rezsimváltása, ez a világ változása. Arra gondolok, hogy az Európai Unió tagországai között a kétoldalú kapcsolatok jelentősége teljesen más ebben a közösségben, átértékelődik a klasszikus külügyminisztériumok szerepe és helye. Azt gondolom, fontos, hogy a XXI. században Magyarországnak egy versenyképes külgazdasági külügyminisztériuma legyen, amely össze tudja a magyar nemzeti érdekeket és a magyar nemzeti gazdasági érdekeket kapcsolni, és versenyképességünkhöz nagymértékben tud hozzájárulni.

A Nemzetgazdasági Minisztérium feladatellátásában is várhatóak változások, mint a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumban is.

Tartok tőle, hogy lesznek képviselőtársaim, akik a Miniszterelnökség szerepét fogják a tolluk hegyére és kritikájuk irányába kiemelten venni, tehát az lesz a mondandójuk lényege, ami a Miniszterelnökséggel kapcsolatos státus- és szervezeti változás. Itt nyilvánvaló, hogy a Miniszterelnökség feladat- és hatásköre érdemben fog változni, elsősorban az összkormányzati koordináció lesz a felelőssége. Minden minisztérium egyforma természetesen, félreértés ne essék, de nyilvánvaló, hogy vannak speciális jogkörökkel felruházott minisztériumok, és a Miniszterelnökségnek kell megoldania az összkormányzati koordinációt minden ráeső feladattal és felelősséggel együtt. Lesznek olyan speciális területek - az európai uniós források felosztása -, amelyek szakfeladatként is a Miniszterelnökséghez tartoznak majd a következő időszakban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem azt önöktől, hogy támogassák az előterjesztést, támogassák annak mind a két pontját, az összkoordinációt, a kormányzati koordinációt ellátó Miniszterelnökség minisztériummá alakítását, a szakpolitikai minisztériumok létrejöttét. Támogassák azt is, azt kérem önöktől, hogy a kormány kapjon felhatalmazást arra, hogy rendeleti úton határozza meg az egyes minisztériumok közötti feladatlehatárolást, illetve hogy melyik minisztériumnak mi a feladata és mi a felelőssége.

Ha megengedik, akkor úgy, mint néhány alkalommal egyéni mandátumot nyert képviselő és úgy is, mint aki vezettem a Fidesz frakcióját, és kettő éve már vegyes érzelmekkel, időnként az elégedetlenek lázadó táborában sodródva kormányzati munkát végzek, azt mondom végül önöknek, hogy a minisz-

terelnök úr és az előterjesztők legjobb tudásuk és legjobb tapasztalatuk szerint kérik az Országgyűlés hozzájárulását és támogatását ennek a törvénynek a megítélését illetően. Az a meggyőződésünk, hogy ez a kormányzati struktúra alkalmas az ország hatékony, célszerű, flexibilis, gyorsreagáló-képes irányítására.

Meg kell barátkoznunk mindannyiunknak azzal a gondolattal, hogy a XXI. században ma már egészen más kormányzati működésre, struktúrára van szükség, mint volt huszonnégy évvel ezelőtt, 1994-ben vagy 1998-ban. Nézetem szerint a stabil parlamenti többség mellett a stabil kormányzati viszonyok, a világos és egyértelmű kormányzati szerkezet és szabályok érdemben javíthatják és járulnak hozzá ennek az országnak a versenyképességéhez. Ehhez kérem az ország érdekében minden képviselőtársam támogatását.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, aki az ügyvezető kormány álláspontját kívánja ismertetni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A kormány támogatja a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Közbeszólás az ellenzék soraiból: Na! Ennyi?)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Tájékoztatom önöket, hogy az új házszabályi rendelkezésekre figyelemmel a kétperces hozzászólásokra első alkalommal csak a vezérszónoki felszólalásokat követően kerülhet sor, és ezek körében frakciónként csak egy képviselőnek, valamint az elsőként jelentkező független képviselőnek lesz lehetősége hozzászólni.

Elsőként megadom a szót Szijjártó Péter képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

Öné a szó, képviselő úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! A világban jelenleg rendkívüli horderejű és sebességű változások zajlanak, ezek nyomán komoly gazdasági, politikai és katonai hatalmi átrendeződés jött létre a világban. Ebben a helyzetben sorsdöntő fontossággal bír, hogy Magyarország milyen gyorsan és milyen

rugalmasan képes a maga javára fordítani ezeket a világban zajló alapvető változásokat. Ezért aztán Magyarország hosszú távú jövőjét és geopolitikai pozícióját meghatározó, nemzetstratégiainak nevezhető kérdés az, hogy a magyar diplomácia számára adottak legyenek a hatékony működéshez szükséges intézményi, irányítási és szemléleti keretek. Mert-hogy, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt elnök úr, a nemzetközi gazdasági-pénzügyi válság és annak nyomán a globális hatalmi rendszer átalakulásának felgyorsulása alapvető változásokat hozott mind a külpolitika jellegét, mind annak jelentőségét és funkcióját illetően.

(15.10)

Azok az országok, amelyek mindezt nem ismerik fel, és nem képesek a hagyományos diplomáciai tevékenységük megújítására, azok bizony a változások vesztesei lesznek. Magyarországnak azonban minden adottsága és lehetősége megvan arra, hogy a világgazdasági és világpolitikai változások nyertesei közé tartozzon, ehhez azonban gazdasági kapcsolatainkat kell a külpolitikánk középpontjába állítani, vagyis akkor leszünk a világgazdasági és világpolitikai változások nyertesei, ha külgazdasági központú külpolitikát fogunk folytatni. Ha röviden akarnánk megfogalmazni a feladatot, akkor az úgy szólna, hogy erős nemzeti érdekérvényesítést kell végrehajtanunk az új világrendben, és ez lesz a magyar külpolitika és külgazdasági stratégia alapvető célkitűzése a jövőben.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt azonban csak akkor tudjuk végrehajítani, ha külpolitikánk fókuszába magát a külgazdaságot tesszük, ha a külpolitikáról már nem célként, hanem egy eszközként gondolkodunk, egy olyan eszközként, amelynek feladata a külgazdasági érdekek érvényesítésében való aktív részvétel, és akkor tudjuk végrehajítani ezt a stratégiát, ha megfelelő erőforrásaink még a kultúrdiplomáciai eszköztáron keresztül is rendelkezésre állnak. Ennek, tisztelt képviselőtársaim, megvannak a szervezeti előfeltételei, egy egységes külügyi és külgazdasági intézményrendszerre van szükség, amely egységes irányítási szerkezetben, egységes szemlélet alapján működik. Az új világrendben való sikeres nemzeti érdekérvényesítés jegyében ezért az előterjesztés tartalma alapján létrejön az egységes Külgazdasági és Külügyminisztérium.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azonban hibás, de legalábbis hiányos lenne a koncepció akkor, ha ebben a tekintetben megállnánk ott, hogy csak a funkciók egy intézménybe gyűjtését határoznánk el, ezért ennél többről kell hogy szöjjön ez az előterjesztés. Márpedig arról, hogy a magyar külpolitikai tevékenységet minden lépésében és minden mozzanatá-

ban a jövőben át kell hatnia a külgazdasági céloknak és a külgazdasági szemléletnek, vagyis megteremtjük a külügy és a külgazdaság tartalmi egységét, és a külügyi apparátus a gazdasági versenyközpontúság, a gazdasági eredmény-központúság jegyében fog működni. Eppen ezért ennek az új külügyi és külgazdasági intézményrendszernek a sikerét majd a külpiacok megszerzésének mértékén és a Magyarországra vonzott beruházások, befektetések mértékén keresztül lehet majd megítélni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Persze, azt sem gondolhatjuk, mint ahogy nem is gondoljuk magunkról, hogy ezzel a gondolattal feltaláltuk volna a spanyolviaszt, még az egészen régi korokban is így működött mindez. Ha más nem, akkor egy 1596-ból idehozott levelet érdemes felidézni, amelyet Edward Barton isztambuli angol nagykövet írt haza, amikor az uralkodóját arról tájékoztatta, hogy a törökök magyarországi háborúja hogyan fogja befolyásolni az angol-levanti kereskedelmi társaság nyereségét, és hogyan látja a piaci lehetőségeket az éppen aktuálisan alakuló új világpolitikai rendszerben. Tehát külgazdaság és külpolitika egysége nem most kezdődik, nem is a mostani világ gazdasági, világpolitikai változások teszik csak indokolttá, hanem, mint ez látszik, évszázadokkal ezelőtt is így működött.

De abban a tekintetben sem beszélhetünk persze elemi újításról, hogy a nagy és erős gazdasággal rendelkező országok már évek, évtizedek óta a külgazdaságot állítják a külpolitikájuk középpontjába. Hogy mást ne mondjak, Hillary Clinton korábbi amerikai külügyminiszter egy korábbi interjújában azt mondta, hogy bármerre utazom a világban, azt látom, hogy nem azok az országok képesek külpolitikai befolyásukat növelni, amelyek nagy hadsereggel, hanem amelyek erős külgazdasággal rendelkeznek. A volt amerikai külügyminiszternek kétségtelenül igaza van, hiszen nincs olyan politikai vita a külpolitikai mezőben, amelynek ne lenne azonnali külgazdasági következménye.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azonban, ha körülnézünk Európában, akkor szintén azt látjuk, hogy erős gazdasággal rendelkező országok külgazdasági fókuszú külpolitikát folytatnak; így van ez Franciaországban, így van ez Svédországban és így van ez Szlovákiában is - hogy egy szomszédunkat is mondjak -, ahol a külügyi és külgazdasági kormányzati területek irányítása integráltan zajlik.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország gazdasága egy nyitott gazdaság, ez pedig azt jelenti, hogy a magyar nemzetgazdaság teljesítményét alapvető mértékben határozza meg a magyar export teljesítménye. Ebből a szempontból jól állunk, ha csak azt nézzük, hogy 2012-ről 2013-ra 6 százalékkal tudtuk növelni összességében a magyar kivitel mértékét, amely így elérte a 108,6 milliárd dollárt. Ebből a felismerésből adódóan, tehát hogy a

magyar exportteljesítmény döntően befolyásolja a magyar nemzetgazdaság teljesítményét, kellett meghozni egy rendkívül fontos döntést 2010-ben, amikor úgy döntöttünk, hogy két lábra állítjuk a magyar külgazdaság szerkezetét, mégpedig két szempontból, egyrészt a kivitel irányát, másrészt pedig az exportálók körét tekintve.

Ami a kivitel irányát illeti, tisztelt hölgyeim és uraim, 2010-ben az Európai Unióba irányuló magyar kivitel aránya meghaladta a 80 százalékot. Tudjuk azonban, hogy ha valami nagyon egyoldalú, akkor az egyúttal kiszolgáltatottságot is okoz, és tudjuk azt is, hogy a magyar exportteljesítmény akkor tud igazán növekedni, ha olyan piacokat is figyelembe vesz, amelyek dinamikusan növekednek. Ezért határoztuk el a keleti nyitás stratégiáját, amelynek keretében a gyors növekedést produkáló keleti piacokra is elkezdtünk koncentrálni.

Exportunkat abszolút mértékben növelni tudtuk az Európai Unióba, az Európai Unión kívüli európai országokba és Európán kívülre is az elmúlt időszakban, mégpedig olyan szerkezetben, hogy meg tudtuk indítani egy több lábbon álló külgazdasági szerkezet kialakítását. Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unióba irányuló kivitelünk a tavalyi esztendőben 5 százalékkal növekedett, így elérte a 84 milliárd dollárt. Az Európai Unión kívüli európai országokba irányuló exportunk tavaly 9 százalékkal nőtt, így kis híján 12 milliárd dollárt ért el, az Európán kívülre irányuló magyar kivitel pedig egy 7 százalékos növekedést követően 13 milliárd dollárra nőtt. Így az Európai Unión kívülre irányuló exportunk mértéke jelenleg nagyjából 23 százalékos részarányt tudhat magáénak.

Ha megnézzük az elmúlt esztendőt az új külgazdasági stratégiánk szempontjából, akkor azt láthatjuk, hogy a keleti nyitás stratégia egyértelműen sikert hozott Magyarországnak, hiszen ha a kiemelt relációkat, a keleti nyitás kulcsterületeit nézzük, akkor azt látjuk, hogy a Független Államok Közösségének tagországaiba irányuló exportunk egytizedével növekedett, úgy, hogy Oroszországba 3, Ukrajnába 14, Azerbajdzsánba pedig 34 százalékkal tudtunk többet exportálni. Fontos és kiemelt külkereskedelmi partnerünk Törökország is, ahova 21 százalékkal tudtuk növelni a kivitelt. Különös figyelmet fordítottunk az észak-afrikai országokra, ahol a keresleti struktúra nagyjából megegyezik a magyar piac kínálati struktúrájával, ennek megfelelően Algériába egyharmadával, Marokkóba 42 százalékkal, Egyiptomba 35 százalékkal tudtuk növelni a magyar kivitelt, Dél-Amerikában 13 százalékkal, a Nyugat-Balkánon 2 százalékkal voltunk sikereesebbek, mint korábban.

A keleti nyitás stratégia egyik fontos alappillére a Kínával és a Távol-Kelettel való gazdasági együttműködésünk stratégiai szintre fejlesztése. A tavalyi

esztendőben Kínába 10, Koreába 29, Japánba pedig 4 százalékkal tudtuk növelni a magyar kivitelt. A keleti nyitás stratégia tehát egyértelműen sikeres stratégiának bizonyult, és hozzájárult ahhoz, hogy a magyar nemzetgazdaság az idei esztendőben tartós növekedési pályára állt, ebből evidens módon jön a következtetés, hogy a keleti nyitás stratégiáját folytatnunk kell.

Tisztelt Elnök Úr! Ahogy előbb említettem, két tekintetben kellett két lábra állítani a magyar kül-gazdasági szerkezetet, így az exportálók kiléte szempontjából is. A magyar kis- és közepes vállalkozások jelenleg a magyar foglalkoztatottak 75 százalékának adnak körülbelül munkát, azonban a magyar nemzetgazdasági exportteljesítményből mindössze körülbelül 15-16 százalékban részesednek. Ezért intézkedéseket kellett, kell hoznunk annak érdekében, hogy ne függjünk ilyen nagy mértékben multinacionális vállalatok termelés-szervezési döntéseitől, és növelni tudjuk a kis- és közepes vállalkozási szektor részarányát a magyar exporton belül. Ezért született az a döntés, hogy fel fogjuk gyorsítani a kereskedőházi képviseletek nyitását, és az idei esztendő végére 25 országban kell majd rendelkezünk ilyen képviselettel.

(15.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Meglátásunk szerint az egységes külügyi, kül-gazdasági és kultúr-diplomáciai szerkezet lehetővé teszi, hogy elérjük azt a célkitűzésünket, hogy 2018-ra a teljes magyar export egyharmada az Európai Unión kívülre irányuljon. Lehetővé teszi azt, hogy versenyelőnyünket kihasználva a mezőgazdasági és élelmiszer-ipari kivitel területén évente elérjük a 10 százalékos növekedési ütemet, és lehetővé teszi azt is, hogy a technológiai és tudásexportunk a kijelölt célszörzörökba elérje az évente 100 milliárd forintos nagyságrendet, és itt a főszerpet elsősorban a kis- és közép-vállalkozások számára tudjuk biztosítani.

Azt is el tudjuk érni, hogy fenn tudjuk tartani azt a pozitív folyamatot, amely 2011-12 tájékán indult el, amikor dinamikusan megindult a Magyarországra irányuló külföldi működőtőke-befektetések mértéke. Most, a legutóbbi adatok szerint a tavalyi esztendő végére a Magyarországon jelen lévő külföldi működőtőke-állomány elérte a 109,6 milliárd dollárt, így újabb lépésekkel vagyunk közelebb azon célkitűzésünk eléréséhez, hogy Európa termelési központja legyünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az egységes kül-gazdasági és külügyi stratégiával és intézményrendszerrel el tudjuk érni azt is, hogy 2018-ra abba a pozícióba kerüljünk, hogy évente 2500-3000 kutá-

tás-fejlesztésre irányuló munkahelyet tudjunk vonzani Magyarországra, főleg az európai piacokon kívülről.

Lázár János képviselőtársunk, államtitkár úr az előbbieken részletesen ismertette azt az előterjesztést, amely a kormányzati szerkezet bizonyos változtatásait sorolja fel. Azt gondoljuk, tisztelt elnök úr, hogy ezek a változtatások hozzá fognak járulni Magyarország sikeréhez és megerősödéséhez.

Ezek a döntések, amelyekre itt felhatalmazást kér az előterjesztő, időszerűek, szükségesek és támogatandók is, ezért arra kérjük a tisztelt Országgyűlés minden képviselőjét, hogy támogassa a képviselőtársaink, miniszterelnök úr és Semjén Zsolt által előterjesztett javaslatot.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Ön é szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Lázár úr megtiszteli a véleményünket, mondta az expozéjában. Ennek örülünk, és nagyon remélem, hogy akkor is így lesz ez, ha az én, a mi véleményünk nem fog egyezni az önével. Gondolom, nem árulok el nagy titkot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz nem pusztán kormányalakításra készül. Bár a választáson csupán a szavazatok 44,36 százalékát szereztek meg, mégis felhatalmazva érzik magukat arra, hogy az államigazgatást lényegében egy állampárti igazgatással váltsák fel. Ennek az új állampárti igazgatásnak egyetlen célja van: a Fidesz politikai és gazdasági érdekeinek korlátlan érvényesítése Magyarországon.

A javaslatban szereplő kormányzati struktúra rendszerszerűen zárja ki a szakmai javaslatok, elképzelések becsatornázását, az érintettek bevonásán alapuló konszenzusos kormányzati döntéshozatalt. A nyugodt építkezés és gazdasági növekedés alapvető intézményi feltételeinek megeremtése helyett az Orbán-rendszer állandósítja a forradalmi kormányzást, a bizonytalanságot, a háborús hangulatot az országban. Ennek következménye pedig Magyarország lassú, de biztos leszakadása nemcsak az Európai Unió centrumához, de a környező országokhoz képest is. Ráadásul az elmúlt négy év bebizonyította, hogy minden korábbi ígérettel szemben ez a csúcsmínisztériumokon alapuló struktúra minden korábbi kormányzati szerkezetnél drágább és pazarlóbb.

2010-hez képest egyetlen ponton módosul érdemben a kormányzat felépítése. A Miniszterelnökség önálló minisztériumi rangot kap. Ez az egyetlen

változás azonban döntő jelentőségű. Sajtóértesülésekből és kormányzati körökből származó információk alapján tudható, hogy ennél az új, megerősített Miniszterelnökségnél koncentrálódik majd minden hatalmi, politikai szempontból jelentős döntési hatáskör.

Kormányzati koordinációs feladatokra hivatkozva a szakminisztériumok lényegében a Miniszterelnökség politikai irányítása alá fognak kerülni. A területi közigazgatás irányítása és ezzel együtt járó minden személyi döntés szintén átkerül az Igazságügyi Minisztériumtól a Miniszterelnökséghez. Így a központi szervektől a legkisebb járási hivatalokig a teljes államigazgatási apparátus a Miniszterelnökséget vezető miniszter kézi vezérlése alatt áll majd. Mindez kiegészül az uniós fejlesztési források ezermilliárdjai feletti rendelkezési joggal.

E példátlan hatalomkoncentráció következményeként a Miniszterelnökséget vezető miniszter hozhat majd meg minden lényeges személyi és finanszírozási döntést Magyarországon. Ráadásul informáisan minden kormányzati és államigazgatási döntést képes lesz befolyásolni úgy, hogy eközben a szakmai és jogi felelősség annak minden következményével - akár büntetőjogi következményével együtt - a szakminisztériumok, szakigazgatási szervek tisztségviselőit terheli majd.

Tehát e hatalomkoncentráció révén a Fidesz a Miniszterelnökségen keresztül az ország bármely sarkában minden ügyben érvényre tudja juttatni majd akarátát. Az állampárti igazgatás így fog a Miniszterelnökségen keresztül érvényesülni Magyarországon. Ennek tudatában az egyik fő kérdés: ki lesz a Miniszterelnökséget vezető miniszter?

Szerintem senkit nem fog meglepetésként érni, ha erre a posztra Orbán Viktor Lázár Jánost fogja jelölni. (*Taps a Fidesz padsoraiban.*) El kell ismerni: Lázár János sok szempontból ideális jelölt erre az új pozícióra. Nemcsak a Miniszterelnökséget vezető államtitkárként szerzett értékes tapasztalatai (*Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Hajrá!*), hanem a széles körben ismert és elismert problémamegoldó képessége is alkalmassá teszi e tisztség ellátására. Hisz ki ne emlékezne például a dohánypiac, a szerencsejáték-piac újraszervezésének példás lebonyolítására. Egyértelmű, hogy csak egyedül ő alkalmas az uniós és egyéb fejlesztési források elvárásoknak megfelelő elosztására is. Ezt mutatja, hogy a fejlesztési intézményrendszer átszervezését annak ellenére végrehajtották, hogy az az uniós támogatások felfüggesztését vonta maga után.

A Miniszterelnökséget vezető államtitkár politikai bátorságát az is jól mutatja, hogy elképzelései mellett akkor is kiáll, ha az a magyar emberek számára igen magas árat jelent. Ezt bizonyítja a norvég kormányral folytatott vitája, amin akár 40 milliárd forint is bukhat Magyarországon. Azonban még ezt is

vállalják, ha így a Fidesznek nem szimpatikus civil szervezetek is elesnek a támogatásoktól.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a törvényjavaslatban előirányzott kormányzati struktúra a körvonalazódó személyi döntések szerint áll föl, akkor a Fidesz lényegében egy nagy trafikkoncessziót csinál ebből az egész országból. Ezzel szemben a kormányzat elmúlt négyéves tevékenysége alapján inkább arra lehetett számítani, hogy a törvényjavaslat csupán egyetlen minisztériumot fog megnevezni: a Belügyminisztériumot. Ugyanis lényegében ez volt az egyetlen szervezet, amely legalább helyel-közzel képes volt a kormányzati döntések tényleges gyakorlati végrehajtására az elmúlt négy évben.

A jelenlegi kormányzati felépítés teljes csődjét jól mutatja, hogy az elmúlt években a foglalkoztatáspolitikáért felelős szaktárca helyett a Belügyminisztérium volt kénytelen megszervezni és koordinálni a közfoglalkoztatást, hogy a Belügyminisztériumhoz került át a vízügyi igazgatás, hogy rendészeti eszközökkel akarják kezelni még a szociális problémákat is. Idén tavaszra tragikomikus módon odáig jutottunk, hogy még a tankönyvellátás logisztikai feladatait is a rendőrségnek kell ellátnia.

Mindez jól mutatja, hogy milyen hatékonysággal végezte a munkáját az Emberi Erőforrások Minisztériuma. Nincs az a polihisztor, aki egyre képes lenne átlátni az oktatást, az egészségügyet, a szociális rendszert, a kultúrát, a sportot, és még hosszan sorolhatnám ezeket a területeket. A nyilvánvaló kudarcok ellenére a törvényjavaslat változatlan formában rendelkezik az Emberi Erőforrások Minisztériumának működtetéséről.

Ennyit a szervezeti működésről, de ha a kormány politikai programjából indulunk ki, akkor a törvényjavaslatnak szintén csak egyetlen minisztériumról kellene rendelkeznie, nevezetesen: a rezsi-csökkentésért felelős minisztériumról. Ugyanis magától Orbán Viktortól tudjuk, hogy a kormány programja pusztán annyi: folytatjuk. Ezt egy tegnapi napirend előtti felszólalásra adott válaszában Rétvári Bence államtitkár úr konkretizálta nekünk. Eszerint a Folytatjuk-program lényegében egyetlen dolgot jelent, a rezsi-csökkentés folytatását. A kormányprogram alapján további minisztérium fenntartására ezek szerint tulajdonképpen nem is lenne szükség.

Hát lássuk világosan! A négy évvel ezelőtt felállított, kevés minisztériumot tartalmazó kormányzati szerkezet csupán szemfényvesztés. Ez a struktúra valójában drágább, mint bármelyik megelőző, és sokkal kevésbé hatékony, egyes területeket tekintve pedig szinte működésképtelen. Szakszerű szakigazgatási munkára láthatóan igény sincs, de erről a véleményét államtitkár úr is elmondta az expozéban.

Az olcsóbb és hatékonyabb kormányzásra 2010-ben tett ígéreteket már az első pillanatban megszegték. Hiába volt kevesebb miniszter, mint a szocialista

kormányok alatt, 2010-ben már kétszer annyi államtitkárt neveztek ki, mint amennyi korábban volt.

(15:30)

Ráadásul folyamatosan emelkedett mind az államtitkárok, mind a helyettes államtitkárok száma. 20 államtitkárból a ciklus végére 46 lett, a helyettes államtitkárok száma 22-vel nőtt négy év alatt. Elmondhattuk 2014 tavaszára, hogy 187 állami vezető lehetett összeszámolni a kormány és a minisztériumok honlapján szereplő információk alapján.

Az államtitkárok mellett a kormányzati munkát miniszterelnöki megbízottak, miniszterelnöki biztosok, kormánybiztosok és miniszteri biztosok is segítették, csak ez utóbbiak száma is 30 fölött volt. A kormány ebben sem korlátozta önmagát. A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvény felhatalmazást adott a kormánynak, hogy rendeletben szabályozza a minisztériumokban működő államtitkárok, helyettes államtitkárok és állami vezetői megbízatással nem rendelkező kormánybiztosok, miniszteri biztosok számát. Ezt a rendeletet törvénysértő módon soha nem alkották meg. Ez aligha lehetett pusztán trehányóság, a különböző megbízatások ugyanis igencsak elszaporodtak, ráadásul minden látható haszon nélkül.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében elmondható, hogy ez a kormányzati struktúra tökéletesen megfelel arra, hogy Orbán Viktor az álmatlan éjszakai noteszába bejegyzett ötleteit gyorsan és ellentmondást nem tűrően végrehajtsa. Teljességgel alkalmatlan azonban a meglévő és egyre súlyosodó társadalmi problémák megoldására.

Végezetül, tisztelt képviselőtársaim, a törvényjavaslatnak még egy fontos üzenete van, legalábbis a magyar politikai közvéleményt figyelők számára. Orbán Viktort ugyanis vagy untatja már a napi kormányzati munka, vagy a Fideszen belüli erőviszonyok alakultak át, de egyet biztosan ki lehet olvasni a törvényjavaslatból: az új kormány megalakulása után de facto Lázár János lesz Magyarország miniszterelnöke. *(Derűltség és felzúdulás a kormánypártok soraiban.)* Lehet, hogy Orbán Viktor már valamilyen másfajta szerepre készül.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Rubovszky Györgynek, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök

úr. Tisztelt Országgyűlés! Arra szeretnék emlékeztetni mindenkit, hogy négy esztendővel ezelőtt nehezebb helyzetben volt a Ház, mert egyszerre három törvénynek a tárgyalása kellett ahhoz, hogy az új kormány felállhasson. Akkori tárgyalásunk során az alkotmányt is módosítani kellett, nemcsak a minisztériumok felsorolását, hanem az egész államszerkezetre vonatkozó jogszabályi, törvényi rendelkezéseket is módosítani kellett.

Olvasva ezeket a vitákat, egy nagyon furcsa megállapításra jutottam, hogy számtalan kritika hangzott el; szeretném kihangsúlyozni Harangozó képviselő úrnak, hogy '90 óta tudomásom szerint személy elleni megjegyzés ebben a témakörben nem hangzott el. Ez olyan durva megsértése a parlamenti szokásjognak, itt kizárólag arról van szó, hogy a minisztériumok felsorolásáról beszélünk, nem a jelenlegi államtitkárok megítéléséről és személy szerinti bírálatukról.

De van nekem más problémám is a Harangozó-féle felszólalással. Az egyik az a tárgyi tévedés, amit a választások óta folyamatosan hallunk az ellenzéki képviselőktől. Mégpedig azt halljuk, hogy a jobboldal, vagyis a kormányszövetség nem kapott 50 százalékot, és mégis kétharmados többsége van. Föl kellene csapni a történelemkönyveket, és megnézni, hogy a Horn-kormány 34 százalékos támogatottsággal szerezte meg akkor az országgyűlési képviselői mandátumok 54 százalékát. Tehát a választási rendszer sokat nem változott, és a választási rendszer nem ez az eredmény - és nem a 44 százalékot kell lefelé venni; azon kellene siránkozni a baloldalnak, hogy az ilyen zseniális megnyilatkozások után az országtól miért csak mégis 19, 20 vagy 22 százalékos támogatást kaptak. Azt kellene tudomásul venni, hogy önöket nem 2010-ben, hanem 2014-ben sem tekintették kormányerős pártformációnak.

Tisztelt Országgyűlés! Nagyon részletes tájékoztatást kaptunk úgy a Miniszterelnökséget vezető államtitkár úrtól, aki vázolta tulajdonképpen az egész kormányzati struktúrát, és Sziijártó Péter államtitkár úrtól, aki tulajdonképpen megmagyarázta a mostani kormányátalakítás egyik leglényegesebb pontját, vagyis azt, hogy a Külügyminisztérium tulajdonképpen miért lesz hangsúlyosabb külgazdasági és külügyekért felelős minisztériumként. Figyelemmel arra, és ezt nagyon markánsan Lamperth Mónika is elmondta a 2010. május 17-ei beszédében, hogy az a mindenkori kormányzó erőknél a jogköre, hogy a kormány szerkezetét megállapítsák. Közhelynek tűnik, de a magyar alkotmány szerint nem a kormánynak van miniszterelnöke, hanem a miniszterelnöknek van kormánya, és tekintettel arra, hogy nincs önálló miniszteri felelősség, a miniszterelnök felel minden kormánytagért, ezért teljesen egyértelmű és teljesen jogszerű az a kialakult gyakorlat, hogy a miniszterelnök szabadon formálja a kormányát.

Tisztelettel, a kereszténydemokrata frakció nevében mi a támogatásunkról biztosítjuk az előterjesztőket, és azt kérjük, hogy ezen előadások megfontolásának megfelelően az Országgyűlés is szíveskedjen az előterjesztett törvényjavaslatot támogatni.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Rubovszky képviselő úr. Most megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Lázár János előterjesztőként egy meglehetősen furcsa kérdéssel fordult hozzánk. Van egy beterveztett törvényjavaslat, erről a törvényjavaslatról szavazni minden képviselőnek kötelessége és lehetősége. Természetesen, ha szavazni fog, akkor véleményt is kíván mondani, miközben az előterjesztő körülbelül azt mondta el, hogy lényegében jobb lenne, ha nem nagyon szólnánk hozzá, főleg valamiféle szakmai irányba nem vinnénk el ezt a vitát, és talán még utalt is arra, hogy Csurka István annak idején a szakmaiságról megmondta a maga véleményét; ugye, nevezetesen azt mondta, hogy a szakmaiság bolsevik trükk.

Örülök, hogy képviselő úr már akkor, fiatal korában figyelte a parlament működését. Én jómagam, mint akkor a MIÉP frakcióvezető-helyettese azért el tudom mondani, hogy Csurka István sokszor esett ebbe a bűnbe azért, mert nagyon sok szakmailag megalapozott felszólalása volt. Én akkor úgy igyekeztem megfogadni ezt a tanácsot, hogy azért politikai töltetű mondanivalóm is lesz, hogy ne csak a szakmaiság domináljon.

Mit látok én ellentmondásnak? A miniszterelnöknek alkotmányos jogköre, hogy meghatározza, hogy a feladata teljesítéséhez milyen struktúrában kívánja a kormányt működtetni, és most itt, az előterjesztésben van egy utalás is, hogy ezt rendeletben fogja meghatározni. Tehát azt nem értem, hogy önök miért nem hoztak olyan jogszabályt még az előző ciklusban, amelyben eleve kimondták volna, hogy ezt rendeletben kell meghatározni. Magyarul, én elfogadtam volna, hogy ezt nem hozzák a parlament elé, de ha már itt van, akkor szeretném a véleményünket elmondani.

2010-ben könnyebb helyzetben voltunk, mert ott részben a más struktúrájú minisztériumi rendszer miatt, egy átadás-átvételi procedúra miatt világossá vált, hogy melyik minisztériumnév alatt milyen területek lesznek. Most előttünk áll az 1. §-ban meghatározott miniszterelnöki hivatal vagy Miniszterelnökség mint új minisztérium, valamint fel vannak sorolva a szakminisztériumok. De valójában mi csak

a nevekből tudunk most elindulni, mert nincs meghatározva mögötte, hogy melyik szakterület hova fog tartozni. Úgy ítélem meg természetesen, hogy a Lázár János által elmondottak jelzik azt, hogy Orbán Viktor valóban egy demokratikus vezető, hiszen elmondta, hogy ki mindenkiel tárgyal jelenleg annak érdekében - Tudományos Akadémia, a gazdaság szereplői, a nemzetiségi szószólók -, hogy végül is melyik minisztériumhoz mi tartozzon.

(15.40)

Én azt hiszem, hogy jó néven vettem volna, ha erre a napirendre akkor került volna sor, ha ezek a tárgyalások olyan szintig eljutottak, hogy - miközben természetesen az önök joga meghatározni - már az előterjesztő elmondta volna, hogy egyébként a környezetvédelem ide fog tartozni, egyébként a vidékfejlesztés pedig ide fog tartozni, mert így nem tehetünk mást, hogy amikor véleményt alkotunk erről a struktúráról, akkor részben abból indulunk ki, hogy az elmúlt négy évben melyik minisztériumhoz mi tartozott, és egyet próbálunk valami módon tippelgetni, a megváltozott neveket.

Nos, a 2010-es rendszerre visszatérve, akkor létrejött új nyolc mamutminisztérium, amely mögött ott állt az az üzenet is, hogy milyen gazdaságosan dolgozik a Fidesz, csak nyolc miniszter lesz. Én kétféle több államtitkárt számoltam össze, mint Harangozó képviselő úr most, tehát én 48 államtitkárról tudok. Tehát önmagában az, hogy ilyen tisztességek tekintetében sor került egy karcsúsításra, ez nem mondható ki. De nem ez a lényeg, az a lényeg, hogy számunkra bebizonyosodott, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma így egészében olyan súlyú feladatokat lát el, amihez feltétlenül minisztériumi szint kellett volna. Kiemelten például azt gondoltam, hogy mondjuk, az oktatás, kultúra és ifjúságpolitika megér súlya alapján egy minisztériumot és egy önálló minisztert.

Még egy érdekességre hadd hívjam fel a figyelmet, ez „a kormány, amely felelős a parlamentnek” témakörhöz tartozik. Ha menet közben, mondjuk, az emberi erőforrásoknak egy államtitkárát leváltják, és új jön a helyére - miközben az elmúlt, megelőző húsz év alapján azért minisztériumi feladatot lát el többet -, azt már nem fogja meghallgatni soha az illetékes bizottság, mert az első meghallgatáskor talán a miniszter bemutatja, hogy kik lesznek az államtitkárai, de a miniszteri feladatokat gyakorlatilag ellátó, változásként hivatalhoz jutó államtitkárok már nem kerülnek a bizottság elé.

Ez látszólag csak egy apróság, de azért kicsit az Országgyűlés kormányt ellenőrző feladatköréhez hozzátartozik.

Akkor hadd térjek át két olyan minisztériumra, amelynek új neve van: a Külgazdasági és Külügyminisztérium. A Jobbik mindig is hangsúlyozta azt, hogy a külgazdaságnak akár önálló minisztériumra lenne szüksége, annyira fontosnak tartjuk, nyilvánvalóan az európai uniós kapcsolatokon túl, amit meg kell tartani. És a Jobbik sosem mondta azt, hogy ezeket a hidakat bármilyen módon fel kellene égetni, de a keleti nyitás politikáját mindig is mondtuk, megnevezve azt is, hogy elsődlegesen úgy látjuk, hogy Oroszország, a volt szovjet szocialista köztársaságok, Törökország ezen a területen egy meghatározó piaci partner kell hogy legyen. Tehát önmagában annak örülünk, hogy legalább így, Külgazdaság és Külügyminisztérium címen ez a terület, ez a feladat, ez a jövőbeli irány ilyen hangsúlyt kapott.

De hadd mondjam el, hogy a Jobbik mit tartana elsődlegesen fontosnak a külgazdasági területen. Természetesen azt, hogy a jelenlegi, e téren működő államtitkár nagyon sok országot felkeres, és inkább diplomáciai körútnak tűnik. Ez sem baj, mert néha jó kapcsolatok alapoznak meg későbbi gyümölcsöző gazdasági kapcsolatot, de mi azt szeretnénk, hogy elsősorban nem tőkebefektetőket keresne a kormány, hanem megpróbálna minél nagyobb mértékben a magyar gazdaság, lehetőleg a magyar kis-, közepes vállalkozások számára piacot szerezni. Tehát nagyon örülnénk, ha a külgazdasági miniszter úgy jön haza egy tárgyalásról, hogy kezdeményezi, mondjuk, Nyíregyháza vagy Kecskemét régiójában, hogy egy új konzervgyár épüljön, amelyhez a megfelelő támogatást és a termelők bevonását megadja, mert sikerült szerezni egy tartós piacot, ahová az adott termékeket szállítani lehet.

Tehát elsődlegesen mi ezt várjuk el a külgazdasági kapcsolatok kiépítésétől, miközben tudjuk, hogy az olyan tőkebejövételre, amelyik Magyarországon olyan munkát teremt, amely értékteremtő munka, arra is szükség van.

De ebben a tekintetben egy negatív példát tudok mondani, a miniszterelnök úrnak a legutóbbi szaúd-arábiai tárgyalásairól, ahol szó szerint fogom idézni, hogy a miniszterelnök úr hogyan tette, kívánta vonzóvá tenni a szaúd-arábiai befektetők számára Magyarországot. Idézem: „A magyar munkaerő minőségéhez képest meglepően olcsó, a munka törvénykönyve pedig rendkívül rugalmas.” Tehát fordítsuk le ezt azok számára, akiknek ez nem egészen egyértelmű, bár szerintem egyértelmű, azt jelenti: a jól képzett magyar munkaerőt nem kell megfizetni, ugyanakkor a jogaikat védő szabályoktól sem kell tartani, tessék bátran jönni Magyarországra. Ez az a helyzet, amiből Magyarországot a Jobbik szeretné kihozni. Úgyhogy arra biztatjuk természetesen a kormányt, hogy a külgazdasági kapcsolatokban elsősorban a magyar termékek piacát találja meg, vagy akár termelő egységek létrehozásában az abban részt vevők

számára azzal adjon lehetőséget, hogy ilyen piacokat tud teremteni.

Egy másik névváltozás: Vidékfejlesztési Minisztérium. Ez egy nyilvánvalóan tág fogalom, és érthető módon itt a vidékfejlesztésben alapvetően ott volt a földművelésügy is. Most azt látjuk, hogy a név megváltozik, valamiért nem lesz Vidékfejlesztési Minisztérium, hanem földművelésügy marad. Nos, ezt egyrészt tévesnek tartjuk, de részben úgy látjuk, hogy szembenézett a Fidesz azzal, hogy az elmúlt négy évben a 2010-es programjában meghatározó módon szereplő vidékfejlesztési stratégiát láthatóan sutba dobta, láthatóan nem valósította meg, láthatóan és bizonyíthatóan eltért attól, amit akkor az Ángyán József államtitkár nevével fémjelzett, valóban nemzeti érdekű vidékfejlesztési politika meghatározott. Ennek az utóbbi időben olyan eklatáns példáit látjuk, mint a Kishantos Vidékfejlesztési Központ, amely nemcsak annak szimbolikus esete, hogy ezzel az eredeti elképzelésével a Fidesz szembefordult, hanem a hatalmi cinizmusnak is egy rendkívül éles megnyilvánulása.

Tehát nagyon szomorúnak tartjuk, hogy a vidékfejlesztés helyét nem látjuk, ahol mindezzel együtt az ő helye a földműveléssel együtt lenne, mert a vidék népességtartó erejének a végre visszaállítása e kettővel együtt lehet.

És persze lehet, hogy ha elhangzik majd, hogy ha fejlesztés, akkor fejlesztési pénzek. Vidéket fejlesztünk? A Miniszterelnökség, ott vannak a fejlesztési pénzek. Miközben most azt hallottuk az utóbbi időben, hogy milyen fontos a tárcákhoz kihelyezni azokat a döntéseket, hogy az EU-s források hol születnek. A minap Az Este című műsorban az illetékes államtitkár pont a vidékfejlesztés témáját mondta ebben, na most, akkor nem látom, hogy a vidékfejlesztést a földművelésügytől szétválasztva, magyarul, a pénzosztás helye fogja megválasztani, nem a funkció. Ezt, világos, hogy átgondolásra szeretnénk javasolni.

Egyébként nyilván mi azon a szemüvegen keresztül nézzük a gazdasági tárcákat, amilyen programot mi jónak tartanánk, ezt bevallom, az ökoszociális nemzetgazdaság szemüvegén keresztül, és így azt látjuk, hogy a környezetvédelem még tovább sülljed. Tehát miközben önálló minisztériumot is megérdemelne, ehelyett most már nem látjuk a helyét. Itt a vidékfejlesztésen belül volt egy tárca, tehát megint legfeljebb találgatni lehet azzal kapcsolatban, hogy ennek vajon hol lesz a helye.

Tehát még egyszer összegzőleg hadd mondjam el, hogy természetesen teljesen világos, hogy a kormányfő alkotmányos feladata, hogy adott esetben kialakítsa azt a kormányzati struktúrát - és rendeletben meghatározza -, amely alapján vállalt feladatát, úgy gondolja, hogy a legjobban teljesíti. De akkor nem kellene ezt egy ilyen hiányos törvényjavaslat-

ként idehozni, ami nekünk megadja a kötelességet és lehetőséget, hogy beszéljünk róla, de még az eddigiekhez képest is kevesebb információt tartalmaz. Úgyhogy, mindent összevetve, a Jobbik úgy látja, hogy egy 2010-ben létrehozott, kudarcot vallott struktúra, kiegészítve egy meglehetősen hatalomkoncentrációt jelentő Miniszterelnökséggel, miközben nem látjuk olyan fontos területek helyét, mint a vidékfejlesztés vagy a környezetvédelem, egy számunkra nem megnyugtató struktúrának tűnik.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból. - Szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Lehet Más a Politika párt képviselőjeként talán meglepő, de a tervetről alkotott álláspont kialakításához Áder János köztársasági elnök úr 2014. május 6-án, az Országgyűlés alakuló ülésén elmondott beszédét tekintem kiindulási alapul, miszerint: „Amikor Deák Ferenc tanácsát megfogadva tekintetünket a jövő szegezzük, fel kell tennünk magunknak a kérdést: milyen körülmények között, milyen lehetőségek birtokában élnek majd a magyarok e tájon 25, 50 vagy 100 év múlva? Mert minden, amit ma teszünk vizeinkkel, földjeinkkel, levegőnkkel és természeti erőforrásaikkal, az az utánunk jövő nemzedékek sorsát is érinti. Gyermekeinkét és majdan az ő gyermekeikét. A már megszületettekét és a jövőben megszületőket. A fenntartható fejlődés nem pusztán egy jól hangzó szlogen, de eleven, húsunkba vágó kérdés - olyasmiről, amit nap mint nap, minden döntés meghozatala előtt érdemes bölcsen mérlegre tenni.”

A köztársasági elnök beszéde, úgy gondolom, a kormányzásra is iránymutató kell hogy legyen, különös tekintettel a rövid távú érdekeken felülemelkedő, hosszú távú megközelítésre és a fenntartható fejlődési pályára való áttérés haladéktalan szükségességére. Mindehhez persze társadalmi megegyezésen alapuló közös célokra, átfogó koncepcióra és stratégiára van szükség.

Tisztelt Országgyűlés! A mindenkor működő intézményrendszer értékeit közvetít a társadalom számára, és egyben tükrözi alkotójának értékrendjét is. Nyilvánvaló, hogy a kormányzati struktúrában

azok a szakterületek emelkednek minisztériumi rangra, amelyek a kormányzó párt részére elsőbbséget élveznek.

Súlyosan aggasztónak tartjuk a földművelés és a vidékfejlesztés ügyének szétválasztását, utóbbi beolvasztását a Miniszterelnökségbe. Az LMP már négy évvel ezelőtt is jelezte, hogy milyen problémák következnek abból, ha önmagában is kulcsfontosságú területeket vonnak össze egyetlen mamutminisztériumban. Az ellenőrzés, a nyilvánosság szempontjai mellett aligha érvényesülhet valódi súlyának megfelelően a szociálpolitika, az oktatás, az egészségügy szempontja. Immár a harmadik Orbán-kormányban nincs önálló képviselő a munkahelyteremtésnek, a foglalkoztatásnak, amit abban az esetben el is lehetne fogadni, ha lenne egy olyan stratégia, amelynek működése igazolja, hogy van érdemi együttműködés az e kérdésben érintett intézmények között.

A törvényjavaslatból látható, hogy a minisztériumi rangra emelt területek között a környezeti fenntarthatóság, de még a környezetvédelem sem szerepel. Nem szerepel a fenntarthatóság és a környezetvédelem, pedig a 2012. január 1-jén hatályba lépett alaptörvény a környezeti fenntarthatóság tekintetében számos garanciális szabályt épített be a rendelkezései közé. Az alaptörvény teljes szövegét áthatják a környezetvédelemmel, a fenntartható fejlődéssel és a jövő generációkért érzett felelősséggel kapcsolatos alapelvek.

A Nemzeti Hitvallás rögzíti azt a vállalást, hogy a Kárpát-medence természet adta és ember alkotta értékeit ápoljuk és megóvjuk, továbbá felelősséget viselünk utódainkért, ezért anyagi, szellemi és természeti erőforrásaink gondos használatával védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit. Az alaptörvény kimondja, hogy a természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.

Szeretném felhívni a figyelmet az Országgyűlés 18/2013. számú határozatával elfogadott nemzeti fenntartható fejlődési keretstratégiára is, amely szerint a fenntarthatóság azt jelenti: „Az adott időpillanatban saját jólétét megteremtő generáció nem éli fel, nem meríti ki erőforrásait, hanem megfelelő mennyiségben és minőségben a következő generációk számára is megőrzi, bővíti azokat. A még meg sem születettek, vagyis a szavazati joggal még nem rendelkezők érdekeit úgy lehet megvédeni, hogy a most élők értékrendi, alkotmányos vagy más intézményi korlátokat állítanak önnön mozgásszabadságuk elé. Tisztázzák azokat a határokat, amelyeken túl bizonyos lépéseket nem tesznek, nem tehetnek meg, és hogy a kísértésnek ellen tudjanak állni, előre akadá-

lyokat gördítenek maguk elé.” A keretstratégia értelmezésében „a fenntarthatóság új viszonyrendszer az emberek, a társadalmak és a természeti környezet között, ahol az emberi cselekvéseket az értékkövetés határozza meg”. A keretstratégia megállapításai korszerűek, előremutatóak és nélkülözhetetlenek a jövőnk érdekében.

A tisztelt Ház elé került kormányzati struktúra a fenntartható fejlődéstől való távolodást vetíti előre. A helyzetet pontosan jellemzik a tények. Nézzük meg, hogyan is állunk a Nemzeti Hitvallásban vállaltakkal, mennyire ápoljuk és óvjuk természet adta értékeinket, milyen mértékű felelősséget vállalunk, és hogyan védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit. Amennyiben ma minden ember a Földön az átlag magyar fogyasztó színvonalán terhelné a környezetét, akkor majdnem kettő Föld bolygóra lenne szüksége az emberiségnek. Vagyis milyen mértékű felelősséget vállalunk az utánunk jövő generációkért, ha már nyár közepére feléljük azokat az erőforrásokat, amelyeket egy évre kellene beosztanunk? Hogyan védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit, ha a termőföldet tízszer, tizenöt-ször gyorsabban pusztítjuk, mint amilyen mértékben az képes lenne megújulni? Mennyire óvjuk hazánk természet adta értékeinket, ha mára a természetes vegetációs örökségünk az ország területének néhány százalékára zsugorodott?

Persze dicsekedhetnénk azzal, hogy milyen mértékben javultak a környezeti mutatóink, például milyen jól teljesítünk a szén-dioxid-kibocsátás csökkentése terén.

A csökkenés ténye igaz, csak hogy ezt az átalakuló, főként kiüresedő gazdasági szerkezet hozta magával, és nem a környezeti tudatosság, vagyis a környezetért szorgoskodó intézmények.

Másrészt dicsekedhetünk-e az eredménnyel, amikor saját ökológiai kapacitásunkhoz képest ez a kibocsátás nagyon is jelentős? 2011-ben az ország nettó kibocsátása annyi volt, hogy a saját kibocsátásunk elnyeléséhez 12,5 millió hektár erdőre lenne szükség, de mint tudjuk, csak 2 millió hektár van.

Tisztelt Országgyűlés! Amíg az egyik oldalon bővelkedünk a szép szavakban, kívánatos célokban, addig a másik oldalon lehangelő kép tárul elénk a jövő generációért viselt felelősség tekintetében. Ebben a helyzetben a kormány nem engedhetné meg magának, hogy az intézményrendszerében nem biztosítja az alaptörvényben megfogalmazott fenntarthatósági célok intézményes megjelenítését. A törvénytervezetben felkínált szerkezet a gazdasági és a tökérdék mindenekfeletti elsőbbségét szolgálja. A nyolc szakpolitikai minisztérium közül közvetlenül négy - a külgazdasági, nemzetgazdasági, fejlesztési és földművelésügyi - szolgálja a gazdaságot, további négy a társadalmi biztonságot, és egyetlenegy sem a környezeti érdekeinket.

(16.00)

Egy ilyen kormányzati struktúrának nagyon rossz az üzenete a társadalom számára, mert rossz értékrendet hordoz, mert azt üzeni, hogy a természet javai nem fontosak a politika számára.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ez a szerkezet azonban nemcsak a természetet alázza meg, hanem az embert is. Erkölcsi tartalma rossz és vállalhatatlan. Az ember, ahogyan a természet is, erőforrás a gazdasági mutatók teljesítése érdekében, vagyis eszközévé, kiszolgálójává válik a növekedési paradigmának. Az ember azonban nem gép, nem a gazdasági növekedés alávetettje, hanem lelki, szellemi, érzelmi és testi egység, amelyek harmóniája nem jöhet létre, ha benne a társadalom pusztán a gazdaság erőforrását látja.

Be kell látni, hogy mai világunk embertelen paradigmája egyszerre rombolja az emberi kiteljesedést és környezetünk javait. Új irányra és az ezt tükröző intézményrendszerre van szükség. Nem halasztható immár annak belátása, hogy nem mi vagyunk a gazdaságért, hanem a gazdaság van értünk. Ideje, hogy a kialakuló új intézményrendszer az emberi jellem fejlődését állítsa középpontjába. Az új irány szerint tehát a cél a társadalom jó életminősége, amelynek eléréséhez a gazdaság eszköz, a környezet pedig objektív feltétel. Ezt a feltételt a rendelkezésre álló ökológiai kapacitások jelentik, amelyek átlépésétől a jövőnk érdekében óvakodni kell.

Ahogy a fenntartható fejlődési keretstratégia nagyon helyesen megállapítja, ennek az ökológiai korlátnak a betartása, ha szükséges, akkor önmérsékletet igényel, és ennek érdekében a mindenkori politikai kurzusok felett álló normákkal kell a jó kormányzást megvalósítani. Javaslatunk, hogy az intézményrendszer közvetítse a helyes értékrendet, és tükrözze a fenntartható fejlődés három pillérét. Az Emberi Erőforrások Minisztériumát emberi értékek minisztériumának nevezzék el, de ne csak a nevében, hanem a tevékenységében is ehhez igazodjon. A környezeti fenntarthatóság biztosítása érdekében hozták létre az önálló környezetügyi vagy természeti értékek minisztériumát. A természeti erőforrások fenntartható gazdálkodása érdekében olyan, a politikai kurzusoktól független normák életbe léptetése javasolt, amelyek minden egyes ágazatot átszönek, így érvényesítve a fenntartható társadalom szempontjait.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Köszönöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kettőperces felszólalásra jelentkezett Harangozó Tamás Attila képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Rubovszky Úr! Tudja, nagyon-nagyon rossz irányt vesz szerintünk meg az, ha egy kétharmados többségi kormánypárti képviselő képtelen elviselni az ellenzék véleményét. Nem személyeskedtem, képviselő úr, elmondtam a véleményünket arról, amit jelenleg lehet tudni ebben az országban a következő négy év kormányzati struktúrájáról. És pont kereszténydemokrata politikusként kérem öntől, legyen nagyobb belátással, és kérem, viselje el, hogyha nekem más a véleményem, mint önöknek.

Ami pedig az objektivitást jelenti: én azt is kérem önöktől, hogy ezt a féligazságot, ezt a legendát, hogy '94-ben mi volt, tegyük egyszer helyre, és utána ne használjuk többet. Az első fordulóban kapott 31 százalékot az MSZP, a másodikban pedig 45-öt. Mindemellett volt egy koalíciós partnere, amelyik az első fordulóban 18 százalékot kapott, a másodikban meg 28-at. A Fidesz 7 százalékot kapott. Összesen 3,2 millió ember szavazott erre a két pártra. *(Dr. Lázár János: A második fordulóban nem is szavaztunk listára!)* Képviselőtársam, egyéni vegyes rendszer volt. Bizonyára ön is emlékszik még rá, Lázár úr, mert látom, hogy nagyon megtetszett önnek, ennek az egyik fele a listás szavazás, a másik fele az egyéni - biztos tetszik még rá emlékezni -, és az egyéniben volt második forduló még az elmúlt húsz évben, és a második fordulóban összesen 3,2 millió ember szavazott erre a két pártra. Ennek a tiszteletét is kérjük akár utólag is önöktől, ha lehet ilyen egyáltalán kérni.

Ha már jóról kell beszélni, azt gondolom, hogy amit a Fidesz vezérszónoka mondott - hiszen szinte csak a Külgazdasági és Külügyminisztériumról beszélt -, az az irány stratégiai irányként támogatható, jó ötletnek tűnik, és szeretnénk látni, hogy a valóságban is azokat az eredményeket fogja hozni, amit államtitkár úr, amennyire tudjuk, kijelölt miniszter úr itt a Parlament falai között elmondott.

A vidékfejlesztés kikerülését a kormánystruktúrából pedig mi is nagyon-nagyon rossz iránynak tartjuk.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Pócs János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy

szóvá tegyem, úgy gondolom, hogy nem volt elegáns Harangozó Tamás képviselő úrnak az a megnyilvánulása, amit a felszólalásában tett. Nem volt elegáns, mert nemcsak a frakciót, nemcsak a kormánypartot sértette vele, hanem sértette vele az embereket is.

Tisztelt Harangozó Képviselő Úr! Ön kormányzati struktúráról, személyekről, létszámról és kormányzati munkáról beszélt. Igen, ezek a személyek és ez a kormányzati munka nyerte meg a választást. Az emberek úgy érzékelték, hogy ezeknek az embereknek, ennek a kormányzati munkának köszönhetően mindenki a bőrén, a zsebén tapasztalta, hogy Magyarország jobban teljesít. Efölött döntöttek az emberek.

És tisztelt képviselőtársam, azért sem volt méltó és nem volt elegáns az ön részéről ez a megjegyzés, mert önök voltak kormányon. Önöknél is volt kormányprogram, voltak létszámok, volt struktúra, voltak személyek. És tisztelt képviselő úr, az önök frakciójának egy része ennek a kormányzati munkának köszönhetően börtönben volt, börtönben van, meg lehet, hogy börtönben lesz.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Zaj az MSZP soraiban. - Dr. Harangozó Tamás: Ez aztán elegáns volt!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Józsa képviselőtársam, amikor szót adok, akkor majd lehetséges lesz kifejtene az álláspontját. Folytatjuk a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek, először az írásban történt bejelentkezések, majd a gombnyomással történő jelentkezések szerint. Ezekre 15-15 perces időkeret áll rendelkezésükre.

Megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport. Egyébként megkérem Józsa képviselőtársamat, hogy szíveskedjen helyet foglalni, és ne zavarja az ülést. Képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt négy évben Magyarországon nem működött oktatási minisztérium. 2010-ben ez első ránézésre, hallásra, amikor ezt megtudtuk, nagyon furcsának tűnt, kicsit bizarrnak és nagyon zavarónak tűnt, de aztán nagyon gyorsan világossá vált számunkra, mi az oka annak, hogy Magyarországon az oktatás ügyének nincs külön tárcája. Mert valójában ma Magyarországon önök kormányt fognak hamarosan alakítani, és nem vezetőt keresnek az új tudásnak és az oktatás ügyének Magyarországon, hanem valójában egy csődgondnokot.

Lázár úr, képviselőtársam kifejtette, hogy valójában egy szakmai terület sikere és a jó kormányzás sikere nem feltétlenül attól függ, hogy milyen struk-

túrában rendezik azt. Ez önmagában egyébként igaz is lehetne és elfogadom. Itt egy kérdés van, és egy vita van közöttünk, a mi frakciónk és az ön frakciója között, hogy mit tartunk valójában Magyarországon a jó kormányzás sikerének. Valójában az önök sikerfelfogása egy kicsit másról szól, mint amiről a mi sikerünk szól. A mi sikerünk, a mi sikerországunk viszont nem csak arról szól, hogy meg kell nyerni egy választást - mert kétségtelenül önök ezt a választást megnyerték. Az a kérdés, hogy mit fognak kezdeni ezzel a hatalommal. Önökben sokan bíznak, nem az ország többsége, ezt önök is tudják, meg lehet nyerni egy választást, a kérdés mindig az, hogy amikor megnyerik ezt a választást, hogyan élnek vele. Véleményem szerint ez a kormányzati struktúra nem szolgálja a magyar társadalom érdekét, nem szolgálja a magyar emberek érdekét, nem szolgálja a jó kormányzásba vetett, önök által sokat emlegetett hitet és bizalmat sem.

Továbbá azt szeretném még önöknek felvázolni, egyértelműen bebizonyosodott, hogy ez a minisztériumi struktúra nem szolgálja az oktatás ügyét.

(16.10)

Ön is utalt rá, és tudom korábbi polgármesteri tevékenysége kapcsán is, hogy az oktatás ügye közel állt önhöz. És sokat tett, jó irányba véleményem szerint azért. Végigvitte azt, amit mi abban az elátkozott nyolc évben, amit önök oly sokszor emlegettek, még ebben a kampányban is, sziszifuszi munkával, modernizációval, új tudással elindítottunk. Köszönet érte, mert ma van jó példám, amit tudok mondani. Nagyon sajnálom, hogy amikor igazán nagy felhatalmazást kaptak, akár önkormányzati szinten, akár kormányzati szinten, ezt ön nem tudta folytatni.

Nem az én tisztem ezt megítélni, de ön is tudja, én is tudom, hogy ezzel a mentalitással, ezzel a kormányzati struktúrával, a magyar gyerekekhez való hozzáállással és az oktatás ilyen mérvű lebecsülésével a saját jövőnket éljük fel. Függetlenül attól, Lázár úr, és az egész frakciójának mondom, függetlenül attól, hogy ki fogja kormányozni ezt az országot a következő 10-15 évben. Tehát ez a kormányzati struktúra nem szolgálja az oktatás ügyét, amelyet oly nagyon hiányolok Magyarországon. Minden korábbi figyelmeztetés, szakmai kritika és az elmúlt négy év fájdalmas tapasztalatai ellenére is önök változtatlanul mennek azon a rossz úton, amiről az előbb beszéltem.

Úgy is fogalmazhatnék, hogy megértsek: túlságosan életidegen az a struktúra, amit önök felállítanak. Túlságosan elrugaszkodik a magyar valóságtól, nem alkalmas a társadalomban megjelenő sokféle szempont, sokféle konfliktus, sokféle probléma feltá-

rására. Ma az, ami az embereket feszíti, a megélhetésük, a boldogulásuk, az a világ, amelyben a magyar embereknek, a magyar gyerekeknek boldogulniuk kell, nem tudnak becsatornázódni az önök politikai struktúrájába. És ezt ön is nagyon jól tudja. A valóságtól az a struktúra, amit önök felépítenek, egyre jobban elszakad. Azt kell világosan látni, ez a minisztériumi felépítés eddig is képtelen volt érzékeltetni a meglévő egyenlőtlenségeket és feszültségeket, és ezután fogja ezt becsatornázni.

Ez abból is látszik, hogy a társadalmi különbségek négy év alatt mélyültek. Minden erőfeszítésük ellenére, bármekkora hatalmat kaptak hozzá, mélyültek. A szegénység Magyarországon terjed. És a legnagyobb baj, hogy az oktatásnak a szegénység-kompenzáló képessége, a tudásátadó képessége Magyarország gazdaságának, amiről Szijjártó úr is beszélt, a magyar gazdaság innovációra való képességének, kreativitásának alapja az új tudás. Ehhez az új tudáshoz kell olyan szemlélet, ami számomra azt tükrözné, hogy önök felemelik az oktatás ügyét Magyarországon, és nem egy csődgondnokság alá helyezik, hanem gyakorlatilag egy saját minisztériumot alkotnának hozzá.

Az az érvük, amit korábban hallottam, a Házban most, a vita alatt nem hangzott el, hogy alapvetően szétválasztották az önkormányzati és az országgyűlési képviselőket az új választójogi törvényben. Azt az érvet, hogy a lakosok ügyeivel, az állampolgárok ügyeivel egyébként az önkormányzatoknak kell majd foglalkozniuk, akkor fogadhatnám, fogadnám el az önök részéről, ha nem építenék le tudatosan az önkormányzást Magyarországon ilyen mértékben, és azokat a társadalmi szempontokat, az állampolgári kapcsolatok nagy részét nem egy rossz kormányzati struktúra alá sorolnák be, ahol gyakorlatilag az emberi ügyek és kapcsolatok teljes mértékben elvesznek.

Ez a kormányzati politika valójában azt üzeni az országnak, hogy meg se próbáljanak aktívan részt venni egyébként a saját ügyeik intézésében. Ezt majd az önök kormányzata, kormányzati struktúrája vagy éppen a Fidesz elnöksége vagy az önök frakciója eldönti. Teljesen mindegy, hogy Magyarországon ki mit gondol a világ alakulásáról, ki mit gondol a saját életéről, nincs döntési lehetősége. És ezt az emberek egyre jobban érzik, hiszen önök is látják, hogy a politikai elit egészétől fordulnak el Magyarországon. Nagyon sok szavazatot vesztek, nemcsak a rendszerváltás óta meglévő pártok, hanem valójában a politikai elit egésze valahogy elszakadt a magyar valóságtól. Legyenek azok friss pártok, vagy legyenek azok régebbi, a rendszerváltás óta meglévő pártok, legyen például az én pártom, az MSZP.

Nekem az a szomorú ebben az egészben, és ez a kormányzati struktúra számomra azt világítja meg, hogy a rendszerváltó politikai elit jobboldali fele mit

sem tanult egyébként az elmúlt huszonvalahány évből. Ez a struktúra öncélúvá vált, egy öncélú hatalom fenntartását szolgálja. És ezzel lehet választást nyerni. Én nem ezt vonom kétségbe. Önök megnyerték a választásokat. Kétharmadot kaptak. De milyen áron? És milyen árat fognak fizetni például a magyar gyerekek? Tíz-tizenöt év múlva mi lesz ebben az országban? Ezt a kérdést kell mindig feltenni önmagunknak, minden politikusnak, régieknek és újaknak, irreleváns, öregeknek és fiataloknak: hogy miért akarom kormányozni az országomat? Ma már azt én nem fogadom el, hogy megmentsük a kommunistáktól. Ugye, ez már nem tartozik a magyar közbeszédhez, ezt már önök nem tudják legitímen mondani. Ez nem lesz érv.

Végezetül, rémisztő következménye lesz annak, amit egyébként önök csináltak. Ez a minisztériumi struktúra csak az egyik jól látható tünete annak, mennyire elszakadtak önök a hétköznapi valóságtól. Mindez pontos lenyomata annak, hogyan zárja be magát a Fidesz, és hogyan zárja be magát a kormány a saját maga által felépített belső világba, amelynek egyre kevesebb köze van az emberekhez. Attól, hogy kétharmaddal megnyerték a választást, nem fogják tudni megvédeni a magyar embereket attól, hogy a világ lehagyjon bennünket, és túllépjen rajtunk, magyarokon. Ez a politika hosszú távon, amelynek tünete ez a kormányzati struktúra, a lassú elszegényedés és a végtelen közepszerűsödés politikája Magyarországon.

Mindennél jobban kifejezi a kormánypártok hozzáállását az a szándék, hogy a kormányzat által az elmúlt négy évben oly sokszor büszkén képviselt, valódi sikertörténetnek, igazi zászlóshajónak aposztrofált három terület, az oktatás, a foglalkoztatás és az energia sem a minisztériumok, de még a parlamenti bizottságok nevében sem kapott helyet. Külön fájó számomra, hogy ma már csak kulturális bizottságról beszélhetünk, és az oktatás ügye, de úgy hiszem, fideszes oktatáspolitikus barátaim is ezt ugyanígy gondolják, még a nevében sem szerepel a bizottságnak.

Ezzel a minisztériumi struktúrával is önök tovább lökik, sőt felgyorsítják hazánkat azon a lejtőn, amire négy éve lökték. A tudásválság, amit kialakítottak a világgazdasági és gazdasági válság tetejére, mélyülni fog. Minden egyes nappal nehezebben visszafordítható, fájdalmas helyzet következik Magyarországon életében. Leépül az ország és a benne lévő emberek alkalmazkodó képessége. És abban a világban, a globális világban, amelyben mindannyiunknak alkalmazkodni kell, mert ha tetszik, ha nem, ha jobboldali, ha baloldali kormány vezet Magyarországot, a világ halad el mellettünk, és nem fogjuk többet azt tudni hazudni a magyaroknak, talán ez volt az utolsó választás, hogy az állam, akármilyen struktúrában is, de majd megvédi őket a gyorsan

változó világtól. Azt hiszem, a politikának ez a legnagyobb felelőssége, és ez a struktúra csak annak tünete, amiről beszéltem.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Való igaz, hogy a minisztériumok felsorolásáról szóló törvény, illetve a kormányzati struktúra kialakítása az a terep, ahol az ellenzéki pártoknak mindig megengedőleg kell viszonyulni a kritikában is a kormányoldalhoz. Jegyzem meg, így tettünk 2010-ben is. Viszont akár mennyire is van szabadsága, nem feltétlenül a miniszterelnöknek, azt azért szeretném megjegyezni, hanem a kormánytöbbségnek van szabadsága abban, hogy milyen kormányzati struktúrát alakít ki, ebben az esetben is ezt... *(Dr. Latorcai János közbeszól.)* Nem miniszterelnöki rendszer van, alelnök úr, mert az alaptörvény világosan rendezi, hogy mi a miniszterelnök feladata, és hol van egyébként a törvényhozásnak feladata a kormányzati struktúra kialakításában. És a problémám pontosan itt kezdődik. Ez a törvény úgy került előterjesztésre, hogy egész egyszerűen nem felel meg annak az alaptörvénynek, amit itt önök 2011-ben elfogadtak. Ez a törvény így, ebben a formában egész egyszerűen alkotmányellenes.

Arról van szó, hogy az alaptörvény 17. cikke az (1) bekezdésben szükséztlenül annyit mond, hogy a minisztériumok felsorolásáról törvény rendelkezik. Majd utána a (2) bekezdése annyit mond, hogy tárca nélküli miniszter a kormány által meghatározott feladatkör ellátására nevezhető ki.

(16.20)

Ebből logikusan számomra az következik, hogy amennyiben nem tárca nélküli miniszterről van szó, hanem tárcával rendelkező miniszterről van szó, akkor, hogy neki mi az alapvető feladata és hatásköre, azt törvényben, mégpedig a minisztériumok felsorolásáról szóló törvényben kell rendezni. Erre 2010-ben úgy került sor, amire egyébként az előterjesztés is utal, hogy a jogutódlásról szóló rendelkezések gyakorlatilag meghatározták, hogy az egyes tárcák között a hatáskörök hogyan oszlanak meg a következő kormányzati ciklusban. Ez most innen hiányzik.

Ez a törvény a következőt mondja a 2. § (1) bekezdésben: „Az 1. § szerinti minisztériumot vezető

miniszter részletes feladat- és hatáskörét a kormány eredeti jogalkotói hatáskörben kiadott rendeletben állapítja meg.” Helyes: a részletes feladat- és hatáskört. Viszont a feladat- és hatáskört ennek a törvénynek tartalmaznia kellene. Ha más nem, akkor a jogutódlásról szóló rendelkezéseknek. Tehát van egy hatalmas törvényalkotói hézag, van egy felsorolás, ami nem tartalmaz mást, mint a minisztériumok elnevezését; van egy jogalkotói felhatalmazás arra, hogy a részletes feladat- és hatásköröket a kormány rendeletben szabályozza, ami a kettő között van. Tehát az alapvető feladat- és hatáskörök, azokról egy árva vak hang nincsen ebben a törvényben, jóllehet, az alaptörvény alapján a felsorolási törvénynek rendelkeznie kéne a minisztériumok alapvető feladat- és hatásköréről.

Tehát van szabadsága természetesen a kormányzati többségnek abban, hogy kialakítsa a kormányzati struktúrát, de ennél azért egy picikét több kellene. Ebben a törvényben el kéne világosan mondani azt, hogy az egyes tárcáknak mi a feladat- és hatásköre.

Azért nem egészen helytálló az az értelmezés, hogy miniszterelnöki rendszer lenne, mert a magyar alkotmányos struktúrában ez így volt 2011 előtt is és 2011 óta is; azt, hogy pontosan az államigazgatás élén milyen hatáskörrel milyen minisztériumok szerepelnek, hogyan oszlanak meg a hatáskörök, a kormányzati szervek és az egyéb országos hatáskörű szervek között, ezt nem önhatalmúlag a miniszterelnök határozza meg.

Ha valakinek van kormányzati többsége, akár egyszerű többsége, akkor az a kormányzati többség, amelyik megválasztja a miniszterelnököt, az, gondolom, hogy a miniszterelnök elvárásának megfelelően, de mégiscsak itt a parlamentben megszabja a kormányzati struktúrát. Ha egy miniszterelnöknek valamilyen módon nincsen többsége a parlamentben, erre is volt már példa az elmúlt 25 évben, akkor pedig kénytelen azzal a kormányzati struktúrával dolgozni, amit egyébként a korábbi parlamenti többség ráhagyott.

Ez a rendelkezés, hogy nem a kormány, illetve a miniszterelnök szabadon határozza meg a minisztériumok feladat- és hatáskörét, hanem ebben van egy törvényhozási szerep, ha úgy tetszik, egy garanciális elem a parlament részéről, ez a következők miatt fontos. Egy minisztérium nem pusztán egy politikai szereplő, nem egy politikai szerv, hanem az államigazgatásban adott szakpolitikai, szakágazati szerveknek a csúcsszerve. Az, hogy az államigazgatás élén a funkciók hogyan oszlanak meg az egyes államigazgatási csúcsszervek között, ez nem függhet a miniszterelnök pillanatnyi politikai döntéseitől. Ez, hogyha világosan nézzük, hogy az államigazgatással kapcsolatos funkciókat egyébként az alaptörvény hogyan osztja le, ez a törvényhozás kompetenciája.

Ezt a feladatot nem lehet megspórolni, éppen ezért szint kellene vallania az előterjesztőknek, Orbán Viktornak és Semjén Zsoltnek, és ebben a törvényjavaslatban világosan tisztázniuk kellene, hogy milyen szereposztást kívánnak adni az egyes tárcáknak, illetve a Miniszterelnökségnek és a tárcáknak. Ez következik az alaptörvényből, ez következik az alaptörvény 17. cikk (1) és (2) bekezdéseinek az egymásra vetítéséből.

Tehát a legnagyobb probléma abban van, hogy így, ebben a formában ez az előterjesztés egész egyszerűen lyukas, nem felel meg az alaptörvény követelményeinek. Az előterjesztésnek rendelkeznie kellene, ha más nem, a jogutódlási szabályok kapcsán rendelkeznie kellene az egyes tárcák közötti munkamegosztásról.

Ennek - még egyszer mondom - fontos garanciális szerepe van a jogbiztonság szempontjából, hiszen az egyszerű jogkövető állampolgárok, illetve a közigazgatás szereplői számára is világosan, törvényben előírtan kell látni azt, hogy az egyes területek felett mely minisztériumok milyen határok között gyakorolnak felügyeletet. Ez nem lehet pillanatnyi politikusi, politikai döntéseknek a játékszere. Ez az értelem annak, hogy a minisztériumok alapvető feladat- és hatáskörét a parlamentnek kell meghatároznia.

Szeretném jelezni, hogy az önök előterjesztésében szintén annyi szerepel, hogy a részletes feladat- és hatáskör kerül kormányrendeletben meghatározásra. Hangsúlyozom még egyszer: van egy lyuk az alaptörvényi követelmények, illetve az előterjesztés 2. § (1) bekezdése között. Ezt a hiányt az előterjesztőknek sürgősen pótolniuk kellene.

Két dologhoz szeretnék még hozzászólni az előterjesztéssel kapcsolatban. Van természetesen példa arra, ahogyan Szijjártó képviselőtársunk elmondta, hogy a külgazdasági politika a külügyi tárcánál volt részben-egészben, viszont arra nincsen példa az elmúlt 150 évből Batthyány Kázmér külügyministersége óta, hogy a külügyi tárca elnevezése megváltozik. És azt gondolom, hogy ez nem véletlenül van így, jóllehet a rendszerváltást követően, a rendszerváltás utáni első kormányban nem véletlenül egy külön tárcában világosan szétválasztották a külügyi tárca és az akkori, Kádár Béla vezette Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Minisztériuma közötti feladat- és hatásköröket.

Tudniillik, én azt gondolom, hogy ott van egy stratégiai tévedés a között, amit gondolunk, illetve amit Szijjártó Péter előadott, hogy a külgazdaság vagy egy országnak az alapvető kereskedelmi érdekei nem függetleníthetők attól, hogy egy ország mit gondol a saját maga geopolitikai helyzetéről, konkrétan mit gondolunk Magyarországnak a globalizációban betöltött szerepéről. Nem lehet csak úgy a világban üzleteket kötni és kiutaztatni különböző országokba anélkül, hogy lenne egy világos víziónk arról, hogy

mit gondolunk arról, hogy mi Magyarország helye és szerepe ma a globalizációban, mit kell Magyarországnak tennie azért, hogy ne csak elszenvetője legyen a globalizációnak. És ez nem pusztán egy külgazdasági feladat.

Elvileg nevekről vitatkozunk, a tartalom viszont ott van, ott van a vita tartalmi eleme, hogy nem véletlen az, hogy az elmúlt 150 évben rendületlenül - és ez nem pusztán hagyománytisztelet - Külügyminisztériumnak hívták a Külügyminisztériumot, mert nem lehet pusztán kereskedelmi taktikai érdekeket kiszakítani abból a szemléletből, amit gondolunk Magyarország szerepéről a nagyvilágban. Ez a névváltoztatás azt jelenti, és hogyha figyelmesen hallgattuk Szijjártó Péter előadását, ez azt vetíti előre, hogy a miniszterelnök, a kormány úgy gondolja, hogy vannak bizonyos üzleti érdekek, amelyek függetlenek attól, hogy mit gondolunk arról, hogy Magyarország hová juthat el a globális folyamatokon belül a következő 20-30-50 évben. Szerintünk ez nagyon nincs így. Külgazdasági érdekeket nem lehet kiszakítani abból a vízióból, ami jó esetben megvan egy kormányban, egy miniszterelnök fejében arról, hogy mit kíván annak érdekében tenni, hogy Magyarország elmozduljon a félperiferiális szerepéből, mit kíván annak érdekében tenni, hogy ne elszenvetője legyen a globális folyamatoknak. Nincsenek a külügyektől, a globális politikából kiszakítható külgazdasági érdekek.

A másik változtatás, ami súlyos kérdéseket vet fel, ez a vidékfejlesztésből földművelésügyivé átlénygülő tárca. Nem látjuk, hogy pontosan mi van emögött, hiszen adós - és itt egy alkotmányos mulasztás van - az előterjesztő azzal, hogy meghatározza a tárcáknak legalább általános jelleggel a feladat- és hatáskörét. Viszont annak idején, a második Orbán-kormány felesketésekor, ugye, nagyon kemény szavakat hallottunk arról, hogy micsoda fordulatot jelent, hogy a földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztériumok helyett a Fidesz-kormány alatt vidékfejlesztési minisztérium lesz. És minden reményünk megvolt arra, hogy itt valóban egy új irány köszönt be a magyar vidékpolitikában, birtokpolitikában, hiszen Ángyán József államtitkársága, illetve az általa jegyzett nemzeti vidékfejlesztési stratégia számos ellenzéki képviselőt joggal töltött el bizakodással.

Aztán természetesen, ami történt az elmúlt években, az eloszlatta az illúziókat. Ennyiben, ha úgy tetszik, némi iróniával logikus is ez a változtatás, hogy visszatérnek a jó öreg földművelésügyi elnevezéshez, hiszen ami az elmúlt években folyt ezen a területen, az nem jelentett szakítást a megelőző húsz, huszon-egynéhány év birtokpolitikájával. Nem jelentett szakítást, hiszen továbbra is fennmaradt az a politika, ami a hatalmas birtokkoncentrációt idézi elő, fennmaradt az a birtokpolitika, ami a nagybirtokot, a nagyüzemet hizlalja tovább.

(16.30)

Az elmúlt években a családi gazdaságok részaránya meredeken zuhant. Tehát az, hogy önök visszatérnek a „földművelésügyi” elnevezéshez, tulajdonképpen beismerése annak, hogy a 2010-es ígéretektől bőven-bőven eltávolodtak. Szó nincs már egy olyan integrált vidékfejlesztésről, amely a maga organikus egységében nézné a vidék problémáit, nem pusztán agrárpolitikáról, földművelésügyről beszél, hanem látja a kulturális vidékfejlesztés előtt álló feladatokat, egységesen látja az infrastruktúrafejlesztést és egyáltalán azt a problémát, hogy Magyarország gazdasági fejlődésének a kulcsa éppen a helyi gazdaság megerősítésében van. A helyi gazdaság megerősítése jelenthet egy elmozdulást a hosszú ideje húzódozó foglalkoztatási krízisből. Amíg agrárpolitikáról, földművelésügyről beszélünk, addig továbbra is azokat a rossz köröket rójuk, amelyeket ró Magyarország a rendszerváltás óta.

Amögött, hogy önök ezt a névváltoztatást meglépték, gondolom, annak a beismerése van, hogy mindaz, amit 2010-ben meghirdettek, porhintés volt. Szó nincs olyan integrált vidékfejlesztési koncepcióról, amit még annak idején Ángyán József államtitkár úr meghirdetett. Szomorú, hogy így van, nem ezt ígérték annak idején, 2010-ben.

Összességében azt szeretném kérni, hogy ezt a törvényjavaslatot vonják vissza, megvan minden lehetőségük arra, hogy akár még ezen a héten egy új törvényjavaslatot előterjesszenek; egy olyan törvényjavaslatot, amely teljesíti az alaptörvény 17. cikkének kritériumait, és legalább az alapvető feladat- és hatásköröit akár a jogutódlási szabályokkal, de meghatározza a leendő kormány leendő minisztériumainak.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Lázár János államtitkár úr.

Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném a vitának ebben a szakaszában is már megköszönni képviselőtársaim hozzászólását, különösképpen Schmuck Erzsébet és Kunhalmi Ágnes képviselőtársam gondolatait, amelyek az ágazati szempontok érvényesítésére vonatkoznak. Csupán egyetlenegy, talán megfontolandó megjegyzésem lenne, amiben valamennyi belátást és megértést kérek, még a nekem szóló személyes megjegyzéseket is figyelembe véve. Ez pedig az, hogy ha megnézem, 1990 óta a megalakuló kormányok hány tárcát hoztak létre, a legtöbb tárca 1990-ben, illetve azt követően volt: 13 tárca, 13 minisztérium volt. Legutóbb 2006 és 2010 között 11 minisztérium volt, most pedig 9 minisztérium lesz.

Ezt nem tekintem visító különbségnek ahhoz képest, amennyi probléma van az országban. Ezek szerint, ha ez a gondolat igaz lenne, hogy csak az a téma fontos, aminek tárcája van, akkor rengeteg vesztés volt '90-ben, '94-ben, '98-ban, 2002-ben, 2006-ban és 2010-ben is. Szerintem ez egy rossz feltételezés. Sok évtizedes magyar beidegződés, hogy csak és kizárólag az a dolog lehet sikeres, az a szakmai réteg, az a szakmai értelmiség, az a szakmapolitikai lobbis lehet sikeres, amely képes magának kivívni, hogy legyen saját minisztériuma. Ez semmiféle sikerre nem jelent garanciát, mert ha megnézem a magyar oktatás és a magyar egészségügy teljesítményét, amikor önálló egészségügyi minisztérium volt, vagy önálló oktatási minisztérium volt, a teljesítmény katasztrofálisnak volt nevezhető bizonyos témakörökben. A lemaradás, a különbség az önök által említett Nyugat-Európához képest nem nőtt, hanem nem csökkent. Szerintem ez a kérdés nem ügödöntő.

Sokkal izgalmasabb kérdés, hogy ha ennyi kormány által szabályozandó terület van, akkor mi a jó megoldás. Hozzunk létre 25-30 tárcát? - mert ez a másik válasz. Vagy pedig próbáljuk a témacsoportokat létrehozni, és egy tárcán belül a műhelymunka feltételeit megteremteni. A mostani kormány erre törekszik, nem pedig arra, hogy minden témának kizárólagos tárcát biztosítson. Az lehetetlen egy modern, összetett, ugyanakkor egymással összefüggő világban.

Köszönöm szépen az észrevételeiket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett kétperces időkeretben Latorcai János alelnök úr, KDNP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak a történelmi hűség kedvéért a tényeket: a 17. cikk (1) bekezdése azt mondja ki, hogy a minisztériumok felsorolásáról törvény rendelkezik. Azt szeretném Schiffer András frakcióvezető úrnak említeni, akit nagyon tisztelek felszólalásaiért és széles körű ismereteiért, hogy az én emlékeim szerint 1990-től kezdve a minisztériumok felsorolásáról pontosan annyit tartalmaztak a törvények, hogy megjelölték a minisztériumok nevét. Sőt azok, akik régebben itt ülnek és 1994-ben is itt ültek, emlékezhetnek rá, hogy abba még egy hiba is becsúszott akkor, a Pénzügyminisztérium minisztérium, ez volt a megjelölése, így jött be a javaslat, és ezekben soha nem volt benne, hogy mi ezeknek a tárcáknak a hatásköre. Tehát a minisztériumok felsorolásáról törvény rendelkezik.

Az pedig, hogy azt mertem említeni, hogy Magyarországon miniszterelnöki rendszer van, egyértelműen következik az alaptörvény 18. cikkéből. De

ez soha nem is volt kétséges. Ugyanis, ha a frakcióvezető úr elolvassa ennek az első két bekezdésnek, ez egyértelműen jelzi, szó szerint azt mondja: „A miniszterelnök meghatározza a kormány általános politikáját. A miniszter a kormány általános politikájának keretei között önállóan irányítja az államigazgatásnak a feladatkörébe tartozó ágazatait és az alárendelt szerveket, valamint ellátja a kormány vagy a miniszterelnök által meghatározott feladatokat.” Úgy gondolom, ez teljesen ezt egyértelműsíti. Tehát alkotmányjogilag egyértelműen Magyarországon a miniszterelnöknek van kormánya, és nem a kormánynak van miniszterelnöke.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Csak alelnök úr szavaira szeretnék röviden reagálni. Én ugyan korábban nem voltam parlamenti képviselő, viszont nagyon jól emlékszem, hogy 2010 májusában az alkotmányügyi bizottságban elég hosszúságú vita is folyt arról, hogy az akkori felsorolási törvény jogutódlási szabályai között hogyan szemezgettek a képviselők, hogy az építésügy, a különböző egyéb szakigazgatási ágazatok egyik vagy másik minisztériumhoz kerülnek oda vagy vissza. Tehát meghatározta a X. törvény is egyébként ennyiben a minisztériumok feladat- és hatásköreit.

A másik, amiért én igazából először szót kértem, az Lázár János hozzászólása volt, amiben a képviselőtársaimra reagált. Azzal maradéktalanul egyetértünk, hogy van példa, most nemcsak a régmúltban vagy a régi rendszerben, hanem Nyugat-Európában is arra, hogy 20-25 tárcával működik egy kormány, tipikusan a franciáknál. Valószínűleg szerencsésebb az, ha egy minisztérium koordinatív szerepet tölt be, tehát több szakigazgatási egység, összetartozó terület közötti koordinációt végez. Már ezen a ponton egyébként az Erőforrások Minisztériuma konstrukcióval kapcsolatban vannak jogos kifogások, amelyeket majd a képviselőtársaim el fognak mondani.

Amiről Schmuck Erzsébet beszélt, az tulajdonképpen nem más, mint egy köztünk lévő felfogásbeli különbség. Az LMP azt gondolja, hogy az lenne helyes... - tehát mi a környezetvédelemre nem úgy gondolunk, mint egy szakigazgatási egységre. Ez egy szemléletbeli különbség közöttünk. Mi azt tartanánk jónak, ha a XXI. századi Magyarországon lenne egy olyan fenntartható fejlődési minisztérium, amelyik valóban integráltan több területet kezel. Ebbe beletartozik a környezet- és természetvédelem, de beletartozik az energiagazdálkodás. Ez, ha úgy tetszik,

egy világnézeti különbség is közöttünk. Szerintünk ma a világon a fenntartható fejlődést az szolgálja, ha például az energiapolitikát *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* nem az egyéb gazdasági ágazatokkal kapcsoljuk össze és koordináljuk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr Kétperces felszólalásra jelentkezett Balczó Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Latorcai János alelnök úr felszólalására reagálok. Nyilván '90-től a történelmi távlatot nem tudtam átnézni, csak a 2010-esre készültem, azzal a törvénnyel, amelyikből kiolvasható a következő. Csak elmondom, hogy mi tartozik a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz; két percnél hamarabb abba kell hagynom. „A gazdaságpolitikáért, az iparügyekért, a kereskedelemért, a külgazdaságért, a kutatás-fejlesztésért és technológiai innovációért való felelősséggel kapcsolatos feladatok, az államháztartással, az adópolitikával, a gazdaságpolitika makrogazdasági szabályozásával, a számviteli szabályozással, a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásával, a nemzetközi pénzügyi kapcsolatokkal, a nyugdíjjáru-lék és nyugdíj-biztosítási járulékfizetés szabályozásával, valamint az egészségbiztosítási járulékfizetés szabályozásával kapcsolatos feladatok tekintetében a Nemzetgazdasági Minisztériumot, illetve nemzetgazdasági minisztert kell érteni.”

(16.40)

Tehát 2010-ben rendelkezésre állt ilyen széleskörűen az, hogy a minisztériumok megváltozott funkcióját leírva melyik új minisztériumhoz pontosan mi fog tartozni. Nem fogom önöket azzal untatni, hogy részletesen elmondom azt, hogy például a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz mi minden olvasható ki ebből a törvényből, ami világossá tette, hogy melyik minisztérium eddigi helyére melyik lép, de egyúttal a teljes körű feladatkör is 2010-ben kiolvasható volt.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra jelentkezett Hiller István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Kormányképviselők! Tisztelt többségi Frakciók! Itt a törvényjavaslat vitájában kezd kialakulni egy értelmes és azt gondolom, fontos téma körüli meglátás, nézetkülönbség.

A beterjesztett törvényjavaslat értelemszerűen minisztériumokról szól, én meg nem az intézményrendszeréről akarok beszélni, hanem egy olyan kérdésről, amely mintha a dolog túldoldala lenne ahhoz képest, ami az előterjesztői beszédben elhangzott.

Az a meglátás, amit Lázár képviselő úr elmondott, történetesen, hogy minden szakma, minden szakmacsoport egy közép-európai gondolkodásmódban hierarchikusan látja a helyzetét azáltal, hogy van-e önálló tárcája van nem, igaz és hagyomány, és az is igaz, hogy ezzel érdemes szakítani. Való, hogy nemcsak Európa nyugati felén levő, hanem modern kormányzást követő keleti, tőlünk távol keleti országok kormányzati struktúrája ezzel felhagyott. De ennek van egy másik véglete: önök nem tudnak mondani olyan modern kormányzást, ahol az oktatás ügyén belül is egyenrangú és szétszabdalt, ugyanakkor külön államtitkárságok vannak. Önök nem szakmai érvek miatt, hanem egy 2012-ben fellépő aktuális személyi kérdés miatt bontották meg az akkori oktatási államtitkárságot, és hozták létre a közoktatási államtitkárságot és az ezzel egyenrangú felsőoktatási államtitkárságot.

Azt kérem és egyben javaslom önöknek, fontolják meg, hogy az akkor aktuális személyi probléma miatt előállt kérdésből ne csináljanak - *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* hogy emlegesek egy többször elhangzott szót - struktúrát. Vonják össze *(Az elnök ismét csenget.)*, és hozzák létre az oktatási államtitkárságot! *(Taps az MSZP padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! További kétperces felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, LMP, de a házszabály értelmében nem tudok most önnek szót adni, majd a következő frakciófelszólalási kört követően lesz lehetőségem házszabályszerűen biztosítani az ön felszólalását. Kérem ezt figyelembe venni és mélyen tanulmányozni a házszabályt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk az írásban előre bejelentett felszólalásokat.

Megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Az elmúlt néhány percben vagy órában hallottunk régi hagyományokra, történelmi múltra való visszahivatkozást. Az előterjesztő mintegy tíz percben elmondta, hogy ez az előterjesztés, amely előttünk van, mennyire része a magyar közigazgatási hagyománynak, majd három-négy percben elmondta, hogy mennyire nem része a magyar közigazgatási hagyománynak; elmondta és részletezte az eltéréseket.

Mindig szeretem, amikor történelemmel foglalkozunk - szakmai ártalom -, ugyanakkor mindenki-

nek figyelmébe ajánlom, hogy a múlt nem egy olyan csopor, amiből azt veszünk ki, amit szeretnénk, és figyelmen kívül hagyjuk azokat a történeti eseményeket, amelyek nem támasztják alá érvelésünket.

Kezdjük történeti hagyományainkat az egyik legcsodálatosabb demokratikus hagyományunkkal, 1848-cal. Kevesen tudják, hogy a „miniszter” szó szolgát, ebben az értelemben közszolgát jelent. Kevesen tudják azt is, hogy az áprilisi törvények, illetve az azt megelőző 12 pont felelős magyar minisztériumról beszél, és azok az emberek, akik felelősséget vállaltak ebben a kormányban, szolgaként tekintettek magukra.

Ha megnézzük a most előttünk lévő javaslatot, akkor azt látjuk, hogy a miniszterek nem szolgák, nem közszolgák; ezek bürokraták, és a bürokratákat irányító, igazgató csúcsminiszter az, aki valamilyen módon átveszi a kormányzat nehéz súlyát a miniszterelnöktől. Ilyen értelemben akár azt lehet mondani, hogy értelmetlennek tekintem azt a vitát, hogy kinek van kormánya vagy kinek nincsen kormánya, hiszen úgy tűnik, hogy a Miniszterelnöki Hivatalnak van kormánya. Ez jól látszik abból a szerepfelfogásból, ahogyan a törvény ezt nekünk sugallja.

Persze, minden kritika jogos az ellenzék felé, amely arról szól, hogy valójában ködös dolgokról beszélünk, hiszen nem tudjuk pontosan, mi az, ami előttünk van. Ezt nézzék el nekünk, kérem, mert nem kapunk ebben támogatást, hiszen sem a kormányprogramról nincsenek ismereteink, sem pedig arról az előzetesen elkészülőben lévő rendeletről vagy bármely más jogszabályról, amely a minisztériumok feladatköréről szól. Ennek hiányában igen nehéz mást tenni, mint minden frakció a saját álláspontja, saját nézete szerint elgondolja azt, hogy mi is lehet ezekben a jogszabályokban.

Persze, joggal fel lehet vetni, hogy a korábbi kormányzati ciklusokban hasonló jogszabályok készültek, azonban egyedülálló az a mód, hogy kormányprogram nélkül áll jelenleg a miniszterelnök, így még csak átvitt értelemben sem tudjuk, akár csak sugalmazva sem tudjuk azt, hogy mi is lehet az egyes kormányzati struktúrák mögött.

A régi hagyományokat folytatva azt lehet mondani, hogy a jelen parlamenti ciklus, akár a Miniszterelnöki Hivatal illetően való felerősítése valóban nem példa nélküli a magyar történelemben, azonban az példa nélküli, hogy ilyen mértékű koncentráció történik. Ugyan a Miniszterelnöki Hivatal vagy a Miniszterelnökség, ahogy a két világháború között nevezték, szerepe erős volt ebben az időszakban, ám nem vezette miniszter ezt a hivatalt, államtitkári rangban álló tisztségviselő vezette, aki hagyományosan egyébként nem is politikai szerepet látott el. Lehet a múlt hagyományairól beszélni, de azért jó, ha tudjuk, hogy mind a dualizmus idején, mind a két világháború között a jelenlegihez képest sokkal nagyobb arányú miniszteri struktúrák voltak, sokkal

több minisztérium, sokkal több ügy az, ami ebben az időszakban létezett.

Ezért szeretnék kérni mindenkit arra, kedves képviselőtársaim, hogy amikor a múlt bugyrából merítenek, akkor ezt azzal a felelősséggel tegyék, hogy pontosan a tényeknek, a régmúlt tényeknek megfelelően idézzék ezeket az eseményeket.

Tisztelt Ház! Az előttünk lévő kormányzati struktúra, úgy gondolom, változatlan folytatása annak a nagyon rossz közigazgatási gyakorlatnak, amit második Orbán-kormányának hívnak. Annyiban valóban sikeres ez a kormány, hogy bekerült a könyvekbe, bekerült a tankönyvekbe, a jogalkotási tankönyvekben, a legújabb jogalkotási tankönyvekben elrettentő példaként emlegetik azt a jogszabályalkotást és közigazgatási gyakorlatot, amit a kormány az elmúlt négy évben folytatott.

Tökéletesen igaza van mindenkinek abban, hogy természetesen lehet választást nyerni ilyen politikai tevékenységgel és teljesítménnyel is; már hadd utaljak azokra a képviselőkre, akik előttem szoltak ebben a témában, hogy azért érdemes megfontolni, hogy milyen áron. Ha komolyan gondoljuk azt, hogy itt mindenki és a kormány is azért van, hogy az ország javát szolgálja, akkor nyilvánvalóan nem lehet szándéka senkinek a közigazgatás lepusztítása, az Országgyűlés gyengítése és a jogszabályalkotás silányítása. Az elmúlt négy évben pedig ez történt: ezt a kormányt a bürokratikus tehetetlenség, a kusza jogszabályalkotás és a következményeknélküliség jellemezte. Azt gondolom, attól, hogy ez így van persze, még lehetne másként: be lehetne látni, hogy hibás volt ez a gyakorlat - életidegen csúcsminisztériumok létrehozása, majd csúcsminisztériumok fölött álló csúcsminisztérium létrehozása -, hiszen bárhogy is próbálkozunk azzal, hogy értelmet találjunk ebben a kuszaságban, úgy látszik, hogy ez sem nekünk nem sikerül, sem az embereknek nem sikerül.

(16.50)

A kormány képtelen volt a szakszerű törvényalkotásra az elmúlt időszakban, a legfontosabb jogszabályokat képviselői indítványok formájában nyújtották be. Tették ezt azért, hogy megspórolják az emberekkel való egyeztetést, vagy azért, mert képtelen volt a struktúra arra az egyébként alapvető feladatra, hogy jogszabályi előterjesztéseket tegyen. A jelen kormányzati struktúrából egyértelműen látszik az, hogy nem kapnak kiemelt szerepet azok az ügyek Magyarországon, amelyek fájóan megoldatlanok ma: a munkanélküliség és a közbiztonság hiánya. Engedjék meg, hogy erről egy kicsit bővebben szóljak.

A hivatalos statisztikák szerint ma a munkanélküliség csökken; ha a KSH adatait megnézzük, akkor

ezt láthatjuk belőle. Ha azonban valaki ebben az országban kicsit is nyitott szemmel lát, ha a statisztika mögé nézünk, akkor azt látjuk, s ezt bízván tudhatjuk, hogy ez nincs így. A statisztikák ugyanis nagyon mű dolgok. A közmunkások ideig-óráig való foglalkoztatása, a külföldre kényszerült immár 600 ezer honfitársunk és az ellátórendszerből kiesett, ki tudja, hány munkanélküli az, aki nem jelenik meg ezekben a statisztikákban. Úgy gondolom tehát, hogy nem dőlhetünk hátra. Attól még, hogy tudunk olyan statisztikát, a KSH tud olyan statisztikát készíteni, hogy a kormányzat megveregetheti a vállát, a valóság nem ez. A valóság az, hogy ma társadalmi csoportoknak, az átlagembernek a munkanélküliség réme folyamatosan ott lebeg a feje fölött.

Az, hogy a munka ügye, a munkahelyteremtés ügye semmilyen nevesített módon nem jelenik meg a kormányzati struktúrában, tisztelt Ház, üzenetértékű, ha nem lesz önálló minisztériuma a munka ügyének, ha nem lesz olyan minisztérium, amelyik föl vállalja a munka ügyét nevesítve egy olyan országban, ahol a munka törvénykönyve kiszolgáltatja a munkavállalókat, ahol bizalomvesztésre hivatkozva bárkit el lehet bocsátani. A gyermektelen vagy kisgyermekes fiatal nők, vagy az 50 éven felüliek számára szinte lehetetlen az elhelyezkedés, de az is nagyon gyakori, hogy ha mégis munkát kapnak, akkor bérrabszolgaként dolgoztatják őket, s a legapróbb hiba vagy akár betegség miatt azonnal vehetik a sátorfájukat, és munkanélküliek lesznek. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez mindenkit fenyeget ebben az országban. Szinte azt lehet mondani, hogy azoknak, akiknek van munkája, és azoknak, akiknek nincsen munkája, egyaránt nagyon rossz a helyzete.

De a szakképzés is borzasztó helyzetben van. Míg azt mondtam a munkaügyről, hogy az a baj ezzel a területtel, hogy valahogyan egyik minisztériumba se kerül be ez így nevesítve, a szakképzéssel pont fordítva áll a helyzet. Hol az oktatásért felelős tárca, hol más tárcák között pingpongoznak a szakképzés ügyével, megspékelik egy kicsit azzal, hogy a kamarák is beleszólhatnak a szakképzés mindennapjaiba, és az ágazati minisztériumok is rendkívül nagy szabályozási jogkörrel rendelkeznek. Az ördög tudja gyakorlatilag azt csak, hogy ki mindenkinek van ma beleszólása a szakképzés ügyébe. Gondolom, azt a mondást is hallották már, tisztelt képviselőtársaim, hogy a sok bába között elveszik a gyermek - hát, a szakképzés alaposan elveszett.

Csak egy példát hadd mondjak önöknek. Gondolom, nem lesz nehéz kitalálniuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy a kerettantervi szabályozások között melyik terület kerettantervi szabályozása csúszott két hónappal a többiekhez képest: a szakképzésé. Pedig egyszerűen arról volt szó, hogy négy vagy öt tantárgyi kompetenciát kellett volna kialakítani, amely nem sikerült, nyilván azért nem, mert a kor-

mányzati struktúrában - a korábbi struktúrában sem, és féltő, hogy a mostaniban sem - nem sikerült megugrani azt a nagyon nehéz feladatot, hogy valaki eldöntse végre, hogy ki a felelős a szakmai szabályozásért.

Nem világos számunkra az, hogy a jelenlegi rendszerben ezek a problémák, amelyeket képviselőtársaim felsoroltak, miként oldódnak meg. Lehet úgy tenni, hogy ezek nem léteznek, de ez a rendszer működésképtelen és életidegen, elrugaszkodott a valóságtól, a mindennapi magyar gyakorlattól.

Tisztelt Ház! Magyarországon az egyik legnagyobb probléma a munka hiánya. A munkájukat veszített emberek a reményüket is elvesztik egy jobb életre, arra, hogy ők hasznos részei lehetnek a társadalmunknak. A kormányzat rendszere, annak a felépítése és működése az önök felelőssége, ebben egyetértek önökkel. Kérem önöket, hogy méltóak legyenek erre a felelősségre, fontolják meg azokat a javaslatokat, amelyeket az ellenzéki padosorokból hallanak, és tegyék a munka ügyét a kormányzati ügyek egyik központjává.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Többségi Frakció! Olyan sok minden elhangzott már itt, hogy nem tartom fel sokáig önöket. Volt már itt jogelméleti előadás, volt történelmi, és szerencsére Balczó képviselő úr és Schiffer András képviselőtársam olyan sok mindent elmondott abból, amit mondanom kellett volna, hogy így aztán rövidre fűzhetem a mondandómat.

Legelsőként is, amit mondani szeretnék, az, hogy nyilvánvalóan ennek a jogszabálytervezetnek az elfogadása, amit kér tőlünk a tisztelt Ház, ilyen formában szerintem elfogadhatatlan, hogy nem látjuk, hogy a sokunk által képviselt értékek hogyan is fognak megjelenni. Nem tudjuk, többen elmondták már a környezet- és természetvédelem ügyét, hogy hová kerül, nem lehet látni annak a struktúráját, nem látjuk a vidékfejlesztés helyzetét, és mindez sokunkban kelt aggodalmat.

Lázár képviselő úr az előbb azt mondta, hogy a minisztériumok száma önmagában nem jelzi egy-egy ágazat sikerességét. Hadd cáfoljam ezt azzal, hogy akkor, amikor környezetvédelmi minisztérium volt az országban, és önálló volt, akkor volt az egyik legsikeresebb az ágazat. Isten látja lelkem, én nem szerettem az MSZP-kormányzást, de el kell hogy ismerjem, hogy '94-98 között, amikor a legtöbb környe-

zetvédelmi jogszabály, természetvédelmi törvény, nemzeti parkok kialakítása létrejött, az egyik legeredményesebb időszaka volt az ágazatnak. Ezt követően az első Orbán-kabinet, mikor önálló környezetvédelmi minisztérium volt, és Turi-Kovács Béla vezette azt, az volt az utolsó igazán sikeres időszak, amikor eredményeket tudott felmutatni a környezet- és természetvédelem, és olyan ágazati eredményeket vallhatott magáénak, amit azóta is alig. Ezt követően az azt követő kormánynak egy kicsi időszaka volt, amikor a Natura 2000-es szabályozás elfogadásra került, illetve a jövő nemzedékek ombudsmanja intézménye felállt, ami még sikeres lehetett; és ezt követte az elmúlt négy év, amikor gyakorlatilag a környezet- és természetvédelmi ágazat mélyrepülésbe kezdett. Nemhogy a szabályozásban nem volt változás, nemhogy a védett területek létrehozásában nem volt változás, de gyakorlatilag mindenben a jogszabályi háttér olyan szinten engedett a gazdaság nyomásának, ami környezet-egészségügyi kockázatokot teremtett.

Tehát én igenis cáfolnám azt, amit Lázár képviselő úr mondott, és igenis van hatással az, hogy egy tárca önállóan működik-e, és ha annak egy fajsúlyos politikusa van a kormányzaton belül, akkor az hogyan tudja képviselni az ágazat érdekeit. A környezet- és természetvédelem az egyik legfontosabb tárca nyilvánvalóan egy zöldpártnak, hiszen gyakorlatilag azoknak a természeti erőforrásoknak a fenntartható használatát igyekszik korlátozni, amelyekre a hosszú távú gazdaság épülni kíván. Ebből adódóan nagyon nehéz elfogadnom egy olyan struktúrát és jogszabályt, ahol az önálló környezetvédelmi tárca nem jelenik meg.

A másik ilyen, számomra nagyon fájdalmas rész, ez a vidékfejlesztés hiánya. Lázár képviselő úr elmondta azt, hogy az önálló Földművelésügyi Minisztérium létrehozásával egy klasszikus rendszert szeretne a miniszterelnök úr és Semjén képviselő úr létrehozni, azonban el kell hogy mondjam, hogy ezek a klasszikus földművelésügyi minisztériumi tárcák akkor voltak életképesek, mikor minden más ágazati minisztériumba integrálva volt a vidékfejlesztés szerepe. Akkor, amikor az Európai Unióra hárult a vidékfejlesztés finanszírozása, és az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap két pillére lett a legfontosabb finanszírozója a vidékfejlesztési programoknak, abban az esetben a vidékfejlesztés és a földművelés ügye szorosan összekapcsolódott, és ezt nem lehet már szétválasztani. Nemcsak azért nem lehet, mert az európai finanszírozás összekapcsolja, hanem azért sem, mert nincs olyan európai ország, ahol ne lenne a vidékfejlesztésnek önállóan kiemelt kormányzati szerepe, vagy azt elválasztanánk a föld ügyétől.

Magyarországon jelenleg 5,3 százaléka a foglalkoztatottnak él a mezőgazdaságból, ami nagyon-

nagyon kis rész a vidéken élők arányához képest. A földművelésügy önállóan csak ezt a réteget tudja megszólítani, akik a mezőgazdaságból közvetlenül élnek. Viszont vidéken nemcsak földművesek vannak, hanem orvosok, tanárok, mérnökök, bolti eladók, felszolgálók, akik életkörülményeinek biztosításához azoknak a fejlesztési forrásoknak az átlátható hasznosítása kiemelten szükséges, ami most leválasztódni látszódik a kormányzati struktúráról.

(17.00)

Ebből adódóan, miután az a megtiszteltetés érte a Fideszt, hogy a vidéki térségekben gyakorlatilag kizárólag ő nyerte el az egyéni mandátumokat, és sok-sok olyan ember van önök között, aki kistelepüléseket képvisel, igen figyelmükbe ajánlanám azt a szempontot, hogy ezeknek a kistelepüléseknek az érdekeit csak úgy tudják megfelelően, méltóan képviselni, ha önálló minisztériumként megkapják azt a rangot, hogy valaki a kormányzati szintről a források ellátásához szükséges háttérrel biztosítja részükre.

A vidékfejlesztési források és a mezőgazdaság szétválasztása a mai korban sajnos nem valósulhat meg. Legfontosabb természeti erőforrásunk a termőföld. Egy jó vidékfejlesztés a helyi erőforrásokra épülhet, annak feldolgozására és a feldolgozásához szükséges iparra. Mindezeket nem lehet megvalósítani úgy, ha ezeket szétszedem, szétszaggatom és egymástól függetlenül próbálom finanszírozni, mint ahogy a jelen struktúra ezt tükrözni próbálja. Azt vallom, hogy az elmúlt 24 évnek a legnagyobb hátrányát a magyar vidék látta, és habár minden kormány zászlajára tűzte a vidéken élők sorsának javítását, ebben sikerült minden egyes kormánynak a leggyengébben teljesítenie, sajnos.

Nyilván erre számos külső tényező és európai folyamatok is hatással voltak, de azt gondolom, hogy ha a Fidesz mindazt komolyan gondolja, hogy a vidéken élőket képviselni akarja, és mindazok az egyéni képviselők, akik mandátumot szereztek, nem hagyhatnák azt, hogy a vidékfejlesztés szétszabdálásra kerüljön, és a vidékfejlesztés ügyét ledegradálják pusztán mezőgazdaságra és földművelésre, ahogy most tárcaként ez megjelenítődni látszódik.

Nagyon-nagyon aggódom mindezek miatt, és nagyon kérem a tisztelt többségi frakciót, hogy fontolja meg azt, hogy önálló környezetvédelmi tárca nélkül nincs környezetvédelem, önálló környezetvédelem nélkül pedig nincs környezetbiztonsága az országnak, mint ahogy vidékfejlesztés nélkül nincs átlátható vidékfejlődés Magyarországon.

Két dolog volt még Lázár képviselő úr mondanójában, amire reflektálni akartam. Az egyik kicsit negatívabb, a másik kicsit pozitívabb; még egy-egy

mondattal kitérnék rá, ha megengedik. Az egyik az volt, hogy az új struktúrában nagyon... (*Közbeszólások a Fidesz padsoraiból.*) A negatívval kezdem inkább, a pozitívát majd utána.

Az első, a kicsit negatívabb: elmondta, hogy a természeti és gazdasági erőforrások újrafelosztásán el kell gondolkodni. Az a gond, hogy én elismerem a kétharmados többséget, de Magyarország lakosainak nincs a kétharmada a Fideszben, pedig úgy látszik, az erőforrások újrafelosztása idáig annak kedvezett, aki időben belépett. (*Dr. Aradszki András: Még nincs.*) Még nincs? Tehát sajnos a magyar vidéken élők nagy része nem lépett be a Fideszbe, így aztán a gazdasági erőforrások újrafelosztása aggályos lehet így, és ez ügyben jó lenne, ha nem lenne ez a kockázat.

Amit előremutatónak láttam, az, amikor elmondta Lázár képviselő úr, hogy a Miniszterelnökséget újra miniszter fogja vezetni. Ez azért volt megnyugtató, mert amikor legutóbb ezt tette a Fidesz-kormányzat, utána csúnyán elbukott a következő választásokon. Innentől kezdve tehát nekünk már csak azért kell itt dolgozni, hogy ne olyan 8 év kövesse, mint ami akkor következett.

Köszönöm szépen. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, aki most nem tartózkodik a teremben. (*Derűtség, közbeszólások. - Dr. Schiffer András: Vezessék elő! - Derűtség.*) Tehát folytatjuk az írásban előre... (*Dr. Józsa István a terembe lép.*) Képviselő úr, önt szólítottam.

Megadom a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm a lehetőséget is, hogy az új házszabály szerint a kétperces köröket én is igénybe vehetem.

Az az igazság, hogy egy jóval korábbi beszélésre szeretnék reagálni, ugyanis azt érzékeli mindenki a Házban, hogy mivel nincs kormányprogram, ezért nem lehetett vitája a kormányprogramnak, és bizonyos mértékig ez a címfelsorolás, amit a beterjesztett törvény tartalmaz, az ehhez kapcsolódó hozzászólások mind a kormányzati oldalról - gondolok Sziijártó államtitkár úr hozzászólására -, mind az ellenzéki oldalról bizonyos mértékig a hiányzó kormányprogram vitájának egyes elemeit jelenítik meg.

Ilyen értelemben, azt hiszem, továbbmegy ez a vita azon, amit Latorcai alelnök úr említett, hogy melyik paragrafus éppen mit tartalmaz, mert arról van szó, amit egyik paragrafus sem tartalmaz, mert nem lett beterjesztve. Ugyanakkor az elmúlt időszak politikai tapasztalatai, az ország teljesítménye azért mutat olyan összefüggéseket, amelyekről lehet szakmai vitát folytatni, és én is erre a szakmai vitára szeretném felhívni a figyelmet.

Ilyen értelemben tényleg valamennyi hozzászólás értékes volt, kivéve talán Pócs János képviselő úr hozzászólását, amely egyértelmű hatalmi arroganciáról tanúskodott. Tehát amikor valakinek nincs szakmai érve, akkor hivatkozik a választási eredményre, és ha felidézi, hogy milyen struktúrákban, milyen rendszerekben szokás a képviselőket börtönnel fenyegetni a parlamentben, azt egyértelműen diktatúrának hívják. (*Zaj a kormánypárti padsorokban.*) Úgyhogy nagyon óvnám a képviselő urat attól, hogy ezen a gondolatmeneten haladjon tovább - maradjon meg a korábban képviselt szakmai vonulatnál! Nem hiszem, hogy ez a stílus kellene hogy a magyar parlamentben eluralkodjon.

Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk az írásban előre bejelentett felszólalásokat. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Akkor ahogy föl hívtam a figyelmet arra, hogy szakmai irányok mentén célszerű a vitát folytatni, én a gazdasági kormányzás lehetőségeiről szeretnék szólni a fölvezetett struktúrában, illetve annak tapasztalatról, amit a 2010 óta eltelt időszak számunkra nyújtott.

Annak a kormányzati felállásnak volt egy következménye: hogy a Pénzügyminisztérium pro forma, nevében megszűnt, és a Nemzetgazdasági Minisztérium magába olvasztotta a korábbi Pénzügyminisztériumot és a Gazdasági Minisztériumot is. Ez látszólag csak egy szervezeti, szervezési lépés volt, ugyanakkor ha vizsgáljuk a hatásait a kormányzati munkára és a gazdaságirányításra, akkor azt kell hogy lássuk, hogy noha nevében a gazdasági tárcáé lett a dominancia, mert az jelenik meg a minisztérium nevében, hogy Nemzetgazdasági Minisztérium, valójában a pénzügypolitika, a költségvetés-politika uralta el a gazdaságirányítás teljes vertikumát.

Tehát ez az összevonás külső szemlélő, így egy ellenzéki parlamenti képviselő számára is azt mutatja, hogy nem szerencsés, hogy azt a szigort, amit a Pénzügyminisztériumnak meg kell jeleníteni a költségvetési politika, a pénzügypolitika, a költségvetési gazdálkodás területén, egy kalap alá vonjuk, egy kalap alá vonja a kormány azzal a gazdasági tárcával - nevezzük Nemzetgazdasági Minisztériumnak, mert végül is a hatása valóban túlnyúlik az ország határain -, amelynek viszont az lenne a feladata, hogy a gazdaságélénkítéssel, egy progresszív, paternalista gazdaságpolitikával foglalkozzon. Olyan gazdaságpolitikával, amelynek az eredményeként nem elmenekülnek a befektetők Magyarországról, hanem idejönnek, aminek eredményeként egy kiszámítható jogalkotás, gazdasági jogalkotás történik az ország-

ban - ami az alapfeltétele minden működésnek -, és amelynek az eredménye nem olyan politikai lózung, ahogy ki lehet tenni a plázastop keretében az országra azt a táblát, hogy „itt építkezni nem szabad”. Ez körülbelül olyan, mintha egy városrészele kiraknák, hogy építési tilalmi terület, mert valami jobb időkre tartogatják, csak kérdés, hogy mi ez a jobb idő, amikor majd építkezni lehet. Ez a piac újraszabásának a feladata, amiben természetesen lehet szerepe bárki másnak, de ez csak a szép elnevezése, hogy plázastop, ugyanis egyedi engedélyt a minisztérium kiadhat. Ki is adott huszonegynéhányat.

Tehát ez azt jelenti, hogy akik azért egyenlőbbek az egyenlőknél, mert az egyenlőkre az vonatkozik, hogy nem építhetnek semmit, az egyenlőbbek azért kaphatnak a minisztériumi kiskapun keresztül engedélyt - kaptak is huszonegynéhányan -, erre lehet azt mondani a transzparencia igényének jegyében, hogy nem megengedhető. Mert ha ilyen tábla van kint, hogy itt építési tilalom van, és csak azok jöhetnek be, akik csókosok, és valahol a megfelelőségüket tudják bizonyítani, az biztos, hogy az összességnek a kárára van. Lehet, hogy egy-két részszereplő érdekeit jelentősen tudja javítani, lehet, hogy erre utalt Pócs képviselő úr, amikor az igazságszolgáltatást emlegette, de szakmailag ez mindenképpen helytelen.

(17.10)

Tehát az egyik lényegi észrevételem, hogy ideje lenne a pénzügyminisztériumot nevében, szervezetében, funkciójában rehabilitálni; ha az 1848-as hagyományokra hivatkozott az előterjesztő, akkor annak nyomán mindenképpen helye lenne, mert ez volt az egyik kulcskérdés, hogy a felelős magyar kormánynak legyen önálló pénzügyminisztériuma, és akkor meg is volt. Tehát ez egy több mint szervezési kérdés, ez egy tartalmi kérdés, hogy ne keveredjenek azok a funkciók, amelyek valójában egymásnak ellentmondanak, és a gazdaságirányítás hatékonyságát jelentősen lerontják.

A másik ilyen lényeges elem, amit célként tűzött ki a 2010-es kormányalakításkor a kormány, az a takarékos kormányzás megvalósítása. Ez a 9 minisztérium egy fából vaskarika, mert mellette 99 államtitkár van, ugyanannyi államtitkársággal; tehát ha azt nézzük, hogy a kormányzati struktúrába egyaránt beletartozik a miniszterek és az államtitkárok működése, de mind a kormányzat, akkor semmivel sem csökkent a kormányzat résztvevőinek a száma, sőt jelentősen nőtt. Tehát ez a 9 minisztériumos fölállítás egyáltalán nem tudta megvalósítani azt a célkitűzést, hogy itt egy karcsúbb, olcsóbb, hatékonyabb kormányzás valósuljon meg.

Valójában ez a struktúra, amit önök kialakítottak, egy burkolt elnöki rendszer, mert a beterveztett

vázlat a kormány működéséről azt mutatja, amit Kiss László képviselőtársam is kifejtett már, hogy a tényleges operatív miniszterelnöki feladatokat Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter fogja ellátni; Orbán Viktor gyakorlatilag elnöki funkciókat lát el, és ha így vesszük, akkor Áder János köztársasági elnök teljesen csak protokolláris szerepekre jut, mert a minisztériumon belül megvalósul az elnöki rendszer. A miniszterelnök nem operatív irányítója a kormánynak, azokat a feladatokat delegálja.

Van egy másik, társadalomelméleti megközelítés is ennek. Max Weber ezt vezérelvű demokráciának mondja, és gondolom, hogy biztosan az Orbán-kormány teoretikusai ebből is merítettek, de azért felhívnam a figyelmet, hogy ő egész másra gondolt: ott a demokrácián volt a hangsúly, és a pártok vezéreinek a vetélkedéséről szól a Max Weber-i vezérelvű demokrácia. Magyarországon az egy vezér - egy demokrácia megközelítés tapasztalható. Tehát nem biztos, hogy a beterveztett javaslat, ami - egyetértek Schiffer András frakcióvezető úrral - igazából egy joghézagot teremt, mert noha felhatalmazást ad, hogy rendeletben hozza meg a saját működésének a részszabályairól szóló rendelkezést a kormány, a résznél nagyobb, a vázlatnál meg részletesebb kifejtés ide kellene hogy kerüljön törvényjavaslat formájában, és az nincs meg.

Tehát itt van egy vázlat, van egy struktúra, aminek a keretében lábjegyzetben felhatalmazást adnak saját maguknak, hogy majd rendeletben szabályozzák a részleteket, de ami a kettő között van, a lényeg, az nincs sehol. Tehát úgy tűnik, önök semmit nem tudnak ma a saját kormányzati struktúrájukról. Ez a vezérelvű demokrácia keretei között csak a vezérnek a privilégiuma, őneki van víziója az országról, ő majd június 5-én bediktálja, nyilvánosságra hozza azt a kormányrendeletet, amelyben kifejti, hogy ő mire gondolt. Ehhez sajnos önöknek, többségi képviselőknél sem lesz semmi közük, és ami a demokrácia csorbulását jelenti, hogy a magyar parlament nem tudja megtárgyalni a kormányzati struktúra valódi tartalmát, a minisztériumok valódi működését, mert az egyszerűen nem kerül ide, kikerüli a Házat, kikerüli a demokratikus tárgyalási lehetőség keretei közül.

Visszatérve a gazdasági kormányzásra: Szijjártó Péter, leendő külgazdasági és külügyminisztériumi felelős - mondjuk így, mert hogy mi lesz pontosan, azt még nem akarom én megelőlegezni - ékesszólóan beszélt, hogy a világ átrendeződésére, erős nemzeti érdekérvényesítésre egy gyors reagálású kormányzati munkára van szükség. Való igaz, hogy lehetnek olyan válsághelyzetek a világban, mint most például a hátrairaktól nem messze, Ukrajnában vannak, de a gazdaság logikája nem az orbáni gyorsnaszád logikája, hogy idefordul, odafordul, idelől, odalől. Ez csak arra alkalmas, hogy a gazdasági szereplők bizalmát

aláássa. Pont fordítva van. A gazdasági kormányzás minőségét az határozza meg, hogy mennyire kiszámítható, mennyire stabil és mennyire jók az irányai. Ha valaki ilyen gyorsan változtatgat irányt, azt nem lehet kiszámítani, arra nem lehet befektetést szervezni, abból nem lesz normális gazdasági működés, nem lesz gazdasági növekedés.

Örömmel hallottam, amikor 2012-ről '13-ra a kivitel 6 százalékos bővüléséről beszélt államtitkár úr, miközben a hazai fogyasztás stagnált vagy kissé mértékben csökkent, a GDP meg lényegében nem változott. Akkor lehet, hogy igaz az az 1000 milliárdos áfacsalás, amivel összefüggésben ki lehet mutatni egy virtuális exportnövekedést? Úgyhogy én szeretném a makrogazdasági elemzés oldaláról is alátámasztani, ami egyébként az Eurostat részéről is már megerősítést nyert, hogy valószínűleg van itt egy 1000 milliárdos áfahiány mindenképpen. Hogy ez csalás eredménye vagy be nem szedés eredménye, vagy egyáltalán nem is jön létre az az áru, ez mélyebb elemzést igényel, de ha valós az a becslés, hogy itt volt 1000 milliárdos áfacsalás éveken keresztül, akkor ez azt jelenti, hogy a 6 százalék exportnövekedés az csak papíron létezik, lepapírozták, hogy az áfát vissza tudják igényelni. Egyébként úgy a nagyszágrendek körülbelül stimmelnek is, mondom, a másik két eleméhez kell hasonlítani, a belső fogyasztás stagnálásához és a gazdaság stagnálásához. Tehát, ha ez a kettő stagnál, az export meg növekszik, az csak virtuálisan lehetséges, azt lepapírozták, hogy az áfát meg tudják nyerni maguknak.

Tehát itt lenne jelentősége, hogy a pénzügyminisztérium legyen önálló, tudjon megvalósítani egy következetes, kemény pénzpolitikát, hogy legyen a kormányának árfolyamcélja, ne lebegjen a forint árfolyama a kormányváltáskori 265 forintról egészen 317 forintig, vagy ahol most áll, 305 forint körül - ezt már sikernek könyvelni el a kormány. Mi, a kormányzati munka elszenvedői, a devizahitelesek - én személyesen nem tartozom közéjük, de sokuknak a problémáját ismerem - elszenvedői ennek a forintárfolyamnak, amiről a kormány azt állítja, hogy neki semmi köze hozzá, mert neki nincs árfolyamcélja. Azt hiszem, hogy ha lenne egy valódi pénzügyminisztérium, neki feladatává tehetné a törvény, hogy ezekkel a kérdésekkel foglalkozzon.

Ugyanakkor, ha szétválasztásra kerülne a pénzügyminisztérium és a gazdasági minisztérium, akkor a gazdasági tárca valós gazdaságpolitikai műhelyként működhetne, és kiszabadulna, legalábbis a jogalkotás szintjén ezekből a cikcakkokból, amire rákényszerül. Ez eredményes kormányzati munkát nem tesz lehetővé.

És még egy gondolatot hadd mondjak el a takarékos kormányzás tapasztalati részéről. Önök meghírdették 2010-ben a takarékos kormányzást; egyik eleméről már szóltam, hogy soha ennyi tagja a kor-

mánynak, államtitkárokat is beleértve, még nem volt. De van egy másik része is: önök meghírdettek egy beszerzési stopot, amit újra évről évre meghosszabbítottak, aminek a végeredménye az lett, hogy négy év alatt 160 milliárd forintot költöttek magukra a minisztériumok, anélkül, hogy erre igazából kormányzati felhatalmazás vagy országgyűlési felhatalmazás lett volna. Ez évente 40 milliárd forint. *(Dr. Schiffer András dr. Répássy Róberttel és dr. Latorcai Jánossal konzultál.)* És igaz, örömmel látom, hogy az LMP-Fidesz-nagykoalíció a patkóban meg kíván alakulni, és Schiffer András pártelnök úr mélyreható megbeszélést folytat a fideszes államtitkárral és a KDNP-s parlamenti alelnökkel. *(Derűtség, közbeszólások mindkét oldalról.)* Ezt a jegyzőkönyv számára szeretném rögzíteni, hogy itt a patkóban azért folynak demokratikus folyamatok, alakul egy kormányzati-ellenzéki koalíciós együttműködés.

(17.20)

De ez a lényegen nem változtat, hogy amit a struktúráról Schiffer András mondott kritikaként, az igaz, és amit a kormányoldal a struktúra védelmében próbált elmondani, az nagyon ingatag lábakon áll. Hatalmi fenyegetéssel nem lehet elintézni olyan kérdéseket, amelyek valódi vitát érdemelnek, és az ország sorsát alapvetően érintik. Először ilyen előterjesztést szeretnénk látni a kormányoldalról, ami után ezt a tartalmi vitát le tudjuk folytatni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Iktóty István, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika négy évvel ezelőtt arra figyelmeztetett, hogy kétséges a magyar kormány elé tornyosuló társadalompolitikai kihívások hatékony megoldása egy mamutméretű humán csúcsminisztériumon keresztül. Azt mondtuk: kétséges lesz a mamutminisztérium hatékony működése. De sajnos az eredmény végül minden várakozást alulmúlt.

Raadásul az átláthatatlan szerkezet miatt az egyes szakpolitikai területek ellenőrzése szinte lehetetlenné vált, a nyilvánosság egyáltalán nem látott be a folyamatokba, nem vagy alig lehetett kibogozni, hogy az átláthatatlan struktúrájú csúcsstárcával milyen irányban és milyen sebességgel zajlik a szakpolitikai munka. Annyit azonban sejteni lehetett, hogy az egymás mellé került szakterületek nem együttműködésre és céljaik egyeztetésére törekedtek, hanem

versenyre keltek egymással, és érdekeiket egymás rovására törekedtek érvényesíteni. Ráadásul a társadalmi szervezeteket, az érintetteket és a szakértőket teljes mértékben kihagyták a döntéshozatalból. De az is lehet, hogy saját oligarcháikat a civil társadalom részének tekintik, az ő kezük ugyanis elért a minisztériumba; gondoljunk csak a szakképzésre vagy a felsőoktatásra.

Hibás a minisztériumi struktúra, de igazán a kormányzati szándék hiányzott, így nem véletlenül maradtak el az eredmények. Pedig a tét óriási, sokkal magasabb, mint azt előre gondolnánk. Óriási a tét, mert a humán erőforrások fejlesztése a magyar gazdaság kitörésének és a magyar társadalom felemelkedésének egyik csúcskérdése. Az erős és hatékony társadalompolitika nélkül nincsen sikeres gazdaságpolitika. Ezért van szükség a humán erőforrások fejlesztésére. A társadalompolitika egy később sokszorosan megtérülő beruházás. Erős és hatékony társadalompolitikát azonban a humán mamutminisztérium központosított struktúrájától nem várhatunk, mert egész egyszerűen alkalmatlan erre, még ha lenne is kormányzati szándék a humán erőforrások fejlesztésére. Erős és hatékony társadalompolitika nélkül viszont nem lesz társadalmi felemelkedés, és Magyarország nem fog tudni kitörni az elhúzódozó társadalmi és gazdasági válságból.

A kitörésben a leginkább kitüntetett szerep az oktatásügyre hárul, de a szegénységből és kiszolgáltatottságból való kilábalás a széles tömegek számára azért nem lehetséges, mert a magyar iskolarendszer újratermeli az egyenlőtlenségeket, felerősíti az otthonról hozott hátrányokat. Az oktatás minőségi reformja nélkül a középosztály leszakadását, lecsúszását hosszú távon nem lehet megállítani, ehhez feltétlenül szükség lenne arra, hogy legalább ennek a kulcsterületnek külön kormányzati képvisellete legyen. Az LMP szerint egy erős, valóban az oktatás és a felnövekvő generációk érdekeit képviselő oktatási miniszterre lenne szükség, azért, hogy amikor a költségvetés egyensúlyáért felelős miniszter újabb megszorításokat jelent be, akkor legyen egy erős oktatási miniszter, aki az asztalra csap a kormányülésen, és azt mondja Orbán Viktornak, hogy ezt nem csinálhatjuk meg; azért, hogy amikor a kormányon belül más területek tervezett intézkedései ütköznek az oktatás és a fiatalok érdekeivel, akkor legyen valaki, aki kiáll a magyar jövőért, és azt mondja, eddig és ne tovább.

Úgy tűnik, hogy a kormányoldal olyannyira nem tartja fontosnak az oktatás ügyét, hogy az új parlamentben már önálló oktatási bizottság sem fog működni. Erre 1990 óta egyetlen alkalommal sem volt példa. Emellé, azt hiszem, kommentár sem kell, ez magáért beszél.

Az elmúlt négy évben számtalan jelét láttuk a túlbürokratizált, bénult kormányzati működésnek. A

fejetlenséget az egyes átgondolatlan reformok is tetézték, gondoljunk csak az iskolák államosítására. A mamutminisztériumban és a hozzá tartozó háttérintézményekben a botrányok kirobbanásakor senki sem tudta, hogy kihez kell fordulni a megoldás érdekében. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Így van!)* Ha mérleget vonnánk, azt kapjuk, hogy a csúcsmisztérium komoly hatékonysági problémákkal küzd, drágább, mintha a szakértők egymástól függetlenül működne, valódi megoldásokra, reformokra nem képes. A mamutminisztérium taposásának kárvallottja Magyarország, a magyar emberek, a magyar jövő, önök mégis ragaszkodnak hozzá. Az LMP szerint ez nagy hiba.

Engedjék meg, hogy kereszténydemokrata képviselőtársam felszólalása kapcsán egy jelzéssel éljek. Sajnálatosnak tartom, hogy „a” tanítást, a kétezer éves keresztény hagyományt és ezen belül az immár 123 évesnek nevezhető társadalmi tanítást - az 1891-es Rerum novarum enciklikáról beszélek -, tehát mindezt figyelmen kívül hagyva, az embert a gazdaságnak alárendelt erőforrásnak hajlandó tekinteni, és ezt megszavazni, ehhez támogatást kérni.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az LMP és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Pócs János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Csak Józsa képviselőtársamat szeretném tisztelettel megnyugtanni: félreértett valamit. Képviselő úr, amikor az önök frakciójából az a gyűlöletkeltés folytatódott a minisztériumokat illető törvényjavaslattal kapcsolatban, amit a kampányban is megtapasztaltunk, rosszindulatú gyűlöletkeltés *(Korózs Lajos: Jóindulatú gyűlöletkeltés nincsen.)*, akkor bátorkodtam azt mondani, hogy ez a kormányzati munka folytatást érdemelt az emberek részéről. Egy olyan frakcióból nem volt elegáns ez a megnyilvánulás, ahol nem folytatást kapott az MSZP-kormány annak idején, mert önös érdeküktől vezérelve voltak, akik börtönben voltak, vannak, akik most is ott vannak, és talán lesznek, akik ezután is ott lesznek. *(Dr. Schiffer András: Na, mesélj!)* És nem azért, mert én vagy mi mondtuk, képviselőtársaim, mert az önök frakciója saját magát buktatta meg. Ugye, Simon Gábor megbuktatta saját magát, Zuschlag elvtárs mondta el, hogy a nejlontáskás pénzek a páncélszekrényben hol vannak. *(Korózs Lajos: Te vitted, Jani!)* És talán Gyurcsány Ferenc majd folytatni fogja azt a vallomást, amikor azt mondta *(Szávay István: Ez most hogy jön ide? - Dr. Schiffer András: Hogy jön ide?)*, hogy ki fognak derülni, hogy az MSZP-s pénzek honnan vándoroltak hová.

Tehát, képviselőtársam, ne tőlünk féljenek ebben a tekintetben, hanem saját maguktól. *(Dr. Józsa István: Visszautasítom! Ez fenyegetés!)*

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Teleki László képviselő úr, kétperces időkeretben, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért kértém szót, mert a vitában nagyon sok minden elhangzott, és nagyon fontosnak érzem azt elmondani, hogy én magam is hiányolok nagyon sok mindent ebben a törvényben a felsorolásokat illetően, mégpedig azt, hogy nem látom a nemzet jövője lehetőségének a kibontását ebben a törvényben. Itt arra gondolok, amiről Kunhalmi Ágnes képviselőtársam beszélt, az oktatásról, és más is beszélt róla, azt gondolom, hogy van olyan fajsúlyja és lehetne olyan fajsúlyja az oktatásnak, amellyel igazán meg lehetne teremteni azt a lehetőséget, hogy az oktatást külön jelenítsük meg ebben a törvényben.

De továbbmennék. Amikor oktatásról van szó, azért is mondom - mert a jövőt lopja el nagyon sokszor a jelenlegi kormány a fiataloktól -, mert ha ennek nem ad külön teret, akkor nagyon nehezen lehet látni és érzékelni, hogy valami is történik, mert ami nincs, arról nem nagyon szeretnek beszélni, márpedig ha nincs egy fő címe és egy fő fejezete egy intézményrendszernek, akkor nagyon nagy problémát látok.

Nem beszéltünk ma azokról a dolgokról, és én nagyon fontosnak tartom még az ifjúsági részét is megemlíteni ennek a dolognak, mert akkor, amikor jövőről beszélünk, akkor nemcsak az oktatás fontos, ami az egyik legfontosabb. Ifjúsági része azért vált számomra fontossá ebben a vitában, mert gondolkunk bele abba, hogy Magyarországon beszélünk arról, hogy milyen munkanélküliség van, hogy mennyien hagyják el az országot és mennyien nem tudnak megélni ebben az országban, és ezzel szemben párhuzamosan pedig nem állítunk fel egy olyan koncepciót, hogy mit akarunk az ifjúsággal, és nem külön fejezetben foglalkozunk ezzel a témával.

(17.30)

Tehát ezért nagyon fontosnak tartanám azt, ahogy Schiffer úr is elmondta, hogy vissza kellene vonni ezt a törvényjavaslatot, és talán újra kellene gondolni, hogy hogyan kívánják megjeleníteni a fontos témákat, az ifjúság, az oktatás és - nem is tudom most már az idő rövideje miatt megemlíteni - a

foglalkoztatás kérdését, ezért tehát nagyon fontosnak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* tartanám ezt átgondolni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Két-tőperces felszólalásra jelentkezett Latorcai János alelnök úr. Megadom a szót.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkövetem a tisztelt Házat, rosszul emlékeztem, ez a bizonyos 1994-es előterjesztés nem Pénzügyminisztérium minisztériumot, hanem Külügyminisztérium minisztériumot említett. Ez azért is fontos, mert a következő dologra Józsa István képviselőtársamnak is kellene emlékezni.

Nem tudom, hogy emlékszik-e arra, amikor a frakción belül kitört egy bizonyos patália önöknél 2002-ben, mert az akkori minisztériumok felsorolásáról szóló törvényben véletlenül kimaradt a Külügyminisztérium, és akkor a külügyminiszter elég súlyos személyiség volt önöknél, éppenséggel a párt elnöke. *(Korózs Lajos közbeszólása.)* Ehhez szeretnék valamit hozzátenni, hogy a feladat- és hatáskörökkel kapcsolatban mit mond az előterjesztés. Nem árt, ha elővesszük a múltat, éppen azért, hogy a jövő felé haladtunkban utat ne tévesszünk. Azt írja, hogy az e törvény 1. §-ában felsorolt minisztériumok új feladat- és hatáskörének megállapításához szükséges törvénymódosító javaslatot - mert akkor az alkotmány még azt írta elő, most már nem írja elő - a kormány e törvény hatálybalépésétől számított 120 napon belül köteles az Országgyűlés elé terjeszteni. Tehát volt 120 napja arra, hogy ezeket a feladat- és hatásköröket kimunkálja, viszont felhatalmazást kapott a kormány, időbeli megkötéstől függetlenül, hogy a költségvetés keretei között az e törvény végrehajtásához szükséges fejezeti átcsoportosításokat végrehajtsa. No, hát itt is lehetne vitatkozni. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* Most viszont szeretném mondani, hogy nincs ilyen törvényi kötelezettség, hanem csak az alaptörvény értelmében a részletes feladat- és hatáskörét a kormány eredeti jogalkotói hatáskörében kiadott rendeletben írja le, és le fogja írni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportjából. Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kicsit saj-

nálom, hogy Lázár János képviselőtársunk nincs a teremben, mert ugyancsak meghihletett engem az ő kétperces felszólalása, amelyben kiállt a mamutminisztériumok létjogosultsága és sikere mellett - feltevésként nevezte persze meg az elégséges tárcán belüli koordinációt.

Ennek az egésznek az egyik része közvetlenül hozzá is köthető, hiszen azért senki ne legyen naiv. Ezt a jelenleg tárgyalt kormányzati struktúrát már egy jó fél évvel ezelőtt elkezdték átültetni a gyakorlatba, amikor is - minisztériumi rangra emelve a Miniszterelnökséget - gyakorlatilag fogták magukat, és a fejlesztéspolitikát bevonták a Miniszterelnökség alá, és ennek a következményeit már a bőrünkön érezhetjük.

Egy olyan országban élünk jelenleg, amely nagyjából külföldi pénzekből tud fejlődni. Egész egyszerűen nincs saját forrásunk arra, hogy fejlesszük az országunkat, mert azt itt különböző kormányok különböző módokon költik el. Viszont azt látjuk, hogy külföldről jönnek támogatások. Na most, önök fogták, és ezt az egészet bevonták a Miniszterelnökséghez. A jelek szerint pont Lázár János lesz az az ember, aki 8000 milliárd forint fejlesztési pénz felett fog rendelkezni.

Külön fájó egyébként, és Sallai Róbert Benedek ezt már meglehetősen alaposan taglalta, hogy ugyanez kerül a vidékfejlesztés is, az a 25 éve mostoha gyermek ebben az országban, amelyben az egyik legfontosabb kitérés pontja van ennek az országnak. Megint nem kerül a megfelelő helyére, megint fogják magukat, és berakják egy mamutképződménybe, és ott a sok bába között majd megint el fog veszni a gyermek - én ezt borítékolom, négy év múlva lássák meg, igazam lett-e.

Magáról erről az átszervezésről is - ahogy látható, Lázár János keze alá fognak kerülni a különböző források és szakemberek - muszáj ejtenem pár szót. Azt látjuk, hogy eddig léteztek kvázi függetlenül működő szervek, amelyek végezték a munkájukat. Káosz volt, ahogy az egyik érintett mondja, viszont önök úgy intézték a dolgukat, hogy most már káosz sincsen, megfagyott az egész rendszer, senki nem tud hozzáférni ezekhez a forrásokhoz - aki jogosan vár rá, az sem. Aki már megkezdte a fejlesztést, és szeretné továbbvinni, az sem kapja meg, aki viszont nyer, és jogosan vár a pénzre, az sem kapja meg. Áll az egész rendszer.

Nagyon érdekes, hogy az a Lázár János, aki ebben az ügyben érintett, kiáll a centralizáció mellett. Inkább, azt gondolom, önmérsékletet és önkritikát kellene gyakorolnia, és áttekintenie az elmúlt fél évről a működését, és jó lenne a következő fél évre is előretekinteni, mert azért látszik, hogy nem kedvez sem az átláthatóságnak, sem a korrupciós kockázatok csökkentésének az, ha egy ilyen tranzakciót bonnyolítanak le kvázi az emberek feje felett.

Hozzáteszem, hogy maga a működés egyébként nemcsak most homályos, mert most látjuk, hogy éppen nem működik, de azért azt is meg kellene vizsgálni, hogy hová tűnnek ezek a szakemberek. Azt látjuk, hogy azért is áll az egész rendszer, mert a szakemberek egy része - hallva meg látva azt, hogy itt mi készülődik meg mi folyik - egész egyszerűen elmenekül. Kérdés az, hogy kik lesznek az új szakemberek. Azt látjuk, hogy ott vannak az álláshirdetések, de hogyan tudják majd önök akkor a rendszert működőképessé tenni? Azt látjuk, hogy önök elvileg gyorsítani akartak, de azért ez egy meglehetősen álságos magyarázat, hiszen most éppen befagyott az egész, úgyhogy fel kell tennem a kérdést, hogy mi a cél ezzel az egész átszervezéssel.

Ebben az országban járva-elve mégis ki gondolná azt, hogy egy előremutató intézkedés az, hogy egy ilyen fontos területet, amely ennyi pénz fölött diszponál, egy helyre tesszük? E fölött a terület fölött Lázár János fog rendelkezni, akinek van egy nagyon látványos politikai előélete, és ráadásul amikor jönnek az első vészjósló jelek, tehát konkrétan a rendszer nem működik, akkor nemhogy azt csinálnák, hogy végiggondolják, mit csináltak rosszul, meg mit kellene máshogy csinálni, hanem elkezdnek úgy viselkedni, mint az elefánt a porcelánboltban, megerősítve Csepreghy Nándor helyettes államtitkár úrral, és gyakorlatilag már megint nemzetközi szinten hozzák az országot rendkívül kínos helyzetbe.

Én összességében azt tudom önöknek mondani, és Lázár János kétpercesére is ugyanez a reflexióm, hogy önök folyamatosan ott központosítanak és ott szűkítik a kontrollt, ahol a legnagyobb szükség lenne az átláthatóságra, és arra, hogy a rendszer a maga hálózatában tudjon működni. Ez persze az önök szempontjából tartogathat bizonyos pozitív politikai eredményeket, mondjuk azt, hogy önök fogják az egészet kézi vezérléssel irányítani, de ugye, nem gondolják azt egy másodpercig is, hogy bárki elhiszi önöknek, hogy ezt önök a köz érdekében teszik?

Nézzék, ebben a térségben, ahol élünk, az Európai Unióban éves szinten 200 milliárdos veszteségünk van a korrupcióból, csak a támogatások terén. Teljesen nyilvánvaló, hogy Magyarországon is hatalmas a korrupciós kockázat. Én azt gondolom, hogy egy európai kormány, ha egy ilyen helyzet van, akkor inkább a megoldásokban gondolkodik, és nem a veszekedésben, legfőképpen nemzetközi szinten. Önöknek azt kellene végiggondolni, hogy hogyan lehet egy olyan struktúrát létrehozni, amely csökkenti a korrupciós kockázatot, és nem olyat, amely növeli, és ráadásul egy működőképes rendszert kellene garantálni az embereknek. Önöknek, legalábbis a fejlesztési forrásokat tekintve, ez nem sikerül. Úgyhogy érdekes lesz hallani, hogy Lázár János arról beszél, milyen jó lenne itt ilyen nagy mamutminisztériumokat létrehozni.

Egyébként hozzá kell tennem azt is, ha már itt a tárcán belüli koordinációról beszélt Lázár úr, hogy azért mindenestre ez egy szép álmom az ő számára, hiszen láthattuk azt, hogy az Orbán-kormány előző négy évében az egyes szakpolitikák egymásnak ellentmondóan tudtak működni, sokszor tárcán belül is, másszor tárcák között is. Vegyük például az oktatást, ma elég sok szó esett róla. Önök voltak azok, akik leszállították a tankötelezettségnek a korhatárát, ezzel keresztbeverték nagyjából az összes létező foglalkoztatási célt. Önök voltak azok, akik megrövidítették a szakképzési időtartamot (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból.*), ezzel szintén a foglalkoztatásnak ártottak. Vagy nézzük az adópolitikát... - arra következtetek fideszes képviselőtársaim metakommunikációjából, hogy nem értenek egyet, de végül is önöknek van lehetősége kétperces hozzászólásra, úgyhogy nyomhatnak gombot -, de az adópolitikával mi a helyzet? Önök voltak azok, akik kivették az adójóváírást. Ezzel mit csináltak? Megdrágították azt a munkaerőt, amelyik a lehető legkevesebb végzettséggel rendelkezik, és a legnehezebben foglalkoztatható ebben az országban. Önök rengeteg olyan dolgot csináltak, amely nem állt harmóniában egymással, akár tárcák között, akár tárcákon belül. De nézzük azt, hogy akkor tárcán belül mi történt, nézzük az EMMI-nek a példáját.

Azért hozzá kell tennem, hogy muszáj egy idézettel kezdenem. Négy évvel ezelőtt önök azzal a felkiáltással hozták létre a humán tárcát, muszáj idéznem Navracsics Tibor urat, hogy önök stratégiai jelentőséget tulajdonítanak az embernek. Tehát így kezdte, hogy „stratégiai jelentőséget tulajdonítunk az embernek, számunkra az ember a közösség tagja, közösségével, adottságaival, képzésével, szociális körülményeivel nemzeti erőforrás,” - mondta Navracsics Tibor - „nem statisztikai adat, nemzeti erőforrás, amelynek a legsokoldalúbb fejlődéséhez, egyéniségének legsokoldalúbb kibontakoztatásához kell hozzájárulni.”

(17.40)

Egy kicsit beszéljünk arról, hogy a foglalkoztatás meg a szociálpolitika hogy helyezkedik el az önök rendszerében. A legnagyobb vesztese a Fidesz-kormányzatnak ez a kettő, a foglalkoztatáspolitikai és a szociálpolitika. Mit csináltak önök? Az rendszerben van - bár sokak számára nincs rendszerben, és én is vitatom -, hogy amióta Orbán-kormányok léteznek ebben az országban, nincs foglalkoztatási tárca önállóan. De az, hogy önök megcsinálták, hogy szétvették a foglalkoztatást két részre, és azt mondták, hogy az NGM-nél van az egyik része, a másik része pedig Pintér Sándorhoz került, aki rendészeti eszközökkel gyakorlatilag közmunkaprogramot hozott létre, an-

nak az égvilágon semmilyen szakmai magyarázata nincs. Ennek csak politikai magyarázata lehetséges. Én ezt önöknek az elmúlt években elég sokat fejtegettem. Ha így működik továbbra is a rendszer, akkor én ezt továbbra is fejtegetni fogom, mert ezzel nem fogunk egyről a kettőre jutni.

A másik pedig az, hogy ott van például az EMMI, ez a mamutminisztérium. Ha a tárcán belül akarnak önök koordinálni, akkor kezdjek az EMMI-vel. Önök itt négy területet vontak össze: egészségügy, oktatás, kultúra és szociálpolitika, és fogták magukat, és ezzel egy időben egy hatalmas forráskivonást hajtottak végre a rendszerből, nem túlzok, ha azt mondom, hogy több száz milliárd forintot vettek ki ezekből a területekből. Tehát kérdezem én teljesen logikusan feltéve a kérdést: önöknek mi volt ezzel a célja? Az, hogy jobb legyen a koordináció? Nem hiszem. Az, hogy a forráskivonás ne tűnjön fel, és ezt szépen meg tudták csinálni, egészen felháborító módon egyébként, és közben számtalan esetről tudok, hisz magam is ezeken a területeken dolgoztam az elmúlt években, hogy az egyes szakpolitikákat versenyeztették egymással, tehát olyan helyzetet hoztak létre ebben a mamutminisztériumban, amelyben gyakorlatilag az egyik szakpolitika csak a másik rovására tudott érvényesülni. Ez nekem semmiképpen sem egy hatékony és humánus, tárcán belüli koordináció, hanem ez egy farkastörvény, amit önök ráeresztettek az egyes minisztériumokra, és akik rosszul jártak, azok az állampolgárok voltak, méghozzá a legnehezebb sorsú állampolgárok.

S hadd tegyem hozzá: önök az elmúlt négy évben gondoskodtak arról, hogy egyre több ilyen ember legyen. Önök kétharmaddal egyötödöt képviseltek. Az a fajta társadalmi felzárkózás, ami korábban megindulhatott, gyakorlatilag szélesre nyílt, és egyre több ember lett szegény ebben az országban. Most már ott tartunk, hogy 4 millió szegény ember országa vagyunk, és ez a helyzet folyamatosan rosszabbodik, hiszen a munkanélküliségi helyzet, sőt kifejezetten az ellátatlan emberek állománya nem csökken ebben az országban, hanem nő. Nagy hiba az egyébként, hogy önök így viszonyulnak a szegény emberekhez, mert azt most már lassan mindenki tudja ebben az országban, hogy egyre könnyebb az önök politikája miatt szegénnyé válni, és egyre nehezebb utána visszakapaszkodni úgymond a foglalkoztatásba vagy éppen az oktatásba.

Itt külön szólni szeretnék a szociális területen dolgozó emberekről, ugyanis ők az önök kormányzásának az egyik legnagyobb kárvallottjai. Ők voltak azok, akikkel még a saját miniszterük sem ült egy asztalhoz gyakorlatilag, mondván, hogy ők nem értéketermelő munkát végeznek, nem járulnak hozzá a GDP-hez. Ez önöknek az emberi erőforrás-gazdálkodás? Így viszonyul egy emberi erőforrás miniszter meg egy tárca azokhoz az emberekhez,

akik a XXI. században az egyik legfontosabb feladatot látják el és gondoskodnak azokról, akikről gondoskodni kell? Ez az önök hozzáállása? S amikor azt mondják, hogy önök ezt folytatják, amikor erről beszélnek?

De mondok önöknek mást is. Gyakorlatilag, amikor önök négy évvel ezelőtt elkezdtek kormányozni, már akkor is a munkaképes emberek meggyőztetésével kezdték a politikai teljesítményüket. Ott voltak például a családok. Nézzék, önök azzal kezdték, az egyik első intézkedésük volt a családpolitikát tekintve, hogy korlátozták a gyēs melletti munkavégzést. Holott én bizton mondhatom, és hadd éljek az önök retorikájával, kétgyermekes anyaként csak tudom, hogy mennyire munkaképes egy nő gyēsen. Igenis azok vagyunk. Önök fogták s ezt korlátozták. Utána elkezdtek kormányozni, kormányozni, mentek az évek, közeledtek a választások, visszaállították a rendszert. Mi volt ez, uraim és hölgyeim?! Miről beszélnek önök? Gyakorlatilag egy olyan rendszert hoztak létre, amelyben olyan embereket, akik képesek, tudnak és akarnak dolgozni, megfosztottak a munkahelyüktől.

Vagy ott vannak például a megváltozott munkaképességű emberek. Közülük is vannak sokan, akik tudnak és akarnak dolgozni. Egy Ab-ítélet, egy alkotmánybírói állásfoglalás kellett ahhoz, hogy visszakapják azok a munkalehetőséget, akiknek erre van lehetőségük.

De itt van a közmunka. A közmunkával önök ugyanezt csinálták. Gyakorlatilag létrehoztak egy másodlagos munkaerőpiacot, ahol sokkal kevesebb pénzért lehet dolgoztatni az embereket, teljesen kiszolgáltatva őket, és azt látjuk, hogy önök még nem átallanak büszkélkedni is ezzel a teljesítménnyel. Nem csodálom, hogy egy másik minisztériumba számúzták ezt az egészet, hogy ne is kelljen szembenézniük a saját tettük súlyával, azzal például, hogy rengeteg közintézményben most már visszafoglalkoztattak embereket olcsóbban, de nem olyan béren, hogy ezek az emberek meg tudjanak élni.

Összefoglalva a dolgokat: én azt gondolom, hogy bölcsebben tennék, ha egy kicsit visszafognák magukat arról beszélve, hogy milyen tárcákat kellene létrehozni és milyen hatáskörrel. Az önök elmúlt négyéves teljesítménye nem jogosítja föl önöket arra, hogy olyan kijelentéseket tegyenek, hogy a mamutminisztériumok jó hatással lehetnek az ország működésére. Láttuk és bizonyították, hogy a humán tárca hogyan nem működik ebben az országban, és ezt az emberek elől nem tudják eltagadni, mert az emberek ezt nap mint nap érzik a bőrükön.

A másik pedig az, nagyon szeretném kérni önöket, végre értsék meg, hogy ha a tárcák között van koordináció, akkor tárcán belül is kell. És ha már megint úgy hozta a sors, hogy önök vannak kormányon, és megint az van, hogy önök fogják a miniszte-

riumi struktúrát felépíteni, akkor szeretném, ha figyelnének arra, hogy olyan csúfság többet ne fordulhasson elő, hogy egy mamutminisztériumon belül az egyes szakpolitikákat versenyeztetik egymással. Én azt gondolom, hogy ez a minimum, amit annak a társadalmi felhatalmazásnak birtokában, amit ismét megkaptak, megtesznek a magyar emberekért. De ha nem teszik meg, a Lehet Más a Politika itt lesz, és folyamatosan figyelmeztetni fogja önöket arra, hogy mi a vállalt kötelezettségük. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Balla György képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért jelentkeztem most szólásra, mert úgy sejtem, hogy a vita végén vagyunk, és azt is gondolom, hogy a teremben ülők már rég elfelejthették, hogy mi a vita tárgya, mert-hogy a minisztériumok felsorolásáról van szó, ami nem azonos egyébként az adópolitikai, oktatáspolitikai, egészségpolitikai vitával. Van annak helye, tisztelt képviselőtársaim. Azok a választási programban vannak, csak a választási programok vitája nem a parlamentben szokott folyni *(Korózs Lajos: Akkor hol?)*, hanem az emberek előtt, és annak van eredménye is, azt pedig úgy hívják, hogy választás és választási eredmény.

Tisztelettel kérnék mindenkit, hogy ugyanazokat a mondatokat, amiket négy éve folyamatosan mondanak, még csak nem is változtatva, annak érdekében, hogy képesek legyünk megérteni egymást, képesek legyünk normális vitát folytatni, ne kezdjék el ugyanúgy hadarni. Az emberek világos választ adtak. Ön azt mondta, képviselő asszony, hogy az emberek ezt nem fogadják el. Így van, van 5 százaléknyi ember, aki ezt nem fogadta el, azok önökre szavaztak. És van 45 százaléknyi, aki pedig támogatta, ők meg ránk. Ha demokráciában gondolkozunk, ha azt gondoljuk, hogy ide népi felhatalmazás, az emberek felhatalmazása után kerültünk, akkor egy héttel a választások után ne mondjunk már olyanokat, hogy az emberek mit gondolnak és mit nem gondolnak. Ők ezt világossá tették, és lett egy választási eredmény. Most pedig beszéltünk a minisztériumok felsorolásáról.

A mi választási ígéretünk világos volt, azt mondtuk, hogy folytatjuk. Ez a struktúra pontosan megegyezik azzal, mint amit korábban csináltunk, megfelelünk ennek az elvárásnak. Megértjük, hogy az ellenzék nem támogatja, ezt nem is vártuk el, de itt és most fejezzük be, kérem szépen, hagyjanak bennünket dolgozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Frakcióigazgató úr, az a helyzet, hogy hagyjuk önöket dolgozni, azért vagyunk itt, azért vitatkozunk. Tudja, ez egy parlament, és itt a munkavégzést az jelenti, hogy vitatkozunk. Lehet, hogy ez nem tetszik önnek, de mi így fogjuk föl ezt a típusú munkavégzést.

A helyzet meg úgy áll, hogy én szoktam tartózkodni attól, hogy belemenjünk ebbe a számmisztikába, hogy ki mekkora felhatalmazást hogyan kapott. Valóban, április 6-án önök megszerezték a kellő felhatalmazást az ország kormányzására. Ha már itt az összehasonlításokba önök nagyon belemennek, talán azért az sem kerülte el az önök figyelmét, hogy ugyan újra nyertek, de bő félmillió ember mégis úgy gondolta, hogy most mégsem csak a Fidesz létezik.

De ami ennél lényegesebb, hogy talán azért abban a győzelem ellenére is némiképpen mértéktartóbban kellene fogalmazni, frakcióigazgató úr, hogy ön választási programról beszél. Hát egy olyan választáson vagyunk túl, ahol sem a kormánypárt, sem a kormányt nem váltó szövetség választási programot nem hirdetett. A Házban van két ellenzéki párt, amelyeknek volt programja, a Fidesz-KDNP-nek nem volt választási programja. Ez a helyzet. Majd ezek után bejönnek, kormányprogramot sem hirdetnek, hanem miniszterelnököt választanak. De még mindig nem vagyunk túl a nehezen, mert előhózzák a minisztériumok felsorolásáról szóló törvényt, amely - még egyszer szeretném hangsúlyozni - alaptörvény-ellenes módon nem szól a minisztériumok hatásköréről.

(17.50)

Hiába rázza a fejét, frakcióigazgató úr, az a helyzet, hogy az alaptörvény vonatkozó passzusa eléggé világosan fogalmaz, a (2) bekezdés, a tárca nélküli miniszterek feladatkörét, hatáskörét megszabhatja a kormány, ugyanakkor maga a törvényjavaslat is a részletes feladat- és hatásköröket utalja kormányrendeletbe. Az, ami az alapvető feladat- és hatáskör, az ellenzéki képviselők arra vannak kárhoztatva, hogy megpróbálnak totózni, hogy ugyan már mi a nyavalyát takarnak ezek az elnevezések, amit most önök idetoltak egy törvényjavaslat formájában.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, MSZP. Öné a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A képviseleti demokráciának, önök ugyanúgy tanulták, mint én a '90 utáni időszakból, vannak elméleti kritériumai és gyakorlati követelményei. Pont ezt a gyakorlati követelményt várjuk önöktől, amire időt kért frakcióigazgató úr, hogy dolgozzanak. Tehát pont ezt igényeljük, hogy dolgozzanak, és a képviseleti demokrácia elméleti követelményeinek megfelelően ide a parlamentbe hozzanak a gyakorlatnak megfelelő előterjesztéseket. Tehát pont azt mondjuk, hogy ez a vázlat, amit itt behoztak, egy nagyon szűkszavú előterjesztés, nem mutatja azt a munkát, amit ön igényel, hogy szeretné, ha az ellenzék hagyná, hogy önök elvégezzék.

Nemhogy hagyjuk, igényeljük, követeljük, várjuk. Tehát tegyenek eleget annak a nemes népfelhatalmazásnak, amire hivatkoznak, és a parlament működjön úgy, ahogy kell. Ne nemzeti konzultációk keretében akarják elintézni az önök által már megválaszolt kérdések feltételével, levelezgetésével, hogy miről szóljon a politika, hanem a jogalkotás, az alkotmány most alaptörvénynek nevezett szabályai szerint hozzák ide a döntésre váró kérdéseket. Nagyon örültem Latorcai alelnök úr hozzászólásának, amiben fölidézte, hogy a korábbi alkotmány erről hogy szólt. Persze, adott időt rá. Mi is adunk időt rá, csak lássuk a munkát.

Ez nem látszik, hogy önök érdemben dolgoznának, az látszik, hogy egy vezérelvű demokráciában valaki kitalálja önök helyett, és ahelyett, hogy dolgoznának, ahelyett, hogy itt tartalmi előterjesztések mentén lehetne vitatkozni, azt gondolják, hogy egy papírral el lehet intézni a kormányzati struktúrát.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólaló nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Ahogy azt a vita megkezdésekor az ülésvezető alelnöktársam jelezte, a sürgős tárgyalásra figyelemmel a módosító javaslatok benyújtási határideje most, 17 óra 53 perckor lejárt.

Megkérdézem, az előterjesztők részéről kíván-e valaki válaszolni az elhangzottakra. *(Nincs jelentkezés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitaszakasza megnyílt. A részletes vitát kijelölt bizottságként az igazságügyi bizottság folytatja le, kapcsolódó bizottságként egyetlen bizottság sem jelezte szándékát a részletes vita lefolytatására. Tájékoztatom önöket, hogy az igazságügyi bizottság a részletes vitát most a főemlelet 61. számú termében folytatja le. Kérem a bizottság tagjait, biztosítsák a határozatképességet. A bi-

zottsági részletes vitát követően az előterjesztés második olvasatára, amely magában foglalja a határozathozatalt is, várhatóan a következő ülésen kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontunk tárgyalásának végére értünk. A mai napon napirend utáni felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a **tavaszi ülészak következő ülésére várhatóan 2014. május 26-án 13 órától kerül sor.** Megköszönöm munkájukat, az ülést bezárom.

(Az ülés 17 óra 54 perckor ért véget.)

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Pogácsás Tibors s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666